ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΛΥΩΝΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 68 (15)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909
Διευθυντης: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεια ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1. (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

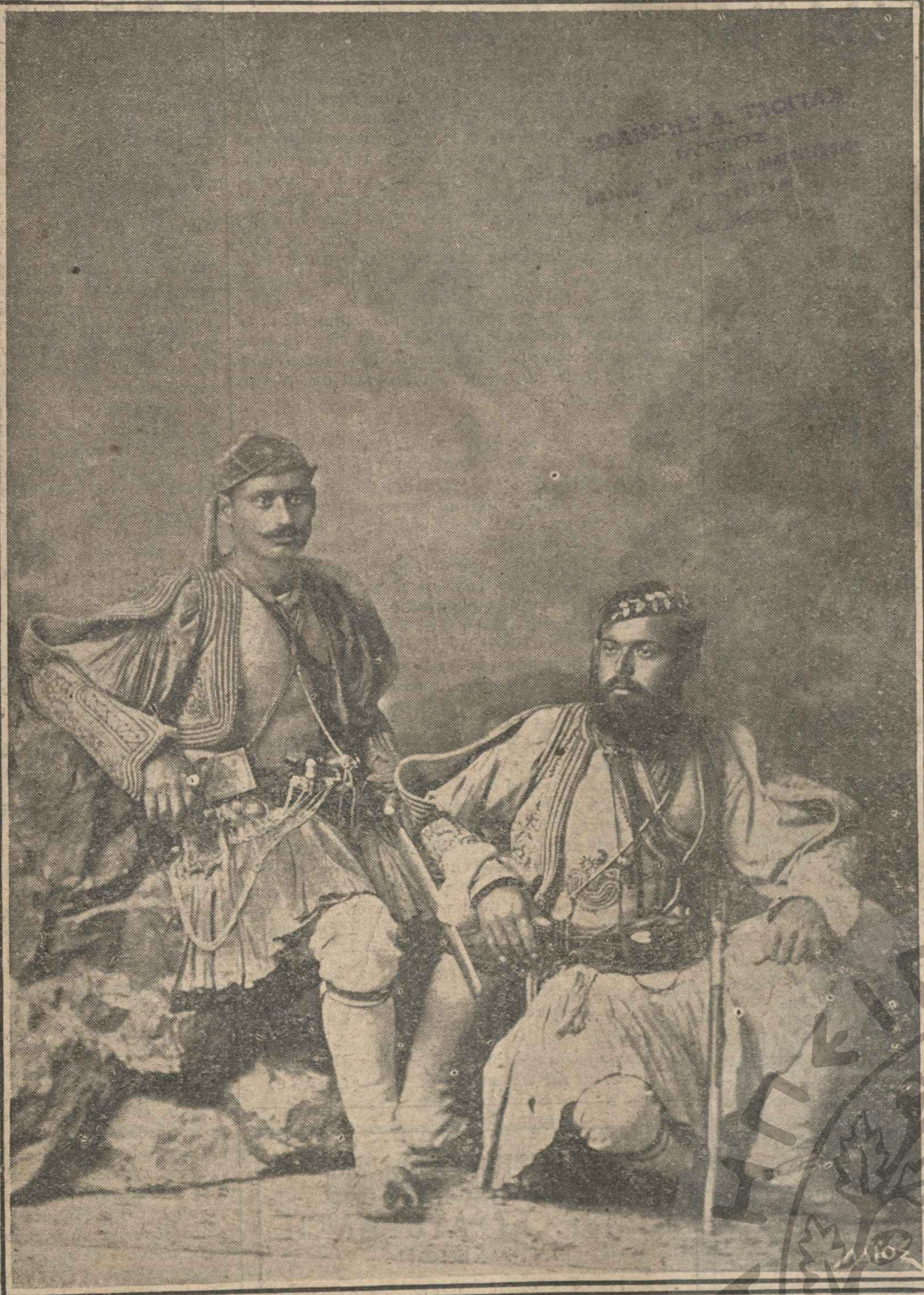

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ κ. ΣΠΥΡ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ΚΑΙ Ο κ. ΣΤ. ΜΗΤΣΑΣ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν (ἐκ μεγεθύνσεως μικρᾶς φωτογραφίας) παριστᾷ τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Σπῦρον Μερκούρην καὶ τὸν ἐξάδελφόν του κ. Σταμάτιον Μήτσαν, ἤδη ταγματάρχην τοῦ Πυροβολικοῦ, μὲ στολὴν πολεμιστοῦ. ὡς μετέβησαν καὶ ἐπολέμησαν εἰς Θεσσαλίαν, κατὰ τὸ ἔτος 1878, ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν καπετὰν Ἀντώνην Μήτσαν, γενναῖον ἀξιωματικόν, θανόντα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, πατέρα τοῦ κ. Στμ. Μήτσα. Ὁ κ. Μερκούρης, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐφωτογραφήθη, ἦτο ἡλικίας 21 ἐτῶν, ὁ δὲ ἐξάδελφός του 20.— Παρ' ὅλην τὴν ἀπόστασιν τοῦ χρόνου εἶνε ἴσως περιττὸν νὰ προστεθῇ, διότι φαίνεται ἐπαρκῶς, ὅτι ὁ κ. Μερκούρης εἶνε ὁ καθήμενος δεξιᾷ.

„ΕΛΛΑΣ"
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἡ σειρὰ τοῦ Α΄. ἔτους πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀντὶ 5 δρ. ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν ἅτινα εἶναι Ἐσωτερ. 50 λ. Ἐξωτ. 3 φρ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

		Ἐτησία
Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	5
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	8
Ρωσσίας	Ρούβλια	3
Ἀμερικῆς	Δολλάρια	2

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν καὶ λήγουν οἱανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος. Ἂν δὲν ληφθῇ τὸ ἀντίτιμον, δὲν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ Διαφημίσεις	Λεπ. 30	ὁ στίχος
Ἀνοικτὴ Ἀλληλογραφία.	» 25	»
Καταχ. Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν	Δρ. 1,00	»

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωροῦνται δωρεάν, μὲ τὴν σειράν των, ἂν ἐγκριθῶσιν. Ὁ θέλων νὰ δημοσιευθῇ τὸ ἔργον του ἀμέσως καὶ νὰ μὴ περιμένῃ τὴν σειράν, πρέπει νὰ ὑπολογίζῃ πρὸς λεπτὰ 5 καθ' ἕκαστον στίχον (ἐκ 35 στοιχείων).

Ὅταν λήξῃ ἡ συνδρομή, ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται, χωρὶς καμμίαν εἰδοποίησιν πρὸς τὸν συνδρομητήν.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

Α

Οἱ Πρόεδροι τῶν Συντεχνιῶν πολλὰ καὶ χαλεπὰ καὶ ὑπὸ τύπον ἀναφορᾶς ἔδρασαν καὶ ἐκ τῆς φιλοπατρίας αὐτῶν ἐμπνέονται τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ ἐλπίδες τοῦ συνταγματικοῦ ἕλληνος. Παρέστησαν πρὸ τοῦ Ἄνακτος καὶ οὗτος παρέπεμψεν αὐτοὺς εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ οὗτοι εἰς τὴν Βουλήν, καὶ τρέχουσιν εἰσέτι δόλιχον. Καταιγὶς προέδρων ἤγειρε νεφέλας καὶ ὁ Κερκυραῖος συνήγαγε τὴν προβοσκίδα του καὶ ἐταπεινώθη ὡς ὁ τελώνης, καὶ ὡμολόγησε, φέρων βρόχον ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, τρίχινον σάκκον, σποδὸν ἐπὶ κεφαλῆς, τριτάλας, ἁμαρτωλός, καὶ οἱ πρόεδροι ὠλόλυζον καὶ συνέπασχον ὡς ἐν τῇ αὐτῇ καμίνῳ τῆς ἁμαρτίας φλεγόμενοι, ἥν, ὢ τοῦ θαύματος! τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας πάραυτα ἔσβεσαν ὡς τῶν ἑπτὰ παίδων.

Τότε ἐκάλεσε τὸν μάγειρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ βωμῶν κρεωδαίτην. «Λάβε, εἶπε, τὴν μάχαιραν καὶ κάθελε τοῦ κριοῦ τὰ κέρατα καὶ πᾶν περιττὸν τῆς ἥβης του κόσμημα μέχρι τῆς κουρᾶς τοῦ Μαΐου». Ὁ δὲ περιταμὼν ὡς οἱ Σκύθιοι περιήγαγεν ἐπιδεικτικῶς τὸ τρόπαιον καὶ ἀφεῖλεν ἓν ἑκατομμύριον ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἀμύνης καὶ τρία ἐκ τοῦ τῶν ἑλῶν καὶ τελμάτων· καὶ ἀπηλλάγησαν οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀμύνης καὶ ἡμῶν τὰ ἕλη καὶ οἱ κώνωπες. Ἐσκέφθην δὲ καὶ ἐγώ: «Ἂν τὰ ἕλη ἀποξηράνωσι, ποῦ θὰ ζήσωμεν;»

Β

Δύω ἔθνη ἀντελήφθησαν ὁμοίως τὴν συνταγματικὴν κωμῳδίαν, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Αἰγύπτιοι. Εἷς ὑπουργὸς τοῦ Κεδίβου, δείξας τὰς δύο πτέρυγας, εἶπεν εἰς τοὺς φελλάχους: «Ὅσοι εἶνε μετὰ τῆς ἐφφεντίνας κάθηνται δεξιᾷ, οἱ δὲ ἀριστερᾷ.» Τότε οἱ τελευταῖοι μέχρις ἑνὸς ἀνεπήδησαν, ὡς ἐξ ἀνημμένων ἀνθράκων, καὶ σβέσαντες ἐν τῷ Νείλῳ τὰ νῶτα αὐτῶν, ἐμαρτύροντο τὸν προφήτην ὅτι πάντες εἰσὶν ἀφωσιωμένοι... Μετά τινα ἔτη ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἡ τῶν Φελλάχων, ἔμεινε μονόπτερος, καὶ ὡς ὑπῆρξεν ἐν Γαλλίᾳ ***Βουλὴ ἀνεύρετος***, ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἀνεύρετος ἀντιπολίτευσις, ὁ δὲ τίτλος τῶν δύο προέδρων ὁμοιάζει πολὺ τὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἴσως εἴπῃ τις ὅτι οἱ κύριοι πρόεδροι πάντοτε παρίστανται. Ναί, ὡς ὁ χορὸς τῆς κωμῳδίας. Παρίστανται ὅπως μὴ πίπτωσι κατὰ γῆς τόσοι μαργαρῖται, ὅπως μὴ ἀφαιρεθῶσιν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, αἱ ἕδραι, ἡ δὲ φωνὴ αὐτῶν ὑπνωτίζει μᾶλλον ἢ ἀφυπνίζει καὶ μετακαλεῖ τῆς ἀρχαίας πατρίδος τὸ πνεῦμα. Πάντα ὑπὸ τοὺς λόγους κατεποντίσθησαν, ἓν μόνον ἐπέπλευσεν, ἡ φιλοδοξία τῶν κ. προέδρων, καὶ αὐτὴ μόνον παρίσταται.

Ἂς μάθωσιν οἱ κ. πρόεδροι ὅτι τοῦ λαοῦ ἡ σωτηρία κεῖται ἄνω παντὸς νόμου καὶ ὑπὲρ πᾶσαν φιλοδοξίαν· ἐφ' ὅσον δὲ ἕκαστος ὑψόνει ἐπὶ τοῦ μονοξύλου του τὸ ἰδιαίτερον σῆμά του, ἡ ἐθνικὴ σημαία θὰ χηρεύῃ σημαιοφόρου. Ὁ λαὸς ἀναζητεῖ εἰς τὸν ὁρίζοντα ἓν ἱστίον λευκὸν ἢ μέλαν, ζητεῖ ἄνδρα ἀδιάλλακτον πρὸς συνθήκας, πρὸς ἐλπίδας, πρὸς ὑποσχέσεις, ὑπέρτερον κατὰ μίαν κεφαλήν, ἔχοντα ἴσην πρὸς τὸ μέτρον τῶν δεινῶν τοῦ λαοῦ γνώμην.

Γ

Τυφλοί, τυφλὴν ἀπὸ πολλοῦ ἐτράπημεν ὁδὸν καὶ εἰς ἀληθῆ φρενῶν μαίανδρον περιστρεφόμεθα, ἀλλήλους ἐν ταῖς εὐθύναις αἰτιώμενοι. Τὸ ἄτομον ὡς σὴς τρώγει τὸ ξύλον καὶ τὸ κράτος ὡς ἁρπαλέον ἐπιπίπτει θηρίον. Ἀνοῖγον βάραθρα, καλύπτει αὐτὰ διὰ χλόης. Τοῦτο ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν εἶνε τὸ ἔργον του. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος ἀπεκαλύφθη ἡ χρεωκοπία ἡ παραδοῦσα τὴν πατρίδα εἰς φιλάργυρον ἀπηνῆ καὶ ἀμείλικτον, ὅστις κατ' ἀρχαῖον νόμον καὶ τοῦ σώματός της ἐγένετο κύριος καὶ ἐπὶ τοῦ αἵματός της ἔλαβε τὸ ὄφλημα. Ἡ τιμή της καὶ τὸ μέλλον της ἐνεκτίσθησαν εἰς μέγαρα καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἐπαύλεις καὶ ἀτμόπλοια καὶ ἑταιρίας. Ἀπεκτήσαμεν ἀνοσίαν ψυχῆς καὶ οὐδεὶς αἰσθάνεται οἷον ὄνειδος ἐγκολάπτει εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὸ τῆς πατρίδος ὄνειδος. Πάντες φοβοῦνται τὸν ἦχον ὡς ὁ ἐχῖνος καὶ οὐδεὶς προσέχει εἰς τὴν καταδίκην ὁλοκλήρου τῆς φυλῆς· ἡ δὲ Βουλὴ συζητεῖ... «Ἄνθρωποι μικρόψυχοι καὶ ἀσυνεπεῖς» ἔκραζε πρὸς τοὺς Γάλλους ὁ μέγιστος αὐτῶν ῥήτωρ, «ἡ χρεωκοπία εἶνε ἐπὶ θύραις καὶ συζητεῖτε»... Ἡ χρεωκοπία ἀτιμοτέρα πάσης ἥττης καὶ ἐπικινδυνοτέρα τοῦ Κατιλίνα». Ἡ χρεωκοπία;... Ἀλλὰ μήπως εἶνε ἡ πρώτη; Τριάκοντα ἑκατομμύρια μετὰ τὴν πρώτην καλοῦσι τὴν δευτέραν, ἡ δὲ ἱερὰ ὄνος δὲν θὰ εὕρῃ οὔτε λειχῆνα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν. Συζητεῖτε, ἐνῷ οἱ ἄλλοι τρεχέδειπνοι καὶ τὴν οὐρὰν αὐτῶν θὰ ἀπέκοπτον, ἵνα περὶ αὐτῆς συζητῆτε. Θέλετε παρασκευάς, ἐπιτροπάς, οἰκονομίας;... Σύμφωνοι. Μειδιᾶτε, σχετλιάζετε, βλασφημεῖτε;... Σύμφωνοι. Ὀργίζεσθε, ὑβρίζετε καὶ εἰς κόρακας στέλλετε αὐτούς;... Σύμφωνοι. Μὴ εἰσέρχεσθε ὅμως εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὅπου καὶ αὐτὴν τὴν πρόθεσιν ἔφαγον.

Δ

Ἐγγίζει ὁ χρόνος τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἡ δὲ φιλέορτος Ἑλλὰς σπεύδει, ἵνα ἐπιδείξῃ τὸ ἔκπαγλον αὐτῆς στάδιον καὶ ἐγείρει περὶ τοὺς τάφους θόρυβον καὶ ἐνθουσιασμὸν καὶ μανίαν σωματικῆς εὐεξίας. Ὁ Ἰσοκράτης ἠξίου καὶ τιμὰς ὑπὲρ τῶν ὠφελησάντων τὴν πόλιν. Ποίας ἆρά γε τιμάς; Τὸν σταυρὸν τοῦ σωτῆρος; Τότε πάντες σχεδὸν τὴν ὠφέλησαν, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ στήθους των καὶ ἐκ τοῦ πρυτανείου. Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἄλλας ἀρετάς, ξενίαν ἄμεμπτον, φιλοκαλίαν καὶ βίου χάριν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς διαφημιστὰς καὶ πευθῆνας καὶ ἐπιγραμματοποιοὺς καὶ ῥήτορας ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐπισκιάζοντας τὰ ἀγάλματα καὶ παραγκωνίζοντας τοὺς σατύρους τοῦ Διονυσείου.

Ἀλλ' αἱ ἑορταὶ συμπίπτουσιν εἰς ἀποφράδας ἡμέρας. Πρὸς δεξίωσιν τῶν ξένων καὶ ἑορτασμὸν ἀπαιτοῦνται πεντακόσιαι χιλιάδες. Ἐκ ποίων ἆρά γε πηγῶν θὰ ἀναβλύσῃ τὸ χρυσίον τοῦτο; Ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ πετρελαίου; τοῦ οἰνοπνεύματος; Ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἀμύνης, ἐκ τοῦ στόλου; Ἢ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πηγὴν τῶν δανείων; Ἀπὸ τοῦδε Ἑλληνοταμίαι μᾶλλον ἢ Ἑλλανοδίκαι θ' ἀποφαίνωνται περὶ τῶν ἀγώνων.

Πάροικος

Ἡ ἀξία ἡμῶν θὰ ἦτο πλειοτέρα, ἐὰν ἐφαινόμεθα ὁποῖοι πράγματι εἴμεθα.

Σμάϊλς ***(Α. Καραπατάκις)***

Τὰ ἄχυρα πλέουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας· ἀλλ' οἱ μαργαρῖται κεῖνται εἰς τὸν πυθμένα. *(Π. π. ς)*

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ
ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

Ὑποκατάστημα ἐν Ἡρακλείῳ

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ μετρητοῖς.

Ἀσφάλεια κατὰ τοῦ ἀρτίου.

Ἀντιπροσωπεία διαφόρων ἐξαμήνων λαχείων Οὐγγαρίας, Σάμου (Ἁγίου Νικολάου), Νοσοκομείου Χανίων κτλ.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΜΙΣΘΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει ὁμολογιῶν.
Προεξοφλήσεις συναλλαγμάτων.
Εἰσπράξεις γραμματίων καὶ φορτωτικῶν *εἰς συμφερωτάτους ὅρους.*
Καὶ πᾶσα ἄλλη τραπεζιτικὴ ἐργασία.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἕνα δημοψήφισμα τῆς φίλης μας «Ἑλλάδος», τὸ διαγώνισμα τῶν καλλονῶν, ἐπὶ πολὺ μὲ ἔκαμε νὰ βυθισθῶ εἰς πολλῶν εἰδῶν σκέψεις, διεξερχόμενος τὰ διάφορα φύλλα τὰ δημοσιεύοντα τὰς εἰκόνας τῶν ὑποψηφίων. Τὰς παρετήρησα καὶ τὰς ἐξήτασα ἐπισταμένως ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως, ἠθέλησα δὲ νὰ κάμω καὶ ἐγὼ τὴν κατ' ἰδίαν ἐκλογήν μου, διὰ νὰ ἴδω ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐὰν τὸ γοῦστό μου συμπίπτῃ μὲ τὸ γενικὸν τοιοῦτον· ὀφείλω ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ κάθε μία ἔχει τι τὸ ἰδιαίτερον, ἕνα ὡρισμένον τύπον εὐμορφιᾶς ξεχωριστὸν ἀπὸ τὰς ἄλλας, καὶ ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ τὸν νοῦν μου ἐβασάνισα διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸ τελειωτικὸν περὶ τῆς καλλίστης συμπέρασμα, κατέληξα εἰς ἕνα ἀδιέξοδον λαβύρινθον, εἰς τὸν ὁποῖον τριάκοντα ὡραῖα προσωπάκια ἐχοροπηδοῦσαν σατανικώτατα καὶ ἑλκυστικώτατα ἐνώπιόν μου, ἐπροσπαθοῦσε τὸ καθένα νά με τραβήξῃ μὲ τὸ μέρος του, καὶ ἐπερίμεναν ἀπὸ ἐμέ, τὸν δεύτερον Πάριν, εἰς ποίαν θὰ προσφέρω τὸ ἱστορικὸν μῆλον. Ἠθέλησα εὐσυνειδήτως τὴν γνώμην νὰ ἐκφέρω καὶ διασκεψάμενος κατὰ Νόμον, ἰδὼν δὲ καὶ τὰ σχετικὰ τῆς καλαισθητικῆς ἄρθρα, μετὰ ἐμβριθῆ καὶ δικαίαν μελέτην, ἀνέσπασα γενναίως, ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, τὴν μάχαιραν τῆς δικαιοσύνης καὶ διαιρέσας μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν τὸ μῆλον εἰς τριάκοντα ἴσα μέρη, διένειμα τὰ κλάσματα εἰς ὅλας.

Οὕτω θὰ ἐψήφιζε καὶ ὁ μακαρίτης Ραμπαγᾶς.

*

Τὸ ὅτι ἡ χώρα τοῦ Κολόμβου εἶνε ἡ δίδουσα τὸ σύνθημα πάσης πρωτοτυπίας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Τελευταίως λοιπὸν εἰς πλεῖστα τῆς Ἀμερικῆς κράτη ἐψηφίσθη νόμος, καθ' ὃν οἱ τὸ τριακοστὸν τῆς ἡλικίας των ἔτος ὑπερβάντες ἄρρενες ἄγαμοι ὑπόκεινται εἰς ὡρισμένου ποσοῦ φόρον, ὅστις ὅμως δὲν διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐν γένει δημοσίων ἀναγκῶν, ἀλλ' ἐκτοκίζεται εἰς δημοσίας Τραπέζας, ἵνα ἀπαρτισθῇ κεφάλαιον, οἱ τόκοι τοῦ ὁποίου θὰ διανέμωνται, ὡς σύνταξις, εἰς τὰς ὑπερβάσας τὰ 45 ἔτη γεροντοκόρας. Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἀναλύσῃ τις τὰ τοῦ νόμου, πολλὰ τὰ ἀδικαιολόγητα καὶ ἄνισα ἐνέχοντος· τοῦτο μόνον δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἐμμέσως καταπατῆται ὑπό τινα μορφὴν ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις φύσει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ὑποβληθῇ εἰς οἱονδήποτε ἐπαχθῆ περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν κατ' οἰκείαν προαίρεσιν σύναψιν ἢ μὴ γαμικῶν δεσμῶν, ἥτις ὅμως ἐλευθερία διὰ τοῦ νόμου τούτου προσβάλλεται ὁπωσδήποτε.

Ἀλλὰ καὶ ἀνισότης καὶ ἀδικία τις ὑπάρχει εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ἥτις θὰ ἦτο λογικωτέρα, ἐὰν ὁ φόρος ἐπεβάλλετο καὶ εἰς τὰς ἀγάμους γυναῖκας. Οὐδεὶς βεβαίως θ' ἀρνηθῇ ὅτι πλειστάκις ἡ ἀγαμία προέρχεται ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀσθενοῦς φύλου, ἔχοντος ἀξιώσεις ὑπερφιάλους, οὕτως ὥστε οἱ ἄνδρες διστάζουν ν' ἀναλάβουν τὸ βαρὺ τοῦ γάμου φορτίον. Ὁπωσδήποτε ἔπρεπε τὸ φορολογικὸν τοῦτο σύστημα νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, σκοπιμώτερον δὲ θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ ἐκ τῶν τόκων σύνταξις διετίθετο ὑπὲρ τῶν ἀπόρων πολυτέκνων ἐγγάμων.

Ὁ Μόνος

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθαν. Μίχα, τοῦ γνωρίμου εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλλάδος» λογογράφου, ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις «Διηγημάτων» του εἰς βιβλίον, ἥτις θὰ περατωθῇ περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου. Τιμὴ δρ. 2 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 2 διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἀγγελίαι μετὰ τοῦ ἀντιτίμου ἐπιστρέφονται πρὸς τὸν συγγραφέα, εἰς Πειραιᾶ.

—Ὡραιοτάτη ἀπογευματινὴ ἔγινε ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἰωσὴφ Κολλάρ, καθηγητοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστ. ἑορτῆς του, εἰς ἣν παρευρέθησαν πολλαὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμεν τὰς κυρίας Β. Κλαππιέ, Ὀλιβιέ, Ξανθάκη,

Κολλᾶς, Φουργιέζου, Ἀργ. Σπανοῦ, Θωμᾶ, Ἔμκε, Τριφύλλη κτλ. καὶ τὰς δας Ἰωάνναν Ξανθάκη, Κατ. Ματαρᾶ, Καζαντζῆ, Τριφύλλη, Ἂν. Ραυτοπούλου, Κυρ. Φουργιέζου, Χρ. Σπανοῦ κτλ. Ὡραῖα ἐτραγούδησε ἡ δὶς Μαρ. Ξανθάκη, καθὼς καὶ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος. Τὸ *duetto* τῆς δος Λουΐζ. Κολλὰρ καὶ τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου κατεχειροκροτήθη καὶ ἐπανελήφθη. Ἡ ἀπογευματινὴ διήρκεσε μέχρις ἑσπέρας ἐν μέσῳ μεγίστης εὐθυμίας καὶ ζωηρότητος.

Γ. Ἀλεξ.

—Ἡ ἐν Τήνῳ ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς «Πρόοδος» εἰσῆλθε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ 12ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν μετριοπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐτήρησε μέχρι τοῦδε κατὰ τοὺς πολυειδεῖς ἀγῶνάς της ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς συμπαθεστάτης νήσου.

—Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίου του ὁ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ φίλος ἔμπορος κ. Χαράλ. Τσεμπελῆς.

Α. Σ.

—«*Ὁδηγὸς τοῦ ταξειδιώτου*», περιοδικὸν μηνιαῖον ἀπαραίτητον διὰ τοὺς ἐμπορευομένους, ξενοδόχους, ταξειδιώτας, κτλ. Γραφεῖα: ὁδὸς Καΐρη 6. Ἐτησία συνδρομὴ ἐσωτερ. Δραχ. 3. ἐξωτερ. Φρ. 3.

Οἱ Ἀγράμματοι.—Ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ διάλεξις τῆς κυρίας Ὄλγας Παπαδιαμαντοπούλου, εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν, περὶ «ἀγραμμάτων», ἡ δοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην. Τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἐχειροκρότησε ζωηρῶς καὶ ἐπανειλημμένως τὴν κ. Παπαδιαμαντοπούλου, διὰ τὴν χάριν, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν δεξιότητα μεθ' ἧς ἐχειρίσθη τὸ εὔθυμον θέμα της.

—***Συναυλία κυρίας Φωκᾶ ἐν τῷ «Παρνασσῷ».*** Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀναγγελθεῖσα συναυλία τῆς κυρίας Φωκᾶ ὡρίσθη ὁριστικῶς διὰ τὴν 19 τ. μ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 1)2 μ. μ. ἀκριβῶς. Τὸ πρόγραμμα πλουσιώτατον περιλαμβάνει τὴν ἀλησμόνητον Manon «Je suis encore tout étourdie», «Flûte enchantée», «L'air du rossignol» τοῦ Rameau, «Traviata» καὶ δύο γλυκύτατα τραγούδια τοῦ Griez «Chanson de Solveig» καὶ «Vision». Ἡ κυρία Ἰωάννου, ἡ μοναδική μας ἁρπίστρια, θὰ ἐκτελέσῃ τὴν «Sérénade» τοῦ Hasselmans καὶ «Traüme» τοῦ Magner-Holy. Οἱ κ. κ. Σουρῆς καὶ Πολέμης θὰ ἀπαγγείλωσι. Τὴν συναυλίαν θὰ τιμήσῃ καὶ ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

Μ. Α.

— Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθν. Στόλου ἐδόθησαν ἐξ εἰσπράξεων τοῦ λαχείου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἐξόδων, δρ. 2.927,797 καὶ εἰς τὴν Ἀρχαιολογ. Ἑταιρίαν δρ. 600,000, κατὰ τὰ 3 τελευταῖα ἔτη. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μαρτυροῦν πόσης ὑποστηρίξεως εἶνε ἄξιον τὸ Ἐθνικὸν λαχεῖον ἐκ μέρους τοῦ ἁπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ. — Ἐλπίζομεν ὅτι μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου, ὅτε θὰ γίνῃ ἡ πρώτη κλήρωσις, θὰ ἐξαντληθοῦν ὅλα τὰ 4τράδραμα λαχεῖα, διότι δὲν θὰ μείνῃ Ἕλλην, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ θελήσῃ, εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις, νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἓν τοὐλάχιστον λαχεῖον, ὑποβοηθῶν τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

— Τὴν 2, 3, 4 καὶ 5 Ἀπριλίου θὰ τελεσθοῦν εἰς τὸ Στάδιον οἱ Πανελλήνιοι Ἀγῶνες τοῦ 1909. Σήμερον μ. μ. οἱ ἀγῶνες φοιτητῶν καὶ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὁ Ἀνώμαλος Δρόμος. —Ἀπεφασίσθη ἡ τέλεσις τῶν Ὀλυμπιακῶν Διεθνῶν Ἀγώνων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1910.

—Μεγάλη συναυλία ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ βιολίου κ. Bustinduy. Ὁ κ. Bustinduy, ἄριστος βιολιστής, ἐξετέλεσε μὲ πολλὴν τέχνην τὸ «Concerto en sol mineur» τοῦ Max Bruch. Τὴν συναυλίαν ταύτην ἐλάμπρυνεν ἡ Δὶς Α. Κρέμερ, ἥτις διὰ τοῦ ᾄσματός της κατέθελξε τὸ ἀκροατήριον. Ἐτίμησε δὲ τὴν συναυλίαν καὶ ἡ δὶς Μαίρη Μελετοπούλου, ἥτις ἔπαιξε ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὴν «Nocturne, Valse» τοῦ Chopin.

Marconi

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Στὸ παράθυρό της, σκεπτικήν, ὅταν μὲ ἁρμονία ἐτελείωνε τὸ ἡλιοβασίλεμμα κι' ἔκλιναν τὰ φύλλα τους τὰ δένδρα γιὰ νὰ κοιμηθοῦν, τὴν εἶδα, κι' ἐζωγράφισα στὴν φαντασία μου τὴν πρώτη εἰκόνα της, εἰκόνα τόσο ἀγαπημένη.

Ὅταν τὸ ἰδῇς, ἀμέριμνε διαβάτη, ἐκεῖνο τὸ παράθυρο, θὰ γελάσῃς. Εἶνε ἕνα παράθυρο τῶν συνειθισμένων σπητιῶν.

❧

Σὲ μιὰ ἑορτή, εὔθυμη καὶ μεγάλη, ἐκεῖ τὴν γνώρισα. Καὶ ἐνῷ σύ, ἀμέριμνε ἄνθρωπε, εἶχες κυλισθῇ μεσ' στὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐθυμία, καὶ ἔβλεπες ὅλα ρόδινα, ἐγὼ ἐμελαγχολοῦσα καὶ αἰσθανόμουνα νὰ γεννιέται μέσα μου ὁ πρῶτος πόνος.

❧

Σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἀμμουδιά, μιὰν αὐγοῦλα, μὲ τὸ τριανταφυλλένιο γέλοιο τῆς ἡμέρας, τῆς εἶπα πόσο τὴν ἀγαποῦσα.

Πέρασες καὶ σύ, ἀμέριμνε διαβάτη, καὶ τραγουδῶντας ἔρριξες δυὸ-τρία βότσαλα στὴ θάλασσα, καὶ 'πῆρες τὸν δρόμο σου βιαστικά.

❧

Σὲ κάτι μελαγχολικοὺς δρόμους μᾶς εἶδες, διαβάτη, ἀγκαλιασμένους νὰ κυττάζωμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ πόθο.

Καὶ ἐπέρασες ἀπὸ 'μπρός μας κι' ἄθελα ἐγέλασες.

❧

Σ' ἕνα μαρμάρινο ἐδώλιο, κάτω ἀπὸ τὴ μαγικὴ σκιάδα τῶν δένδρων, ἐφιλιόμαστε.

Ἐπέρασες, ἔπειτ' ἀπὸ λίγο σύ, ἀναίσθητε διαβάτη, καὶ στὸ ἐδώλιο αὐτὸ ἀποκοιμήθηκες..

Ἀθῆναι ***Κ. Νικολαΐδης***

ΑΜΦΙΛΥΚΗ...

—Sensations étranges—

...Ξυπνάω τρομαγμένος ἀπὸ τὰ βύθη τοῦ κακοῦ τοῦ ὀνείρου, καὶ μέσα 'στὸ κορμί μου γλιστρᾶνε ἄρρητες ἀνατριχίλες, ἀνατριχίλες μυστικῶν τρόμων.

Μία βουβὴ ἀπελπισία σέρνεται αἰώνια σᾶ φεῖδι μέσα 'στὴν ψυχή μου, σᾶ φεῖδι ποῦ δὲ θὰ μπορέσω ποτέ μου πιὰ νὰ διώξω, καὶ ἡ καρδιά μου χτυπάει, σᾶν τρελλή, ὅλο λαχταράει νὰ σπάσῃ τὰ στήθεια μου καὶ νὰ χυθῇ πρὸς τὰ σκοτάδια, νὰ κρυφτῇ μακρυὰ ἀπὸ τὰ ἐναγώνια ὁράματα...

Εἶναι ἀκόμα σκοτεινὰ καὶ ἡ κουρτίνες ἀρχίζουν νὰ χλωμαίνουν, σᾶ νεκρικὰ σάβανα, ἀπὸ τοὺς ἀπόμακρους ἀναστεναγμοὺς τῆς χαραυγῆς...

Τὸ γλυκοχάραμμα ἀγωνίζεται νὰ φέξῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ μισανοιγμένα παραθυρόφυλλα, σᾶ νὰ σκιάζεται νὰ γλιστρήσῃ μέσα 'στὴ θεοσκότεινη τὴν κάμαρα, ποῦ ἀκόμα πλανιοῦνται μὲ ἀλαφρὲς περπατησιὲς τὰ ὄνειρατα καὶ οἱ νύχτιοι τρόμοι...

Ἡ φλόγα τοῦ καντηλιοῦ τρεμολάμπει κατακίτρινη σὲ μιὰ κώχη, σᾶ νὰ τρέμῃ νὰ πάρῃ τὸ ἀπελπισμένο ἀνάσασμά της...

Μιὰ ἄφραστη ἀγωνία, μιὰ θανάσιμη ἀγωνία εἶναι χυμένη μέσα 'στὴν ψυχή μου καὶ ἡ καρδιά μου σφαδάζει, σᾶν τρελλή, καὶ ἀναταράζεται, καὶ λαχταράει, ὅλο λαχταράει νὰ σπάσῃ τὰ μολυβένια στήθεια μου καὶ νὰ ξεφύγῃ, ἀλαφρωμένη, πρὸς τὸ φῶς, πρὸς τὴ γλυκύτατη καὶ λιποθυμισμένη ἀχνὴν αὐγούλα...

Κανένας γύρω μου δὲν ἀνασαίνει καὶ ἀκούω, μέσα 'στὴν ἐκστατικὴ σιγὴ—τὴ σιγὴ τῶν νύχτιων τρόμων—νὰ κρυφομιλᾶνε καὶ νὰ θροΐζουν οἱ λογισμοί μου, σᾶ φτερουγιάσματα ξαφνιασμένα πουλιῶν ποῦ κυνηγάει τοῦ γερακιοῦ ὁ κατάμαυρος ἤσκιος...

Τὰ μάτια μου καρφώνονται μὲ ἄρρωστη δίψα 'στὴ φλόγα τοῦ καντηλιοῦ, ποῦ σπαράζει καὶ ἀνατριχιάζει, σᾶ νὰ τρέμῃ νὰ πάρῃ τὸ χλωμὸ καὶ ἀπελπισμένο ἀνάσασμά της...

Σᾶν τὰ ξερὰ τὰ φύλλα τῆς ἰτηᾶς ποῦ συνεπέρνει τὸ βραδυνὸ ἀγεράκι τρίζουνε 'στὸ ἄλαλο σκοτάδι οἱ λογισμοί μου, καὶ θροΐζουν, καὶ κρυφομιλᾶνε...

Ὕστερα...

Τὰ τζάμια ὅλο ἀχνίζουν ἀπὸ μιὰ ξέθωρη φωτεινὴ πνοὴ ποῦ τ' ἀπαλοθαμπώνει, καὶ βαλσαμωμένα δάχτυλα χαϊδεύουνε τὴν ἀπελπισία μου, σᾶν ὁλόγλυκη ἀνακούφισι...

Οἱ τρόμοι τοῦ ὀνείρου σκορπιοῦνται ἑτοιμοθάνατοι καὶ νικημένοι μέσα 'στῆς παράμερες γωνιές, πίσω ἀπὸ τῆς μισοτραβηγμένες κουρτίνες, κάτω ἀπὸ τοὺς ἀσημένιους καθρέφτες καὶ τῆς πολυθρόνες...

Ἡ λαχανιασμένη καρδιά μου τώρα λυώνει, σᾶν καρπὸς μελιστάλαχτος, ἀπὸ κρύφιες ἐλπίδες, καὶ ἡ φρίκη της ὅσο πάει καὶ χάνεται, σᾶ νὰ τὴν ἀναρρίπιζε μιὰ γαλανὴ δροσούλα...

Ἔξω, κρυσταλλένια ἀηδονολαλήματα...

Ἕνα βελοῦδο, ἕνα γλυκὸ βελοῦδο, σταλάζει ἀπάνω 'στὴν ψυχή μου καὶ τὰ βλέφαρά μου χαμηλώνουν παραλυμένα 'στὰ μεθυσμένα ἀπὸ γοητεία μάτια μου...

Ἄχ! πῶς θὰ ἤθελαν τὰ ζεστὰ καὶ πυρωμένα χείλη μου νὰ πίνανε ὅλα τὰ τριαντάφυλλα, ὅλα τὰ τριαντάφυλλα ποῦ γλυκοτρέμουνε λαχταριστὰ 'στὴν ἀχνὴν αὐγούλα, καὶ ὅλη ἡ ψυχή μου νὰ σβύσῃ καὶ ν' ἀναλυθῇ μέσα σ' ἕνα χάος ἀπὸ τριανταφυλλένιες, γαλανὲς νοσταλγίες...

Ναπολέων Λ. Λαπαθιώτης.

Ὅταν ἡ πενία εἰσέλθῃ διὰ τοῦ παραθύρου, φεύγει ἡ εἰρήνη διὰ τῆς θύρας.

Σμάϊλς ***(Α. Καραπατάκις)***

Οὐδὲν καλλίτερον τοῦ ἀγαπᾶν, οὐδὲν ἀληθέστερον τοῦ ἀφοσιοῦσθαι, οὐδὲν σοφώτερον τοῦ προσδοκᾶν, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, τὴν εὐλογημένην ὥραν τοῦ θανάτου.

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γ. Ν. Μωραϊτίνη)

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Ἰδιαίτεραι ἀνταποκρίσεις)

Τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνέκρινε δὲ τὸν καταρτισμὸν ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ νομοσχεδίου πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ Ὀρθοδόξων, Βουλγάρων καὶ Σέρβων διαφορῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῶν Ἐκκλησιῶν.

— Πολυπληθὲς συλλαλητήριον συνεκροτήθη ἐν Φατὶχ (συνοικία Πορθητοῦ) ἵνα διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν καταπιέσεων, ἃς ὑφίστανται οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Μωαμεθανοί. Ἐψηφίσθη δὲ ἡ ἀποστολὴ διαμαρτυρίας εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, τὴν Βουλήν, τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τὸ Βουλγαρικὸν Κομιτᾶτον, δι' ἧς θὰ ζητῆται ἡ ἰσότης μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Μουσουλμάνων ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ.

— Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καθορίζεται ἡ Αὐτοκρατορικὴ ἐπιχορήγησις εἰς 600,000 λίρας ἐτησίως, καταργεῖται δὲ ἡ παροχὴ μισθῶν εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς Πρίγκηπας, γαμβροὺς τοῦ Ἄνακτος καὶ ἄλλα πρόσωπα τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τῶν ὁποίων οἱ μισθοὶ τοῦ λοιποῦ θὰ ἐξοφλῶνται ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπιχορηγήσεως.

— Ἡ Πύλη ἐπρότεινεν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἀξιωματικοὺς τῆς διεθνοῦς χωροφυλακῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν μὲ μηνιαῖον μισθὸν οἱ μὲν ταγματάρχαι 100 λιρῶν, οἱ δὲ ἁπλοῖ ἀξιωματικοὶ 33. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν κατ' ἀρχὴν καὶ ἐζήτησαν ὁδηγίας παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τῆς Πύλης ἔγινε μόνον εἰς τοὺς Γάλλους, Ἰταλούς, Ἄγγλους καὶ Γερμανοὺς ἀξιωματικούς, ἀποκλεισθέντων τῶν Ρώσσων, οἱ ὁποῖοι βαρέως φέρουν τὴν προσβολήν, καὶ τῶν Αὐστριακῶν.

Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδης

— Ἐν τῇ Λέσχῃ τοῦ ἐν Μακροχωρίῳ Συλλόγου ὁ «Κοραῆς» διελέχθη τῇ Κυριακῇ 1 Μαρτίου ὁ πρύτανις τῆς ἑλληνικῆς βυζαντινῆς δημοσιογραφίας διευθυντὴς τοῦ «Νεολόγου κ. Σταῦρος Βουτυρᾶς «περὶ τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος». Ὁ σοφὸς ἀγορητὴς κατεχειροκροτήθη. Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Φιλολ. Σύλλογον ἐν Πέραν ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Παπαδόπουλος διελέχθη τῇ Κυριακῇ 1 Μαρτίου «Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως».

— Κατὰ τὸν νέον στρατιωτικὸν κανονισμόν, οἱ Χριστιανοὶ θ' ἀποτελοῦν τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ὀθωμανικοῦ στρατοῦ. Οἱ Ἕλληνες θ' ἀποτελοῦν 12 1)2 τοῖς ο)ο, οἱ Ἀρμένιοι 4 1)2, οἱ Βούλγαροι 4, οἱ Σύριοι, Καθολικοὶ καὶ Ἰουδαῖοι 4 τοῖς ο)ο.

Θεοκλῆς Σκενδεριάδης

— Τὴν 4 Μαρτίου ἀπέθανεν ὁ διὰ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ τιμήσας τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὴν ναυτιλίαν ἀείμνηστος Λεστούνης, ἐξ Ἄσσου τῆς Κεφαλληνίας. Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη. Ὑπὲρ τοὺς 60 στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ του. Τῆς νεκρωσίμου τελετῆς προεξῆρχεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καισαρείας καὶ Καππαδοκίας κ. Γερβάσιος. Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ ἅγιος Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος. Ὁ νεκρὸς ἐτάφη εἰς τὸν ἐν Πριγκηπονήσῳ τάφον τῆς οἰκογενείας Λεστούνη.

Γεράσιμος Π. Παξιμαδᾶς

— Ὑπὸ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου ἐδόθη τῇ 27 λήξαντος δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Οἱ συνδαιτυμόνες ἀνῆλθον εἰς διακοσίους. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἠγέρθησαν πλεῖσται προπόσεις, αἵτινες ἀπετέλεσαν ἐνθουσιώδη ὕμνον πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον.—Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ συνδιαλλαγῆς τῶν δύο κομιτάτων, τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς Ἑνώσεως—Προόδου, διεκόπησαν ὁλοτελῶς, διότι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐν τῇ προπόσει αὐτοῦ κατὰ τὸ δεῖπνον μετεχειρίσθη τὴν λέξιν «ἄθλιοι» τὴν ὁποίαν οἱ Φιλελεύθεροι ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἀπευθυνομένην κατ' αὐτῶν.

— Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διωρίσθη ὁ Ναζὴμ πασσᾶς, τέως νομάρχης Ἰωαννίνων. Ὁ νέος ὑπουργὸς εἶνε ἑλληνομαθής.— Μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθησαν τῇ 28 τὰ ἐγκαίνια τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης, ἥτις εἶνε λαμπρότατον καὶ εὐπρεπέστατον κτίριον, περιλαμβάνον 30 αἰθούσας.— Τῇ 1ην τρεχ. διεξήχθη ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Νέου ἔτους 1325 ἡ γενομισμένη θυσία τῶν ἀμνῶν εἰς ἅπαντα τὰ τελωνεῖα τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων.

Μαργαρὼ Ν. Μαλαχοπούλου.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΘΩΝΟΣ

Περιοδεύων ποτὲ ὁ βασιλεὺς Ὄθων, συνήντησεν εἰς Ναύπλιον ἕνα κουρέα, ὃν ἠρώτησε τί ἐπάγγελμα μετέρχεται.

— Μπαρμπέρης, Μεγαλειότατε, τῷ ἀπαντᾷ ὁ κουρεύς.

— Ἔχεις ἐργασίας; τὸν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεύς.

— Κεσσάτια, Μεγαλειότατε.

— Μὰ τί γλῶσσαν ὁμιλεῖς;

— Ἑλληνικά, Μεγαλειότατε.

— Μὰ μοῦ ὡμίλησες εἰς 3 γλώσσας, ἰταλικά, τουρκικὰ καὶ ἑλληνικά, τῷ λέγει ὁ βασιλεύς.

Ἀθῆναι. ***Ἀρθοῦρος***

ΟΡΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἕκαστος ἀναγνώστης δύναται νὰ στέλλῃ εἰς τὰ γραφεῖά μας πρὸς δημοσίευσιν πρωτότυπα ἢ ἐν μεταφράσει διηγήματα, ποιήματα, περιγραφάς, ἐντυπώσεις, ἀνέκδοτα, γνωμικά, διαγωνισμούς, εἰκόνας κλπ. Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν λῆψίν των, ὁ ἀποστολεὺς εἰδοποιεῖται διὰ τῆς στήλης «Ἡ συνεργασία τῶν ἀναγνωστῶν» ἂν τὸ παρ' αὐτοῦ σταλὲν ἐνεκρίθη. Ἂν δὲν ἐγκριθῇ δὲν δημοσιεύεται τίποτε σχετικόν. Πλὴν τῆς ἐγκρίσεως, βλέπει ἀναγραφόμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ στήλῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ δημοσίευμά του. Τότε, ἐὰν μὲν θέλῃ, θὰ περιμείνῃ τὴν σειρὰν (ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι προηγοῦνται αὐτοῦ πολλοὶ ἄλλοι), ἐὰν δὲ βιάζεται νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του δημοσιευόμενον, τότε θὰ ὑπολογίζῃ ἕκαστον στίχον αὐτοῦ πρὸς 5 λεπτά, θ' ἀποστέλλῃ τὸ ἀντίτιμον καὶ τὸ ἔργον του προτιμώμενον θὰ δημοσιεύεται ἀμέσως. Ἡ προτίμησις καὶ τὸ 5λεπτον κατὰ στίχον ἰσχύουν μόνον διὰ τὰ ἐγκριθέντα.

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΝ ΑΝΤΙ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ

(Περσικὸν Διήγημα)

Κάτοικός τις τῆς Βαγδάτης, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν νεότητά του εἶχε μάθῃ ὅλας τὰς πανουργίας τῶν κλεπτῶν, ἔγινε περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του ἔμπορος βαμβακερῶν.

Μίαν νύκτα, ἕνας ἐπιτήδειος κλέπτης, ἐνδεδυμένος ὡς ὁ ἔμπορός μας καὶ ἄριστα μιμούμενος τὴν φωνήν του, ἐπλησίασε τὸν φύλακα τῆς ἀγορᾶς καὶ μὲ ἀφέλειαν καὶ ψυχραιμίαν τοῦ εἶπε:

— Πάρε αὐτὸ τὸ φανάρι καὶ τρέξε νὰ τὸ ἀνάψῃς, σὲ παρακαλῶ. Ἔχω μερικοὺς λογαριασμοὺς νὰ κάμω ἀπόψε.

Καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν ἀπάντησιν τοῦ φύλακος, ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τοῦ ἐμπόρου. Μετ' ὀλίγον ὁ φύλαξ ἐπέστρεψε φέρων τὸν φανόν. Ὁ κλέπτης τὸν ἔλαβε μὲ τὰς χεῖράς του οὕτως, ὥστε τὸ φῶς νὰ μὴ πίπτῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν ἐκάθησε πρὸ βιβλίου λογαριασμῶν.

Κατὰ τὰ χαράγματα ἐκάλεσε τὸν φύλακα καὶ τοῦ εἶπε:

— Πήγαινε νὰ ζητήσῃς ἕνα χαμάλην· θὰ μοῦ φέρῃ μερικὰ πράγματα ἀπ' ἐδῶ ὡς τὸ σπῆτι μου. Ἐπειδὴ ἀπόψε δὲν ἔκλεισες μάτι ἐξ αἰτίας μου, πάρε αὐτοὺς τοὺς παράδες γιὰ τὸν κόπο σου.

Ὁ ἀχθοφόρος εὗρε διάφορα δέματα μεγάλης ἀξίας, τὰ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ ἠκολούθησε τὸν κλέπτην.

*

Ὁ ἀληθὴς ἔμπορος ἔφθασεν ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Συνήντησε τὸν φύλακα, ὅστις, χαιρετῶν αὐτὸν μὲ ἕνα ὕφος εὐγνωμοσύνης, τοῦ λέγει:

— Σήμερα τὰ παιδιά μου, μὲ τοὺς παράδες ποῦ μοῦ ἔδωκες ἀπόψε, ἔφαγαν σὰν βασιληάδες. Ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογήσῃ! Εἴθε νὰ εὐτυχήσῃς καὶ ἐδῶ κάτω καὶ ἐκεῖ ἐπάνω!

Ὁ ἔμπορος, μεγάλως ἐκπλαγεὶς ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ ὑποπτεύσας κακόν τι, ἔσπευσε ν' ἀνοίξῃ τὸ κατάστημά του. Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα εἶδεν ὅτι μέγα μέρος τῶν πολυτιμοτέρων ὑφασμάτων του εἶχε κλαπεῖ. Καὶ ἐνόησε τὸ πᾶν. Ἐν τούτοις δὲν ἀφῆκε κραυγήν, ἀλλὰ καλέσας τὸν φύλακα, τὸν ἠρώτησε μὲ προσποιημένην ἀταραξίαν:

— Πές μου, φίλε μου, ποιὸς εἶνε ἐκεῖνος ποῦ μ' ἐβοήθησε ἀπόψε νὰ σηκώσω τὰ δέματά μου;

— Τί; Ἐλησμόνησες ὅτι μὲ διέταξες νὰ σοῦ φέρω ἕνα χαμάλην καὶ ὁ χαμάλης ἐβγῆκε μαζῆ σου; Δὲν ἔκαμα παρὰ ὅ,τι μοῦ εἶπες νὰ κάμω.

— Ἀλήθεια. Ἀλλὰ εἶχα τόση ἀνάγκη ἀπὸ ὕπνο καὶ ἡ νύχτα ἦταν τόσο μαύρη, ποῦ δὲν θυμᾶμαι καλὰ τὸ πρόσωπο αὐτοῦ τοῦ χαμάλη. Πήγαινε νὰ τὸν εὕρῃς καὶ ἔλα ἐδῶ μὲ αὐτόν.

Ὅταν ὁ ἀχθοφόρος ἔφθασεν, ὁ ἔμπορος τοῦ ἔνευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ ἔκλεισε τὸ κατάστημά του. Ἀφοῦ τὸν ὡδήγησε ὀλίγον μακρὰν τῆς ἀγορᾶς, τοῦ εἶπε χαμηλά:

— Μπορεῖς νὰ μοῦ δείξῃς τὸ μέρος ποῦ ἔφερες τὰ δέματά μου ἀπόψε; Ξέρεις, φίλε, μου, εἶχα πιῇ λίγο καὶ δὲν θυμᾶμαι.

— Θυμᾶμαι περισσότερο ἐγώ, ποῦ ἔπια μονάχα νερό. Μ' ἔφερες στὸ μῶλο τῆς ἀριστερῆς μεριᾶς τοῦ Τίγρητα. Ἐ εἶ μὲ διέταξες νὰ φωνάξω ἕναν βαρκάρην καὶ ἐβάλαμε τὰ δέματα στὴ βάρκα του.

— Ἔτσι εἶνε. Ἄς πᾶμε νὰ βροῦμε τὸν βαρκάρη.

*

Φθάσαντες εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Τίγρητος, ἀνεῦρον τὸν λεμβοῦχον. Ὁ ἔμπορος ἀπέπεμψε τότε τὸν ἀχθοφόρον καὶ καθήσας ἐντὸς τῆς λέμβου, εἶπεν εἰς τὸν λεμβοῦχον:

— Δὲν εἶνε πολλὴ ὥρα ποῦ ἐβοήθησες τὸν ἀδελφόν μου νὰ μεταφέρῃ κάμποσα δέματα ἀπὸ ἐμπορεύματα.

— Μάλιστα, κατὰ τὰ χαράγματα.

— Λοιπόν, ἂς πᾶμε νὰ μὲ κατεβάσῃς ἐκεῖ ποῦ τὰ ξεβαρκάρησες.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς τὸ ὡρισμένον μέρος. Ὁ λεμβοῦχος προσεκάλεσε τὸν ἀχθοφόρον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κλέπτης εἶχε φορτώσει ἐκεῖ τὰ ἐμπορεύματα. Ὁ ἔμπορος, παραγγείλας τὸν λεμβοῦχον νὰ περιμένῃ ἐκεῖ, ἐκάλεσε τὸν ἀχθοφόρον κατὰ μέρος καὶ τοῦ εἶπε:

— Φέρε με στὸ μέρος ποῦ ἄφησες σήμερα τὸ πρωΐ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Διηυθύνθησαν πρὸς οἰκοδόμημα, μακρὰν τῆς ὄχθης τοῦ Τίγρητος κείμενον, εἰς τὰ πέριξ τῆς Βαγδάτης. Φθάσαντες εἰς τὴν θύραν, ἐκτύπησαν· κανεὶς δὲν ἀπήντησεν· ἀλλ' ὁ εὐφυὴς ἔμπορος ἤνοιξε τὴν θύραν, πιέσας διὰ καμπύλου καρφίου τὴν κλειδαριάν, καὶ ἀφήσας τὸν ἀχθοφόρον εἰς τὴν θύραν, εἰσῆλθε καὶ εὗρε τὰ πράγματά του ἄθικτα καὶ ἐρριμμένα εἰς μίαν γωνίαν. Ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐκρέματο ἕνας παλαιὸς τάπης καὶ ἕνα σχοινίον. Διὰ τούτων ἔδεσε τὰ δέματα καὶ τὰ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ ἀχθοφόρου, ὅστις τὰ ἔφερεν εἰς τὴν λέμβον.

Καθ' ὁδὸν συνήντησαν τὸν κλέπτην, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἐκδυθῇ ἀκόμη τὴν ἐνδυμασίαν του. Οὗτος ἰδὼν τὰ γενόμενα, δὲν ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ λέξιν. Ὁ ἔμπορος ὅμως, ὅστις ἐπείσθη ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κλέπτης διότι ἔφερεν ἐνδύματα ὅμοια πρὸς τὰ ἰδικά του, τοῦ ἔνευσε νὰ πλησιάσῃ καὶ τοῦ ἐπέταξε διὰ νεύματος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ὁ κλέπτης ὑπήκουσε, καὶ ἐβάδισαν ὅλοι σιωπηλοὶ μέχρι τῆς παραλίας, ὅπου μάλιστα ὁ κλέπτης ἐβοήθησε τὸν λεμβοῦχον νὰ ἐπιβιβάσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν λέμβον.

Ὁ ἔμπορος, ἀφοῦ ἐκάθησε μὲ σοβαρότητα ἐντὸς τῆς λέμβου, ἐπέστρεψε τὸν τάπητα καὶ τὸ σχοινίον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην των. Τὰ πάντα ἐγένοντο ἐν σιωπῇ καὶ μετὰ μεγάλης ἑκατέρωθεν εὐγενείας.

Ὁ κλέπτης ἔρριψε τὸν τάπητα ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ ἀπεχαιρετίζων τὸν ἔμπορον, τοῦ εἶπε:

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ φέρῃ σὲ καλὸ λιμάνι ἀδελφέ μου! Τώρα ἔχομε καὶ οἱ δύο ὅ,τι μᾶς ἀνήκει νομίμως. Ἡ παροιμία λέγει: «Ὁ καθένας τὸ δικό του». Μολαταῦτα ἐφέρθηκες σὰν ἄνθρωπος ποῦ ξέρει νὰ ζῇ.

Καὶ ἐχωρίσθησαν. Ὁ ἔμπορος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ τὰ ἐμπορεύματά του καὶ ὁ κλέπτης εἰς τὸ κατάλυμα τῶν κλεπτῶν μὲ τὸ σχοινίον καὶ τὸν τάπητά του.

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν) Ἰωάννινα.

Ἀναστάσιος Β. Βιδούρης

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Alfred Tennyson

ΔΑΚΡΥΑ

Δάκρυα, γλυκά μου δάκρυα, τί ἆρά γε νὰ σημαίνετε;

Δάκρυα, ποῦ βγαίνετε ἀπὸ τὸ βάθος κάποιας ἀπελπισίας, ποῦ μοῦ βουρκώνετε τὰ μάτια, ὅταν κυττῶ τὰ ὁλάνθιστα τῆς ἄνοιξης λειβάδια, ὅταν θυμοῦμαι τὴς περασμένες 'μέρες.

*

Ὥμορφα, σὰν τὴν πρώτη ἀχτῖνα ποῦ λάμπει στὸ πανί, σὰν φέρνῃ τοὺς φίλους μας ἀπὸ τοὺς πέρα κόσμους· λυπηρά, σὰν τὰ περασμένα ποῦ φέγγουν 'πάνω ἀπ' τὸν καθένα, κι' ὕστερα βυθίζονται μ' ὅλους αὐτοὺς ποῦ ἀγαποῦμαι στὴν ἄβυσσο δάκρυα λυπηρά, σὰν τὴς παληὲς ἡμέρες.

*

Τόσο λυπηρὰ καὶ παράδοξα, ὡσὰν τὰ πρωϊνὰ κελαδήματα τῶν μισοξύπνων πουλιῶν, ἀνάμεσα σιὲς μισοσκότεινες πρωϊνὲς τοῦ θέρους, ὅταν χτυποῦν σὲ πεθαμμένα αὐτιὰ ἐκεῖνα κι' αὐτὰ σὲ θλιμμένα μάτια, σὲ μάτια κατάκλειστα ποῦ δὲν ἀνοίγονται νὰ φωτίσουν μιὰ χαμόγελη αὐγὴ στὴν καρδιά τους, τόσο λυπηρά, ὡσὰν τὴς περασμένες 'μέρες.

*

Ἀλησμόνητα καὶ ἀγαπητά, σὰν τὰ φιλήματα τὰ πεθαμμένα· γλυκά, σὰν 'κεῖνα ποῦ δίδονται ἀπ' τὸν ἀπελπισμένο σὲ χείλια ποῦναι γιὰ ἄλλους· βαθειά, σὰν τὴν ἀγάπη—βαθειὰ σὰν τὴν πρώτη ἀγάπη κ' ὡσὰν ἐκείνη ἄγρια, μ' ὅλες τὴς λύπες καὶ τοὺς καϋμούς της. Ὦ δάκρυα, ποῦ δίδετε τὸν θάνατο εἰς τὴν Ζωή, θλιβερά, ὡσὰν τὴς περασμένες 'μέρες.

Μετάφρασις

Ἐλευσίς. **Κ. Α. Μητρομελέτης**

ΔΙΑΣΗΜΟΣ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐπέκρινέ ποτε τὰ ποιήματα κόμητός τινος, ὅστις ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ποιητήν, μὲ τὰς ἑξῆς ξηρὰς λέξεις: «Τὰ ποιήματα ταῦτα εἶνε μὲν τυπωμένα εἰς πολὺ πρόστυχο χαρτί, ἐν τούτοις ὅμως... κρῖμα καὶ 'στὸ χαρτί!»

Κάϊρον. **Κων. Μ. Μουρατιάδης**

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῶν σταλέντων πρὸς δημοσίευσιν λογοτεχνημάτων ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειράν των τὰ ἑξῆς:

ΠΕΖΑ

Α. Β. Βιδούρη.—*«André Chénier» (Βιογραφία) (στίχοι 92), Cantulle Mandés: «ὅπου χιονίζει ρόδα καὶ βρέχει κρασὶ» (Μετάφρασις) (στίχοι 76).*

Τ. Π. Ρ.—*«Ἀπροσεξία» (Ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ) (στίχοι 186).*

Γ. Δ. Ἀποστολοπούλου.—*«Ἐξιλέωσις» (Ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ) (στίχοι 75).*

Μάττισσον.—*«Ὁ γαμβρὸς μὲ τὸ Μ) (Μετάφρασις) (στίχοι 85).*

Κόκκου.—*«Lulli» (Βιογραφία) (στίχοι 32).*

Εὐθ. Μαραγκοῦ.—*«Γραικός, Βενετσάνος καὶ Γενίτσαρος» (Μετάφρασις) (στίχοι 130).*

Μιχ. Κ. Ξενάκη.—*«Colbert» (στίχοι 64), «Bayard» (στίχοι 147).*

Τημενίδου.—*«Ἀπὸ τὰ ἀλησμόνητα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος» (στίχοι 126).*

Νικ. Κεφαλᾶ—*«Τὸ σύννεφο» (στίχοι 90), «Odyssea» (στίχοι 90).*

Μαρίας Μαμίδου.—*«Μητρικὴ ἀγάπη» (Μετάφρασις) (στίχοι 38).*

Μιχ. Σ. Μιχαηλίδου.—*«Ὁ κατακλυσμὸς» (Μετάφρασις) (στίχοι 81).*

Ν. Δ. Κουτσοπούλου.—*«Αἰγυπτιακαὶ μελέται:- Ἀραβικὰ ἔθιμα» (στίχοι 187), «Τὸ χαρέμιον» (στίχοι 80), «Τὸ Σαράπιον» (στίχοι 57), Τὸ Καισάριον» (στίχοι 60)*

Δος Ne m'oubliez pas.—*«Αἱ χελιδόνες καὶ οἱ ψευδεῖς φίλοι» (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) (στίχοι 40).*

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Κώστα Οὐράνη.—*«Θεοκρίτου εἰδύλια: Κηριοκλέπτης» (στίχοι 15), «Ἀγροτικὲς εἰκόνες»: Βράδυ» (στίχοι 14).*

Στεργ. Κονίτσα.—*«Τριαντάφυλλα» (Μετάφρασις) (στίχοι 13).*

Ἰω. Πολυχρόνη.—*«Ἄκαρδη» (στίχοι 12).*

Σπ. Α. Παν-ς.—*Τραγουδάκι» (στίχοι 12).*

Καρμήλου.—*«Τώρα» (στίχοι 12).*

Ἀγησ. Ἡλιοπούλου.—*«Στροφὲς» (στίχοι 24), «Σὲ δυὸ μάτια» (στίχοι 12)*

Αὐγερινοῦ Κοράλι.—*«Ὁ μάνδαλος» (στίχοι 22).*

Τ. Ν. Φρεδιανοῦ.—*«Ἐξομολόγησις» (στίχ. 17).*

Ναϊάδος.—*«Ἀναμνήσεις» (στίχοι 30).*

Δόγη—*«Μιὰν ἡμέρα» (στίχοι 9).*

Δημ. Γ. Κρεβούρη.—*«Ὁ Γκιώνης» (στίχ. 90).*

Κρισσαίου Ἀγρότου.—*«Ρεμβασμοὶ» (στίχ. 27).*

Βενετσιάνου.—*«Δύο τραγουδάκια» (στίχοι 12 ἕκαστον).*

Εὐαγ. Πικραμένου.—***«Πόνος τῆς Καρδιᾶς»*** *(στίχοι 12).—«Στεφάνι θὰ σοῦ φτιάσω» (στίχ. 12).*

Κ. Α. Ρ.—*«Ἀπάντησις στὸ γράμμα της» (στίχ. 17).*

Τοξότου.—*«Δυὸ καρδιαὶς» (Μετάφρασις), (στίχοι 16).*

Ἐκ τῶν σταλέντων πρὸς δημοσίευσιν Ἀνεκδότων ἐκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειράν των τὰ ἑξῆς:

Ἀριάδνης τῆς Κρήτης.—*«Ὁ ἀριθμὸς τρία» (στίχοι 51)—«Οἱ σκελετοὶ μέσον σωτηρίας» (Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ) (στίχοι 62).*

Μάττισσον.—*«Εὔστοχος Ἐξήγησις» (στίχοι 9).—«Διατὶ ἔπρεπε νὰ νικήσουν οἱ Γερμανοὶ» (στίχ. 18).*

Ντ. Βεβελογιάννη.—*«Ἀνέκδοτον ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Μολιέρου» (στίχοι 32).*

Β. Ζαχαροπούλου.—*«Ἐπιθυμία Ἀφρικανοῦ Βασιλέως» (στίχοι 29).*

Περ. Αλνδίνου.—*«Τὸ βαλάντιον» (στίχοι 25).—«Ἡ ἄρρων κρίσις» (στίχοι 25).*

Camelia.—*«Πῶς βλέπει τὰς γυναῖκας ἡ ἀγάπη» (στίχοι 16).*

Δικαίωμα προτιμήσεως, ἂν οἱ ἀποστείλαντες αὐτὰ ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθοῦν ἀμέσως, λεπτὰ 5 κατὰ στῖχον.

Ἐκ τῶν σταλέντων πρὸς δημοσίευσιν Αἰνιγμάτων, προβλημάτων, γρίφων κλπ. θὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὴν σειράν των τῶν κ. κ. ***Ἰω. Κατσίνα*** *(ἕν),* ***Δ. Βλαχοπούλου*** *(ἕν),* ***Μ. Στασινοπούλου*** *(ἕν),* ***Α. Σκενδέρογλου*** *(ἕν),* ***Εὐαγγελίας Μιυράκη*** *(ἕν),* ***Κόκκου*** *(ἕν),* ***Κ. Πολυχρόνη*** *(ἕν),* ***Μ. Μαραγκοπούλου,*** ***Ἰω. Πετροπετσιώτου*** *(δύο),* ***Ἰω. Ζήρα*** *(πέντε),* ***Δ. Γυουλφυνδάνη*** *(ἕν), καὶ* ***Σ. Κονίτσα*** *(ἕν).*

Δικαίωμα προτιμήσεως ἑκάστου διαγωνισμοῦ δραχμὴ 1.

Χορήγησε τὴν φιλοξενίαν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐχθρόν σου· τὸ δένδρον δὲν ἀρνεῖται τὴν σκιάν του οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ξυλοκόπον.

(Ἀραβ. γνωμ.) ***(Νίτσας Οἰκονόμου)***

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΛΑΪΣ Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ

3

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — *Εἰς τὴν νῆσον Δῆλον ἐναυάγησεν ἓν πλοῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐσώθη μόνον μία παιδίσκη, ἡ Ἰάνθη. Τὴν παρέλαβεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος Θεαγένης, τὴν ἀνέθρεψεν ὡς τέκνον του, ἀλλ' ὅταν τὴν εἶδεν ἀναπτυχθεῖσαν εἰς περικαλλῆ παρθένον, τὴν ἠγάπησεν, ἐνῷ ἡ Ἰάνθη ἠγάπησε τὸν νεανίαν Γλαῦκον. Ὁ ἱερεὺς δὲν ἐτόλμησε νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ ἀκόμη τὸ παράλογόν του αἴσθημα, τῆς εἶπεν ὅμως ὅτι δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ τὸν ἄσημον ἐραστήν της, ἂν δὲν λάβῃ οὗτος μίαν νίκην εἰς τοὺς μουσικοὺς ἀγῶνας τῆς Κορίνθου, διὰ νὰ γίνῃ ἄξιος αὐτῆς. Ἡ Ἰάνθη ἐπέβαλεν εἰς τὸν Γλαῦκον νὰ ζητήσῃ τὴν δόξαν, καὶ ὁ Γλαῦκος ἔφυγε διὰ τὴν Κόρινθον. Τὸ πλοῖον ἐχάθη εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἐνῷ εἰς τὸ προαύλιον τῆς κατοικίας των, ὑπὸ κισσοὺς καὶ αἰγοκλήματα, ἐκάθησεν ἡ Ἰάνθη καὶ παρὰ τοὺς πόδας της συνεσπειρώθη ὁ Θεαγένης, μὴ τολμῶν ἀκόμη νὰ φανερώσῃ τὸ βαρύ του μυστικόν. Τῆς λέγει συγκεχυμένους λόγους, ἐνῷ ἐκείνη τὸν ἐρωτᾷ: «Τί θέλεις νὰ μοῦ κρύψῃς;»*

(Ἡ συνέχεια)

— Τὴν ἀλήθειαν τῆς ζωῆς.

— Καὶ ποία εἶνε ἡ ἀλήθεια αὐτή;

— Δὲν διδάσκεται, ὡραία μου κόρη, ἀπὸ τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων, διότι δὲν πείθει. Θὰ ἔλθῃ ὁ χρόνος νὰ μαρτυρήσῃ τοὺς λόγους μου. Θὰ ἔλθῃ ἡ πεῖρα νὰ φωτίσῃ τὸ πνεῦμά σου. Θὰ πλήξουν πικρίαι τὴν ἀθώαν ψυχήν σου. Καὶ τότε θὰ ἴδῃς τὴν ἀλήθειαν. Τώρα, καὶ ἂν σοῦ τὴν εἴπω, δὲν θὰ πεισθῇς, ἀφοῦ δὲν θὰ τὴν ἐννοήσῃς.

— Διὰ πρώτην φορὰν σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς παράδοξα λόγια.

Τὴν συνομιλίαν των διέκοψεν ἡ θεραπαινὶς Μυρτώ, ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ ναοῦ.

Ἡ Μυρτὼ ἐγνώριζε μόνη τὸ μυστικὸν τοῦ ἱερέως, διότι μαζῆ μὲ τὸν Θεὸν Ἀπόλλωνα τὸ εἶχεν ἀκούσει καὶ αὐτή.

Δὲν εἶχεν ὅμως εἴπει οὐδὲ λέξιν, διότι ἐγνώριζε πόσον ἦτο τοῦτο κινδυνῶδες διὰ τὴν τύχην τῆς κυρίας της, τὴν ὁποίαν ἠγάπα πιστῶς.

Ὅταν τοὺς εἶδε καθημένους πλησίον ἀλλήλων, μὲ μορφὴν σκυθρωπὴν καὶ ὑγροὺς ὀφθαλμούς, ἐφοβήθη.

Ἀντλοῦσα δὲ θάρρος ἀπὸ τὴν στοργήν της, ἐπλησίασε καὶ ἐζήτησε νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν κόρην.

Τοῦτο ηὐχαρίστησεν ὅλους, διότι καὶ τοῦ ἱερέως καὶ τῆς Ἰάνθης ἦτο δύσκολος ἡ θέσις.

Ἡ ὁμιλία διεκόπη καὶ ὁ Θεαγένης ἐνόησεν, ὅτι ἡ Μοῖρα δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ προχωρήσῃ.

Ἔκλεισε πάλιν τὸ μυστικὸν εἰς τὴν φυλακήν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸ θάψῃ ἐκεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

Τώρα πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὸν Θεαγένην εἰς τὸ πάθος του, καὶ τὴν Ἰάνθην εἰς τὸν ἔρωτά της.

Ἄς τοὺς ἀφήσωμεν νὰ περιμένουν ὁ μὲν ἱερεὺς τὴν τύχην του, ἡ δὲ κόρη τὸν Γλαῦκόν της.

Θὰ τοὺς ἐπανεύρωμεν ταχέως.

Ἀλλ' ἕως τότε ἂς ἀκολουθήσωμεν τὸν νεαρὸν ἐραστὴν εἰς τὸν ἐπικίνδυνον δρόμον του.

*

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔμεινεν ὀλίγον.

Ὅταν ἀνεχώρει διὰ ξηρᾶς, εἷς Ἀθηναῖος, γνωρίσας αὐτὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, τὸν ἠρώτησε ποῦ μεταβαίνει.

— Εἰς τὴν Κόρινθον, ἀπήντησεν ἁπλῶς ὁ Γλαῦκος.

— Τὸ λέγεις μὲ τόσην ἀπάθειαν;

— Διατί;

— Δὲν γνωρίζεις τί λέγει ὁ σοφὸς τραγικός μας;

— Ὁ Εὐριπίδης;

— Ὅτι δὲν εἶνε εὔκολον διὰ τὸν καθένα νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν Κόρινθον.

— Ὡς βλέπεις, ἐγὼ μεταβαίνω διὰ ξηρᾶς.

— Ἀλλ' ὁ ποιητὴς δὲν ἐννοεῖ τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τὴν πόλιν.

— Ἐννοεῖ ὅτι χρειάζεται χρυσὸς δι' ἐκεῖνον ποῦ θέλει νὰ ζητήσῃ ἐκεῖ τὴν ἡδονήν.

— Αὐτὸ εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ διατί δὲν ἐμβαθύνεις εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων του;

— Βοήθησέ με σύ.

— Ἀφοῦ χρειάζεται χρυσός, τί θὰ κάμῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος στερεῖται χρημάτων;

— Θὰ παύσῃ νὰ ζητῇ ὅ,τι εἶνε δύσκολον ν' ἀποκτήσῃ καὶ θὰ φύγῃ ταχέως, ἢ θὰ μείνῃ ἥσυχος εἰς τὸ ἔργον του.

— Αὐτὴ εἶνε ἡ πλάνη σου.

— Διατί, Ἀθηναῖε;

— Εἰς τὴν Κόρινθον ὑπάρχουν θέλγητρα, πρὸ τῶν ὁποίων συγκινοῦνται καὶ οἱ λίθοι. Σὺ νέος ἄνθρωπος θὰ εὑρεθῇς ἐν μέσῳ πειρασμῶν πολλῶν, καὶ ἀφοῦ στερεῖσαι τοῦ χρυσοῦ, θὰ γίνῃς δυστυχής. Πήγαινε, ἀλλὰ ταχέως θὰ ἐνθυμηθῇς τοὺς λόγους μου. Εἴθε νὰ μείνῃς ἄτρωτος. Φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι ἂν σὲ συναντήσῃ ὁ Εὐριπίδης, θὰ εὕρῃ εἰς τὸ πρόσωπόν σου νέον ἥρωα διὰ τραγῳδίαν.

Ὁ Γλαῦκος ἐμειδίασε.

— Ὁμιλεῖς, τοῦ εἶπε, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς ὅτι εἰς τὴν Κόρινθον μεταβαίνω ὡπλισμένος.

— Μὲ τὴν φρόνησιν; ἠρώτησεν εἰρωνικῶς ὁ Ἀθηναῖος.

— Μὲ κάτι περισσότερον. Τὸν ἔρωτά μου.

Ὁ Ἀθηναῖος ἐξερράγη εἰς γέλωτα.

— Τί ἀφέλεια! μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. Ἐπίστευσες ὅτι ὁ ἔρως σου εἶνε ὅπλον κατὰ τῆς Κορίνθου;

— Καὶ τὸ ἐπιμένω.

— Συγχώρησέ με, ἂν γελῶ. Ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἔχομεν αὐτό.

— Ποῖον;

— Γελῶμεν, ὅταν οἱ ἄλλοι εἶνε σοβαροὶ πολύ.

— Δύνασαι νὰ γελᾷς, Ἀθηναῖε, ὅπως δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ τὸ ἐπαναλάβω. Δὲν φοβοῦμαι τὴν Κόρινθον.

— Ξένε, γνωρίζεις πόσοι εἶπαν τὴν τολμηρὰν αὐτὴν φράσιν;

— Καὶ ἀπέτυχαν ὅλοι.

— Εἶνε θύματα σήμερον τῆς ἀφροσύνης των καὶ μένουν εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαΐδος, διότι τοὺς ἔχουν δέσει.

— Πῶς εἶνε δυνατὸν αὐτό;

— Εἶνε δεμένοι, ὄχι βέβαια μὲ κάλους καὶ ἁλύσεις, ἀλλὰ μὲ τὰ θέλγητρα τῆς πόλεως. Θὰ εὕρῃς πολλοὺς ἐκεῖ ἐρημίτας καὶ δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὸ μέλι καὶ δὲν δύνανται νὰ τὸ ἐγγίσουν. Πρόσεξε μὴ τοὺς πλησιάσῃς. Καὶ ἀκόμη περισσότερον προσπάθησε νὰ μὴ γίνῃς καὶ σὺ ὅμοιός των.

— Ὁμιλεῖς ὡς ἄνθρωπος ἀνέραστος.

— Καὶ σὺ ὡς ἄπειρον παιδίον.

— Ἂν ἐγνώριζες διατί μεταβαίνω εἰς τὴν Κόρινθον, δὲν θὰ ἐφοβεῖσο δι' ἐμέ.

— Δὲν θέλω νὰ τὸ μάθω, ἀφοῦ εἶνε μυστικόν, ἀλλὰ καὶ δὲν μοῦ χρειάζεται διὰ νὰ σοῦ ἐπαναλάβω: Πρόσεξε πολὺ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαΐδος.

— Ἀναχωρῶ. Πρὶν φύγω ὅμως θέλω νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς, διατί ὀνομάζεις τὴν Κόρινθον πόλιν τῆς Λαΐδος;

— Δὲν γνωρίζεις τὴν περίφημον ἑταίραν;

— Πῶς νὰ τὴν γνωρίσω, ἀφοῦ πρώτην φορὰν μεταβαίνω ἐκεῖ;

— Καὶ δὲν ἤκουσες νὰ ὁμιλοῦν περὶ αὐτῆς;

— Μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, ποτέ.

Ὁ Ἀθηναῖος ἐξερράγη εἰς πατάγώδη καγχασμόν.

— Αἰωνίως γελᾷς, τοῦ εἶπεν ὁ νέος.

— Θ' ἀπέθνησκα ἐκ τοῦ γέλωτος, ἂν εἶχα βαρυνθῇ τὴν ζωήν μου. Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἤκουσες κἂν περὶ Λαΐδος, ποῦ εὑρίσκεις τὸ θάρρος νὰ ταξειδεύῃς τόσον ἀφόβως;

— Δὲν πιστεύω ἡ Λαῒς νὰ ἦνε θηρίον καὶ νὰ τρώγῃ τοὺς ἀνθρώπους.

— Κάτι περισσότερον, τοὺς ὑποτάσσει.

— Ἔ, τότε δὲν φοβοῦμαι.

— Ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἐνθυμοῦ τοὺς λόγους μου.

— Δὲν θὰ συνεννοηθῶμεν ποτέ. Χαῖρε.

Ὁ Γλαῦκος ἀνεμίχθη εἰς ὅμιλον πεζοπόρων καὶ μετ' ὀλίγον ἐξεκίνησαν διὰ τὴν Κόρινθον.

Καθ' ὁδὸν οἱ φαιδροὶ ὁδοιπόροι προσπαθοῦν νὰ ἐννοήσουν διατί ὁ Γλαῦκος σιωπᾷ καὶ φαίνεται θλιβερός.

Σκέπτεται τοὺς λόγους τοῦ Ἀθηναίου καὶ μὲ ὅλον τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐμπνέει ἡ ἀνάμνησις τῆς Ἰάνθης, ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται ἕνα φόβον ἀόριστον διὰ τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσεγγίζει.

— Ποία σκέψις, ὦ ξένε, σ' ἐμποδίζει νὰ εὐθυμήσῃς; τὸν ἠρώτησε πλησιάσας εἷς ἐκ τοῦ ὁμίλου.

— Οἱ λόγοι ἑνὸς συμπατριώτου σου.

— Λακεδαιμονίου;

— Ἐνόμιζα ὅτι εἶσαι Ἀθηναῖος.

— Ἀλλ' εἶνε περίεργον αὐτό.

— Ποῖον;

— Οἱ Ἀθηναῖοι εἶνε πατέρες τῆς εὐθυμίας καὶ σὺ εὑρῆκες τὴν θλῖψιν εἰς τοὺς λόγους των;

— Πῶς εἶνε τ' ὄνομά σου;

— Ἄκανθος.

— Μοῦ εἶσαι ἄγνωστος ἀκόμη, ἀλλ' αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσω εἰς ἕνα ἄνθρωπον.

— Λέγε μὲ θάρρος.

— Μεταβαίνω εἰς τὴν Κόρινθον, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ νικήσω εἰς τὰ Ἴσθμια, διότι μόνον ὁ στέφανος τῆς νίκης θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ν' ἀτενίσω ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ.

— Εἰς τί θ' ἀγωνισθῇς;

— Εἰς τὴν ραψῳδίαν.

— Καὶ ὁ Ἀθηναῖος σὲ ἀπήλπισε διὰ τὴν νίκην;

— Ὄχι, δὲν ὡμιλήσαμεν περὶ αὐτῆς. Μοῦ εἶπε μόνον ὅτι εἶνε δυσχερὲς εἰς ἕνα νέον, ἔστω καὶ ἐρωτευμένον, νὰ μείνῃ ἄτρωτος ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῆς Κορίνθου.

— Καὶ διατί σ' ἐλύπησεν αὐτό;

— Διότι ἡ Κόρινθος εἶνε ἀκόρεστος διὰ χρυσὸν καὶ ἐγὼ δὲν διαθέτω εἰμὴ τὴν λύραν καὶ τὸ ᾆσμά μου. Θὰ γίνω ἑπομένως, κατὰ τὴν γνώμην του, δυστυχής, διότι θὰ λησμονήσω τὴν ἀγάπην μου καὶ θὰ περιπλεχθῶ εἰς φοβερὰς βασάνους.

— Ἤκουσα νὰ σὲ ὀνομάζουν Γλαῦκον.

— Αὐτὸ εἶνε τ' ὄνομά μου.

— Τί τοῦ ἀπήντησες λοιπόν;

— Ὅτι ὁ ἔρως μου εἶνε ὅπλον ἰσχυρόν, μὲ τὸ ὁποῖον θ' ἀποκρούσω πάντα πειρασμόν.

— Καὶ ἐκεῖνος;

— Ἐγέλασεν, ὦ Ἄκανθε, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔλεγα μωρίας.

Ὁ ξένος ἐσιώπησεν ὀλίγον.

— Ἔκαμες ἓν λάθος, τοῦ εἶπε κατόπιν.

— Ποῖον, πρὸς Θεῶν;

— Ἔδωκες σημασίαν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ἀθηναίου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄστεος φοβοῦνται τὴν Κόρινθον, ὅπως τὰ νήπια τὴν σκιάν. Καὶ τὴν φοβοῦνται χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζουν. Ἴσως ἔχουν δίκαιον, διότι πολλοὶ Ἀθηναῖοι μεταβάντες ἐκεῖ ἐλησμόνησαν ταχέως τὸν οἶκον ἢ τὸ ἔργον των καὶ ἔγιναν θύματα ἐπιτηδείων γυναικῶν. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀθηναίων δὲν εἶναι γενικόν. Αἰσθάνεσαι ἐντός σου τὴν δύναμιν ν' ἀντισταθῇς;

— Τεραστίαν.

— Ἔ, τότε μὴ φοβεῖσαι τίποτε.

— Ὁμίλησέ μου ἀκόμη, διότι τὸ θάρρος μου ἀναγεννᾶται.

— Ἡ Κόρινθος φοβίζει τοὺς ἐλαφροὺς ἀνθρώπους μόνον, ἀλλ' ὄχι καὶ τοὺς ἄνδρας.

— Πῶς τὸ γνωρίζεις, Ἄκανθε, ἐνῷ δὲν ἔμεινες ποτὲ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαΐδος;

— Αὐτὴ εἶναι ἡ δευτέρα μου πατρίς, ὦ νεανία. Εὑρίσκομαι εἰς τὴν Κόρινθον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, πρὶν ἀκόμη λάβῃ ἡ πόλις τὸ ὄνομα τῆς δεινῆς ἑταίρας.

— Καὶ ἔμεινες ἄτρωτος;

— Προσηλώθην εἰς τὸ ἔργον μου καὶ ἀφῆκα τοὺς μωροὺς νὰ θυσιάζουν εἰς τὴν Ἀφροδίτην τὸν χρυσόν, τὴν εὐτυχίαν καὶ πολλάκις τὴν ζωήν των.

— Πῶς θὰ τὸ κατορθώσω καὶ ἐγώ;

— Εἶσαι ἀγαθὸς καὶ μὲ ἑλκύει ἡ φιλία σου. Ἂν θέλῃς ν' ἀκούῃς τὰς ὁδηγίας μου, δὲν θὰ κινδυνεύσῃς ποτέ.

— Διὰ νὰ σ' ἔχω ὁδηγὸν πρέπει νὰ σ' ἔχω σύντροφον.

— Εἰς τὸν οἶκόν μου ὑπάρχει θάλαμος καὶ διὰ σέ. Ἐλθὲ νὰ κατοικήσωμεν μαζῆ.

— Τὸ χρῆμά μου εἶνε ὀλίγον καὶ ἐσκεπτόμην νὰ ζητήσω στέγην εὐθηνήν.

— Καίτοι ἐμπορεύομαι, δὲν θὰ ζητήσω τὸ κέρδος ἀπὸ σέ. Ἐλθὲ χωρὶς νὰ σκέπτεσαι πολύ.

— Ἡ προθυμία σου, Ἄκανθε, μοῦ γεννᾷ ἀπορίαν.

— Θὰ σοῦ τὴν ἐξηγήσω. Δὲν ὑποφέρω νὰ βλέπω ἄνδρας ἕρποντας, ἐνώπιον τῶν γυναικῶν. Ἡ πατρίς μου μ' ἐδίδαξε νὰ τηρῶ ὑψηλὰ τὴν θέσιν μου καὶ ἐπειδὴ σὺ ὀφείλεις νὰ κατορθώσῃς τὸ ἴδιον πρᾶγμα θέλω νὰ σὲ βοηθήσω. Ὅταν φθάσωμεν ἐκεῖ, θὰ ἴδῃς πλῆθος ὁλόκληρον ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κύπτουν, πολλάκις δὲ κ' ἐξευτελίζονται ἐνώπιον μιᾶς γυναικός. Πιστεύεις αὐτὸ ποῦ θὰ σοῦ εἴπω; Ἡ Λαῒς κινδυνεύει ν' ἀριθμήσῃ τόσα θύματα, ὅσα καὶ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος.

— Καὶ θὰ μὲ καταστήσῃς ἱκανὸν νὰ ἀμυνθῶ κατὰ τοιούτων γυναικῶν;

— Πρὸ παντὸς ὁμίλει ὡς ἀνήρ. Γνωρίζεις δὲ ὅτι ὁ φόβος δὲν ἁρμόζει εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ μάλιστα ὁ φόβος τῶν γυναικῶν.

— Εἶμαι νέος, καλέ μου Ἄκανθε, καὶ ἡ ἡλικία μοῦ δὲν συνεννοεῖται πολλάκις μὲ τὴν ἰδικήν σου.

— Καὶ ἐγὼ ἤμουν νέος, ἀλλὰ δὲν ἐλησμόνησα ὅτι ἤμουν καὶ Λακεδαιμόνιος.

— Μ' εὐχαριστεῖ τὸ θάρρος σου καὶ ἐγκαταλείπω τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὴν στοργήν σου. Ἂν νικήσωμεν, δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ἀξίαν τῆς φιλίας σου. Ἀλλὰ κάτι πρέπει ἀκόμη νὰ προθέσῃς. Ἐξήγησέ μου ἐλευθέρως, διατί ὁμιλεῖς τοιουτοτρόπως περὶ γυναικῶν;

Ὁ Ἄκανθος ἐσιώπησε καὶ πάλιν.

Κατόπιν, προσπαθῶν νὰ κρύψῃ ἕνα στεναγμόν, εἶπε:

— Σὲ θεωρῶ ἀδελφόν μου καὶ ἐλπίζω νὰ μὲ ἀγαπήσῃς καὶ σύ. Ἡ μορφή σου μοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην, καὶ ἀφοῦ τὸ θέλῃς, πρέπει νὰ τὸ εἴπω. Ὑπῆρξε, Γλαῦκε, ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤμουν καὶ ἐγὼ νέος ὅπως καὶ σύ, θερμότερος ἴσως ἀπὸ σέ. Την ἐποχὴν ἐκείνην ἦλθα εἰς τὴν Κόρινθον ἔχων ὡς μόνον σύντροφον, ὄχι τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ χρυσὸν ἄφθονον, τὸν ὁποῖον εἶχαν κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Εἶδα μίαν γυναῖκα καὶ τὴν ἠγάπησα πολύ, καλέ μου Γλαῦκε. Ἐκείνη κατεβρόχθισε τὸ χρῆμά μου καὶ ἀπέκρουσε τὸν ἔρωτά μου. Ἡ ἱστορία εἶνε παλαιά, ἀλλὰ τὸ δῆγμά της θὰ μοῦ μείνῃ αἰωνίως. Ἀφοῦ κατεστράφην, ἔγινα φρόνιμος. Ἔκτοτε μένω εἰς τὴν Κόρινθον. Ἐργάζομαι καὶ ζῶ. Πίστευσέ με, δὲν ἀγαπῶ πλέον τὴν γυναῖκα ἐκείνην. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐνυμφεύθην, χωρὶς νὰ εὕρω ἐπὶ τῆς νυμφικῆς παστάδος τὴν λήθην τοῦ νεανικοῦ μου πάθους. Ἀλλὰ κατόπιν ἰατρεύθην. Ἔκτοτε μίαν ἔχω εὐχαρίστησιν. Νὰ βλέπω τὰς ἀγερώχους καλλονὰς νὰ ταπεινοῦνται καὶ νὰ μισῶ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐμπορεύονται τὴν σάρκα των. Μὲ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτὴν προσπαθῶ νὰ ζήσω. Ἀλλά, πίστευσέ με, δὲν τὴν ἀπήλαυσα συχνά. Ὅσους ἄνδρας βλέπω εἰς τὴν Κόρινθον, τόσα καὶ θύματα. Διὰ τοῦτο φαίνομαι πρὸς σὲ τόσον ἀγαθὸς καὶ πρόθυμος καὶ φίλος. Διότι, ἂν σὺ κατορθώσῃς ν' ἀμυνθῇς καὶ ταπεινώσῃς τὴν ἀγερωχίαν καὶ τὴν αὐθάδειαν τοῦ κάλλους, θὰ προξενήσῃς εἰς τὴν ψυχήν μου τὴν μεγαλειτέραν τῆς ζωῆς μου ἡδονήν. Ἐνόησες, πιστεύω, τώρα τί λέγω, τί σκέπτομαι καὶ τί ποθῶ. Ἐκδίκησιν θέλω, Γλαῦκε. Θέλω νὰ ἐκδικηθῶ.

— Φίλε μου, μοῦ χρεωστεῖς μίαν ἐκμυστήρευσιν.

— Ποία εἶνε ἡ ὡραία ποῦ μισῶ;

— Ἂν μὲ ἀγαπᾷς, θὰ μοῦ τὴν εἴπῃς.

— Ἡ Λαΐς.

Ὁ Γλαῦκος ἔμεινε σιωπηλὸς ἐπί τινας στιγμάς, καὶ κατόπιν εἶπε πρὸς τὸν Ἄκανθον:

— Ἡ ἱστορία σου μὲ συγκινεῖ καὶ ἤθελα νὰ τὴν ἐγνώριζα καλλίτερα.

— Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ ὁμιλία μᾶς ἔκαμε νὰ λησμονήσωμεν τὸν δρόμον μας, καὶ ἤδη ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν.

— Οἱ μαρμάρινοι ναοὶ καὶ αὗται αἱ χρυσαῖ ἀκτινοβολίαι ἀνήκουν εἰς τὴν Κόρινθον; Ἔχεις δίκαιον, Ἄκανθε, καὶ μακρόθεν ἀκόμη ἡ θέα της ἑλκύει τὸν ξένον. Τί ὡραῖον θέαμα!

— Ἂς διακόψωμεν λοιπὸν τὴν συνομιλίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, καὶ μόλις φθάσωμεν ἐκεῖ τὴν συνεχίζομεν.

Ὁ Γλαῦκος εἶχεν ἤδη προσηλωθῇ εἰς τὸ θέαμα τῆς πόλεως καὶ ἐθαύμαζε τὴν γραφικότητα τῶν μεγάρων αὐτῆς, τὴν καλλονὴν τῶν κήπων της καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν πρώτων γυναικῶν, τὰς ὁποίας συνήντα καθ' ὁδόν.

Ἡ ἡμέρα ἤγγιζεν εἰς τὸ τέλος της, ὅτε ὁ νεανίας εἰσήρχετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀκάνθου.

Εὗρεν ἐκεῖ τὴν οἰκογένειάν του, θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ εὐπρεπῆ θάλαμον.

Ἡ πρώτη ἑσπέρα παρῆλθε· τὴν νύκτα ἀνεπαύθησαν καὶ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης εὑρέθησαν μόνοι ὑπὸ τὴν σκιάδα τοῦ προπυλαίου.

Ἐκεῖ ὁ Γλαῦκος ἐνεθυμήθη τὴν ἐρώτησίν του.

— Ἡ ἱστορία μου, ἀπήντησεν ὁ Ἄκανθος, εἶνε αὐτή, τὴν ὁποίαν ἤκουσες. Ὁμοία, ὡς βλέπεις, πρὸς ὅλας τὰς ἱστορίας τοῦ εἴδους της. Ἠγάπησα χωρὶς ν' ἀγαπηθῶ, ἀλλὰ δὲν ηὗρα ἀπέναντί μου τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἀνεράστου γυναικός. Ἀπ' ἐναντίας, ηὗρα δίκτυα θελκτικά, εἰς τὰ ὁποῖα ἔπεσα καὶ συνελήφθην. Ἐδαπάνησα τὸ χρῆμα καὶ τῆς νεότητός μου τὴν χαράν. Κατελήφθην ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τὴν ἐρωτικὴν καὶ ὅταν συνῆλθα, προσεπάθησα νὰ συλλέξω τὰ ναυάγια. Ἀλλ' ἓν ναυάγιον καὶ μόνον ὑπῆρχεν ἐξ αὐτῆς. Καὶ τὸ ναυάγιον αὐτὸ ἤμουν ἐγώ. Ἔκτοτε ὤμοσα ἐκδίκησιν. Ὄχι διότι ἡ ἀγάπη μου δὲν ἔγινε δεκτή, ἀλλὰ διότι ἠπατήθην. Καὶ ὤμοσα μὲν ἐκδίκησιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀπήλαυσα αὐτήν. Ἐγὼ ἀπεσύρθην εἰς τὴν σκιάν, ἐνῷ ἡ Λαΐς ἐξηκολούθησε νὰ κάμπτῃ τοὺς ἀκάμπτους καὶ νὰ θέλγῃ ἰσχυροὺς καὶ ἀσθενεῖς. Ἡ ζωή μου ἔγινε πικρά, διότι κατεδικάσθην νὰ μετρῶ τοὺς θριάμβους της καὶ καθ' ἑκάστην βλέπω νέα θύματα, χωρὶς ποτὲ νὰ ἴδω ἕνα νικητήν.

Μετά τινα σκέψιν, εἶπεν ὁ Γλαῦκος:

— Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ὁ Ἀθηναῖος δὲν ἔχει καθ' ὁλοκληρίαν ἄδικον. Καὶ σὺ ἀκόμη ὁμολογεῖς, ὅτι εἶνε ἐπίφοβον νὰ πέσῃ κανεὶς εἰς τὰ δίκτυα τῆς Λαΐδος.

— Ὅλοι δύνανται νὰ τὸ πάθουν, ἐκτὸς σοῦ, ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἀκούσῃς.

— Τὸ εἶπα πλέον, εἶμαι ὑπὸ τὴν προστασίαν σου... Ἀλλ' ἐκεῖνο ποῦ μοῦ προκαλεῖ τὴν περιέργειαν εἶνε ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς αὐτῆς. Δύο πράγματα ἤθελα: Νὰ τὴν ἴδω ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ μάθω ἀφ' ἑτέρου πῶς ἔζησε καὶ ἐθριάμβευσε τόσῳ πολύ.

— Συμφωνῶ μετὰ σοῦ. Διότι πολεμεῖ κανεὶς ἐπιτυχῶς, ὅταν γνωρίζῃ τὸν ἐχθρόν.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι σύ, καλλίτερον παντὸς ἄλλου, θὰ γνωρίζῃς τὸν βίον, τὰ τεχνάσματα καὶ τοὺς θριάμβους της. Πόσον ποθῶ νὰ τὰ ἐγνώριζα αὐτά.

— Δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ πολλὰ διὰ τὴν Λαΐδα. Ἀλλὰ σὺ θὰ μάθῃς ὅσα μᾶς ἐνδιαφέρουν. Εἰπέ μου ὅμως πρῶτον τὴν ἱστορίαν τοῦ ἰδικοῦ σου ἔρωτος διὰ νὰ γνωρίζω ποῦ βαδίζομεν.

Ὁ Γλαῦκος εἰς ὀλίγας φράσεις, ὡραίας ὡς ἡ Κόρινθος, περιέγραψε τὴν Ἰάνθην καὶ τὸ αἴσθημά του.

— Εἶσαι βέβαιος δι' ὅλα αὐτά; τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἄκανθος, ὅταν ἐτελείωσε.

— Ἂν ἔχανα τὴν πίστιν μου πρὸς τὴν Ἰάνθην, θὰ ἤθελα νὰ χάσω καὶ τὴν ζωήν μου. Δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἀγάπην της. Ἂν τὴν ἔβλεπες, Λακεδαιμόνιε, θὰ ἐπίστευες ἀμέσως ὅσα ἤκουσες.

— Ἡ πεῖρα, Γλαῦκε, μ' ἐδίδαξε τὴν δυσπιστίαν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δύσκολον νὰ σὲ πιστεύσω. Μήπως τάχα ὅλαι αἱ γυναῖκες ὁμοιάζουν τὴν Λαΐδα;

— Οὔτε τὴν Ἰάνθην, Ἄκανθε.

— Τί θέλεις νὰ εἴπῃς;

— Ἂν ἡ Λαΐς γνωρίζῃ ν' ἀπατᾷ τοὺς ἄνδρας ὅλους, ἡ Ἰάνθη γνωρίζει ν' ἀγαπᾷ μόνον ἐμέ. Ἄλλως τε εἶνε φανερόν. Ἐπειδὴ εἶνε καλλιτέρα ἀπὸ ἐμέ, μὲ ἔστειλεν ἐδῶ, διὰ νὰ γίνω ἴσος της. Τοῦτο δὲν φανερώνει ὅτι ἡ ἀγάπη της εἶνε εἰλικρινής;

— Πρέπει νὰ πιστεύσω ὅσα λέγεις, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι φράσεις σου μοῦ γεννοῦν μίαν σκέψιν. Ἦλθες ἐδῶ διὰ νὰ λάβῃς τὸν στέφανον εἰς τοὺς ἀγῶνας. Τὸ θεωρεῖς τοῦτο εὐχερές;

— Δι' αὐτὸ ἦλθα ἐνωρίς, διὰ νὰ ἀσκηθῶ.

— Γλαῦκε, δὲν γνωρίζω ἂν σὲ ἀγαπᾷ ἡ κόρη τῆς πατρίδος σου, γνωρίζω ὅμως ὅτι σοῦ ἔθεσε τὸν δυσκολώτερον τῶν ὅρων διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσῃς.

— Δὲν τὸν ἔθεσεν αὐτή, ἀλλ' ὁ θετὸς πατήρ της Θεαγένης. Εἶνε λοιπὸν πράγματι δύσκολος πολύ;

— Γλαῦκε. Ἐδῶ θὰ ἴδῃς, κατὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ἀριστεῖς τῆς λύρας καὶ τοῦ ᾄσματος. Πέμπει ἡ Ἰωνία καὶ αἱ Ἀθῆναι καὶ αἱ Θῆβαι καὶ αἱ ἀποικίαι τοῦ Ἀδρία καλλιτέχνας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται διδάσκαλοι τῆς τέχνης καὶ ἀήττητοι.

— Μὲ ἀπελπίζεις, Ἄκανθε.

— Τοῦτο δὲν εἶνε ἀνδρικόν. Ἀφοῦ ἦλθες, θ' ἀγωνισθῇς καὶ ἀφοῦ ὀφείλῃς νὰ νικήσῃς, θὰ νικήσῃς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζονται ὅλων τῶν εἰδῶν καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες (clichès) δι' ἐφημερίδας, περιοδικά, ἐπιστημονικά, βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐργασίας.

Ἀθῆναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55Α
Πλατεῖα Καλαμιώτου. — (Γωνιαία οἰκία).

ΕΤΟΣ 1909 ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΤΟΣ 1909
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

4 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ 4 ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΚΕΡΔΗ 900,000 ΔΡΑΧΜ.

1 ΔΡΑΧΜΗ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ
ΔΙΑ 1 ΕΚ ΤΩΝ 4 ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

4	Μεγάλα κέρδη	ἐξ	100,000	ἐκ	400,000 Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἐξ	25,000	ἐξ	100,000 »
4	Κέρδη	ἐκ	10,000	ἐκ	40,000 »
12	Κέρδη	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000 »
20	Κέρδη	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000 »
1644	Κέρδη	ἐξ	100	ἐξ	164,400 »
2312	Κέρδη	ἐκ	50	ἐξ	115,600 »
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν				900,000 »

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 26 Ἀπριλίου (9 Μαΐου 1909), ἡ δευτέρα τῇ 28 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1909, ἡ τρίτη τῇ 25 Ὀκτωβρίου (7 Νοεμβρίου) 1909 καὶ ἡ τετάρτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1909 (13 Ἰανουαρίου 1910). — ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις, καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων. — Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15/28 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Λαχείου ἐν Ἀθήναις τρία τοὐλάχιστον τετράδραχμα γραμμάτια, δίδεται δωρεὰν ἡ θαυμασία πολυχρώμως λιθογραφημένη εἰκὼν τοῦ Λύτρα εἰς μέγα σχῆμα.

100 δρ. βιβλία μὲ 5 δρ. κατὰ μῆνα
Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γεωργίου Δ. Φέξη (Ἀθῆναι) **Ζητήσατε Τιμολόγιον** (δωρεάν)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ

Ἀφιερώνεται στὸν ἀγαπητό μου
Τάκη Α. Κωνσταντόπουλο.

Ἡ καταχνιὲς ἐπέρασαν κι' ἔφυγαν ἀπ' τὰ βουνά, ἡ μαῦρες καὶ σταχτερὲς καταχνιές· ἡ βοὴ τοῦ χειμάρρου δὲν ἀντηχεῖ πλέον κατεβαίνοντας ἀπ' τὴς ἄγριες χαράδρες καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ κεραυνοῦ δὲν τρομάζει τὰ ψηλὰ καμπαναρειὰ τῶν παλαιῶν ἐκκλησιῶν.

Ὁ Ἥλιος ὁ θεὸς ρίχνει τὴν εὐλογία του, λούζοντας μὲ χρυσάφι φωτὸς τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, καὶ στέλνει στὴ μεγάλη, στὴν αἰωνία θάλασσα τὴς ἀκτῖνές του καὶ τὴν ναρκώνει μὲ τὰ θερμά του φιλιά. Τώρα τὴς νύχτες δὲν ἀνοίγει ἐκείνη τὰ σκοτεινά της σπήλαια μὲ τὴς ὁλάφριστες κορυφές, τάφους στὰ παιδιὰ τῶν ἀκρογιαλιῶν, τὰ γαλανὰ ναυτόπουλα. Τώρα πειὰ φωτάει τὸν ὕπνο της τὸ ἀνοιξιάτικο φεγγάρι, γλυκαίνοντας πλειότερο τὴν ἁρμονία τοῦ φλοίσβου...

Μοσχομύριστα τὰ λουλούδια, πολύχρωμα κι' ἐξωτικά, ἐπλημμύρισαν τοὺς ἀρχοντικοὺς κήπους. Στοὺς κάμπους, στὴς κοιλάδες καὶ στὰ πόδια τῶν βουνῶν τ' ἀγριολούλουδα ἄνοιξαν δειλὰ τὰ ἀθῶά τους ματάκια. Στὴς φράχτες τῶν ἀγροτικῶν κήπων οἱ κρῖνοι φαντάζουν ὁλόασπροι σὰν τὸ ἄσπιλο στῆθος τῆς παρθενικῆς Ἀνοίξεως.

Καὶ πέρα στὸ χωράφι, μὲ πέταλα δροσορραντισμένα, περηφανεύουνται κατακόκκινες ἡ παπαροῦνες, βυζαίνοντας τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας, ποῦ ἤπιε στὸ μέρος ἐκεῖνο ἡ μητέρα ἡ Γῆ...

Τὰ πάντα ἐξύπνησαν ἀπ' τὸ βαρύ τους λήθαργο, ποῦ τἄχε ρίξῃ ὁ κυρίαρχος Χειμῶνας στὸ μεγαλόπρεπο καὶ βασιλικὸ πέρασμά του, καὶ γελῶντας χαρωπὰ ζητοῦνε τὴν ἀγάπη.

Μέσα στὴν κατοικία τῶν νεκρῶν ἐφούντωσαν γεμάτες χυμοὺς καὶ ζωὴ ἡ μαυροπράσινες κορυφὲς τῶν κυπαρισσιῶν. Τώρα μέσα στὰ φουντωτὰ φυλλώματά τους ἕνα πλῆθος πουλιὰ κελλαδοῦνε.

Τάχα στὴς μοσχομύριστες καὶ δροσόλουστες ἐτοῦτες ἀνοιξιάτικες αὐγὲς κάτω ἀπὸ τὴς χορταριασμένες ταφόπετρες δὲν θ' ἀναγαλλιάζουν οἱ χλωμοὶ νεκροὶ μέσα στὸ γενικὸ τῶν ὅλων ξύπνημα καὶ λαχτάρισμα ζωῆς;

Τὸ λαχτάρισμα τῆς ζωῆς, ποῦ δίπλα τους ὀργιάζει. Δίπλα τους ἕνα ταιράκι ἀγκαλιασμένο στὴ χλόη κάτω ἀπὸ τὸ κυπαρίσσι, μεθυσμένο ἀπ' τὴν ὁρμὴ καὶ τὴν τρέλλα τῆς ξένοιαστης νεότητος, ρουφάει τῆς ἡδονῆς τὸ ποτῆρι.

Καὶ εἶνε φυσικό, ἐκεῖ κοντὰ στὴς ταφόπετρες! Ἀφ' οὗ ἡ ὑπέρτατη ἡδονὴ τόσῳ κοντὰ εἶνε μὲ τὸ Θάνατο!..

Χαῖρε, Ἄνοιξις, ποῦ τὰ ὅλα ὠμορφαίνοντας χαρίζεις παντοῦ τὴν ἀγάπη.

⁂

Μὲ τὰ κόκκινα χειλάκια σου, ποῦ εἶνε πηγὲς ζωῆς, παρθένα Ἄνοιξις, στὸν ἐρχομό σου δὲν θὰ δώσῃς καὶ σὲ μένα ἐλπίδες γλυκές; Μιὰ ἀγάπη ὅπου ἔκανα ἐστάθη τόσο ἀλλόκοτη καὶ ἡ Μοῖρα κακὴ γιὰ μένα ἔχει παρμένο χρόνια μακρυά μου τὸ ἀγγελικὸ κοράσι, ὅπου τὰ μεγάλα του μάτια ἔχουν τὴν παρθενιὰ τοῦ πρώτου φωτὸς τῆς αὐγῆς.

Γι' αὐτὸ ὁλόκληρη ἡ ὕπαρξίς μου εἶνε βουτηγμένη σὲ καταχνιὲς χειμώνων, καὶ τώρα ἡ ψυχή μου νοσταλγεῖ τὸ θλιβερὸ πρωτοβρόχι.

Αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία, ποῦ τόσο ἄσχημα σὲ τραγουδῶ, θεία ἐποχὴ τῆς Ἀγάπης.

Ἀθανάσιος Π. Μίχας.

Ο ΠΤΕΡΩΤΟΣ ΘΕΟΣ

Εἶδα τὸν πτερωτὸ Θεὸ στοὺς βάτους νἆν' 'μπλεγμένος
καὶ νὰ φωνάζῃ: Σῶστε με, γιατ' εἶμαι ἐρωτευμένος!

✻

Ἐγώ, πανοῦργε, ἐφώναξα, βοήθεια νὰ σοῦ δώσω,
ποῦ ὅλο τὸν κόσμο πλήγωσες, καὶ θὲς νὰ σὲ γλυτώσω!;

✻

Μεῖνε στοὺς βάτους, στὰ κλαδιά, νὰ σχίσουν τὴν καρ-
[διά σου.
Φοβοῦμαι, πτερωτὲ Θεέ, ἐγὼ νὰ 'ρθῶ κοντά σου.

Δόγης

ΣΤΙΧΟΙ

Τὸ γλυκὸ τραγοῦδί μου
πέταξε κοντά της,
πῆγε κ' ἐρριζώθηκε
μέσα στὴν καρδιά της.

✻

Τῆς ἀγάπης τ' ὄνειρο
ἔγινεν ἀλήθεια,
κ' ἦρθε καὶ ἐφώλιασε
στὰ νεκρά μου στήθεια!

Γ. Θ. Κελεπούρης

MADONA MIA

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Σὰν Preludio

— Κάτου ἀπ' τὸ εἰκονοστάσι σου, ὦ Madona Mia, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποῦ ἔνοιωσα τὴν ὕπαρξί σου μέσα στὸ Σύμπαν, θέλω νὰ γονατίζω καὶ μὲ κατάνυξι νὰ προσεύχωμαι... Θέλω νὰ καίω τὸ πειὸ ἁγνό, τὸ πειὸ ἄϋλο τῆς ψυχῆς μου λιβάνι... Θέλω νὰ σὲ θυμιατίζω...

Δέομαί σου, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου... Δέχου τὸ θυμίαμα ποῦ σοῦ ἀνυψώνω σὰ μία πνοοῦλα καὶ ἂς σὲ φτάνῃ σὰ μιὰ πεταλοῦδα, γιατὶ μονάχα πνοοῦλες καὶ πεταλοῦδες ταιριάζουν δίπλα στὴν ἁπαλοσύνη σου...

Δέομαί σου, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου... Κι' ἂν ἡ παντοτεινή μου προσήλωσι κι' ἡ ἄπειρή μου λατρεία καὶ ἡ βαθύτατή μου ἀγάπη δὲ μπορέσουν νὰ σὲ κάνουν ποτὲ—ἀλλοίμονο—νὰ εὐδοκήσῃς νὰ κατεβῇς πρὸς ἐμένα, ρίχνε τοὐλάχιστον ἕνα βλέμμα ἵλεο σ' ἕναν αἰώνια πιστὸ προσκυνητή σου.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

— Ἀπόρρητο εἰπωμένο.

✻

Ὦ, ἐκεῖνο τὸ ὑπερούσιο, τὸ χλωμὸ χρῶμα τοῦ προσώπου σου! Κάθε φορὰ ποῦ σὲ βλέπω, κι' ὅταν χαμογελᾷς ἢ γελᾷς ἀκόμα, νομίζω πῶς ἡ θεία Θλίψι, μὲ ἐμπνευσμένη χειρονομία, περνᾷ ἐπάνω ἀπ' τὴν ὄψι σου τὸ χρωστῆρά της, ἁπαλὰ καὶ σὰν ἱερουργῶντας, καὶ τῆς χαρίζει τὴν πειὸ ἔντονα χλωμὴ τοῦ χρώματός της ἀπόχρωσι, ποῦ μέσα της σὰν κάτι βαθύτατα Ἀπόκρυφο παλεύει νὰ γίνῃ φανερό, ἂν καὶ μοιάζῃ νὰ εἶνε εὐχαριστημένο μέσα στὴ χλωμάδα ποῦ τὸ σκεπάζει καὶ σὰ νὰ μὴν ξέρῃ ἢ νὰ μὴ συναισθάνθη ποτέ του πῶς ὑπάρχει κάτι ποῦ τὸ λένε Φῶς, κάτι ποῦ λέγεται Φανερό. Ζῇ τὸ Ἀπόκρυφο μέσα στὴ χλωμάδα τοῦ προσώπου σου καὶ νομίζει κανεὶς πῶς ἔχει τόσο προσοικειωθεῖ μὲ τὴ φύση του, ποῦ δὲν ξέρει πῶς εἶνε κάτι ποῦ ὑπάρχει..!

✻

— Τί εἶσαι Σύ; Ματαστάθηκε τέτοιο σωματωμένο μυστήριο στὸν κόσμο; Ὄχι... δὲν εἶσαι Σὺ σὰν κι' ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ὦ! ἀγαπῶντάς σε καὶ πολεμῶντας νὰ ξεδιαλύνω σε, ὦ μυστήριο, εἶνε στιγμὲς ποῦ ἀναδρομάω μπροστά σου, γιατ' εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος—ἀλλοίμονο—κι' ἐσὺ μιὰ αἰθέρια πνοή, ποῦ μέσα της ψιθυρίζει τὸ μαγικὸ μυστικὸ τοῦ Ἀγνώστου καὶ τοῦ Ὑπερπέραν, ποῦ ἔχω ἀδύναμη τὴν ἀκοὴ καὶ δὲ μπορῶ νὰ τὸ ἀκούσω πλέριο...

✻

— Βελοῦδο, μῦρο, χνοῦδι... πνοή, γύρη, τραγοῦδι... λουλοῦδι, πεταλοῦδα... ψιθύρισμα, ἕνα κῦμα, μυστήριο, φῶς, ἰδέα... Εἶσαι Ἐσύ, ὦ ὡραία... Ὅλα καὶ κάτι ἀπ' ὅλα...!

✻

Ὦ Ἀλαφροήσκιωτη, ἐσὺ δὲν περπατᾷς, ἐσὺ γλυστρᾷς στὸ δρόμο... Τόσο ἁπαλὰ 'γγίζουν τὰ βήματά σου τὴ Γῆ, ποῦ νομίζει κανεὶς πῶς πατεῖς ἀπάνου σὲ βελοῦδα. Ἔτσι ἁπαλὰ περπατοῦν μόνο τὰ πουλιά, ὅταν κατεβαίνουν στὴ Γῆ. Ἔτσι σὰν φτερουγιαστὰ θὰ περπατοῦσε μόνο ἕνας ἄγγελος, ποῦ γιὰ πρώτη φορὰ κατέβη στὴ Γῆ καὶ συνειθισμένος νὰ πετᾷ μέσα στὸ Χάος, λαθεύει στὸ περπάτημά του, δὲ μπορεῖ νὰ κάμῃ βῆμα ἐπάνω στὸ χῶμα, γιατ' εἶναι πνεῦμα!

✻

Μόνο φειδι, φειδι ὑπέροχα λαχταρόσωμο, ποῦ ἔπεσε ἀπὸ τὸ θαυμάσιο κορμί του τὸ φειδοπουκάμισο σὰ σύκο γουρμασμένο ποῦ ἔχει ἀοχίσει ν' ἀκροσκάῃ στὴν κάψα τοῦ Ἀλωνάρη κι' ἀρχίζει νὰ τοῦ γίνεται σιγὰ σιγὰ τὸ νέο του πουκάμισο, ὦ! τὸ νέο... μόνο φειδι ἔχει τὴ γλυστράδα τοῦ κορμιοῦ σου.

Μόνο φειδι ἔχει τὸ ἐξωτικό σου περπάτημα, φειδι, ποῦ γύρω στὸ κορμί του προαισθάνεται τὸ γίνωμα τοῦ νέου του πουκάμισου καὶ μέσα στὴν ἀνοιξιάτικη φεγγαροφώτιστη νύχτα γλυστράει στὴν πρασινάδα καὶ κάθε στιγμὴ ἀνυψώνει περήφανα τὸ κεφάλι του στὸ γλήγορό του γλύστρημα τὸ μαγικὰ ἀποφασιστικὸ καὶ ποῦ δὲ μποροῦσε παρὰ τέτοιο νὰ εἶνε, ἀφοῦ ἕνας πόθος τὸ σέρνει πέρα ἐκεῖ πίσω ἀπὸ τὰ καλάμια, ἀπ' ὅπου ἔφτασαν τὸ ἔντονα λαμπερὸ μάτι του λάμψες πιρλλαντιῶν καὶ περουζέδων, ἀπὸ δαχτυλίδια ποῦ φοροῦν ποιὸς ξέρει ποιὲς Νεράϊδες... καὶ ποῦ ὅλο γλυστρᾷ λαχταριστό, ἐνῷ λάμπει τὸ μάτι του ὅλο ἀπὸ πόθον ἀκράτητο, πόθο ὑψηλότερο ἀπὸ τὴν ὑπόστασί του...

✻

— Ἐπειδὴ εἶσαι μιὰ ὕπαρξι, ναί, ἀλλὰ ὕπαρξι ποῦ δὲ ματαστάθηκε τόσο καταπληχτικὴ καὶ τόσο ὑπέροχη στὸν κόσμο, τόσο, ποῦ θέλω νὰ σὲ λέω «Quinta Essentia», τόσο, ὥστε νὰ σὲ παίρνω πολλὲς φορὲς σὰν ἀνύπαρχτη καὶ νὰ νομίζω ὅταν σὲ συλλογοῦμαι πῶς ὀνειρεύομαι, γιατὶ πάντα καὶ στὴν πειὸ ἀσήμαντη λεπτομέρεια τῆς ζωῆς σου φαίνεσαι σὰν ἕνα σωματωμένο ὄνειρο ἢ σὰν μιὰ βελουδένια ὕπαρξι, ποῦ τὴν κυβερνᾷ ἕνα ὄνειρο, κι' ἐπειδὴ ὅ,τι νοιώθω γιὰ Σένα εἶνε μεγαλείτερο ἀπὸ τὸν Ἔρωτα... δὲ θὰ σοῦ εἰπῶ ποτὲ τὴ φράσι: «Σ' ἀγαπῶ», ποῦ τὴν εἶπαν καὶ θὰ τὴν λένε ὅλα τ' ἀνθρώπινα χείλη καὶ δὲ θέλω νὰ μοῦ τὴν εἰπῇς, γιὰ νὰ πιστεύω πῶς μ' ἀγαπᾷς, ἂν δὲ μ' ἀγαπᾷς, καὶ ν' ἀφίνωμαι στὸ ὄνειρο πῶς εἶσαι ἕνα ὄνειρο...

✻

— Δὲν εἶνε δυνατό, συλλογοῦμαι πολλὲς φορές, νὰ μὴν τὴν εἶχα ἰδεῖ πριχοῦ τὴ γνωρίσω... Ἄλλοτε πάλι, λέω μὲ περιφάνεια, ὅτι κι' ἂν δὲν τὴν εἶχα ἰδεῖ... τί σημαίνει; Τὴν ἐπρόσμενα νὰ εἶνε ὅπως εἶνε... Δὲ μπορῶ νὰ βεβαιώσω τὸν ἑαυτό μου οὔτε γιὰ τὴ μία, οὔτε γιὰ τὴν ἄλλη περίπτωσι... Ἀλλὰ κι' ἂν τὸν βεβαίωνα; Καλλίτερα ποῦ αἰθεροπλέω ἀνάμεσα σὲ δυὸ θάλασσες... ***Χάρης Καλλέρμος.***

ΣΤΟ ΛΟΓΓΟ!

Ἡ βαρυὲς τοῦ χειμῶνα ἡ νύχτες
πῶς περνοῦν ἐδῶ πάνω 'στὸ λόγγο,
ὅπου μόνο ἀκοῦς ἕνα βόγγο
ἀπ' τ' ἀέρα τῆς ἄγριες συρίχτρες!

⁂

Παγωμένος ἀέρας σφυρίζει,
τὸ λαγκάδι 'κεῖ κάτω βοΐζει,
ἡ ὀξειὰ παρὰ πέρα μουγκρίζει
καὶ ὁ πεῦκος βογκάει καὶ ὁ ἔλατος τρίζει.

⁂

Καταχθόνια βοὴ 'πὸ γιγάντων τὴν μάχη
ἀπὸ θεόρατο, μαῦρο, ἀκράτητο κῦμα
ποῦ στὴν θάλασσ' ἀνοίγει μαῦρο καὶ ἄσκαφτο
[μνῆμα
ποῦ τρομάζουν σὰν τὸ ἰδοῦνε καράβια καὶ
[βράχοι.

⁂

Τοῦ χειμῶνα τὰ μαῦρα σκοτάδια
πῶς περνοῦν ἐδῶ πάνω 'στὸ λόγγο
ὅπου μόνο ἀκοῦς ἕνα βόγγο
καὶ τοὺς λύκους π' οὐρλιοῦνται κοπάδια!

Μαρῖνος Θ. Ἥλιος

ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ

Ἐκεῖνος ἔλεγε σ' Ἐκείνη,
ὅτι δὲν θέλει ν' ἀποθάνῃ,
θέλει ἀθάνατος νὰ γίνῃ
καὶ τότε ἡ ζωή του φθάνει
ὅσο τῆς πρέπει νὰ τὴν ἀγαπᾷ,
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπά.

⁂

Ἐκείνη ἀποκρινόταν πάλι,
ὅτι δὲν θέλει πλέον νὰ ζήσῃ,
θέλει νὰ γύρῃ τὸ κεφάλι
στὰ στήθη του νὰ ξεψυχήσῃ,
τώρα ποῦ βλέπει πῶς τὴν ἀγαπᾷ,
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπά.

⁂

Ἡ μοῖρα καὶ τῶν δύο δουλεύει·
ἐκεῖνος πάει — καλή του ὥρα! —
ἐκείνη ζῇ καὶ διαφεντεύει
καὶ λέει πάλι τὰ ἴδια τώρα
σὲ κάποιον ἄλλον ποῦ τὴν ἀγαπᾷ,
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπά.

Ἀθῆναι. ***Κ. Φ. Δρυμίλιας***

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

11. Τοῦ ἀγροῦ κερὶ καὶ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ κουλοῦρα μὴ τάξῃς.

12. Ὅποιος κυνηγάει πολλοὺς λαγοὺς δὲν πιάνει κανένα.

13. Κοντὰ 'στὰ ξηρὰ καίονται καὶ τὰ χλωρά.

14. Πιάσε τὸν κασίδη καὶ πάρε τὸ μαλλί του.

15. Ἡ 'φθήνια τρώει τὸν παρᾶ.

16. Ἐγὼ 'στὸ καλάθι δὲν χωρῶ καὶ 'στὸ κοφίνι 'μπαίνω.

17. Ἡ πολλὴ δουλειὰ βλάπτει τὸν 'νοικοκύρη.

18. Ὅπου ἀκοῦς πολλὰ κεράσια πάρε μικρὸ καλάθι.

19. Κύλισε ὁ τέντζερης καὶ 'βρῆκε τὸ καπάκι.

20. Τὸ ζωμὶ ζημιὰ δὲν κάνει, ὅσο πιῇς καὶ τἄλλο χύστο.

21. Μιλημένα τιμημένα.

22. Ἄλλα λέγω ἐγὼ τῆς θειᾶς μου καὶ ἄλλα ἡ θειά μου.

Χαλκίς ***Εὐάγ. Δ. Παππαναστασίου Δ. Φ.***

ΕΠΑΡΧΙΑΙ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

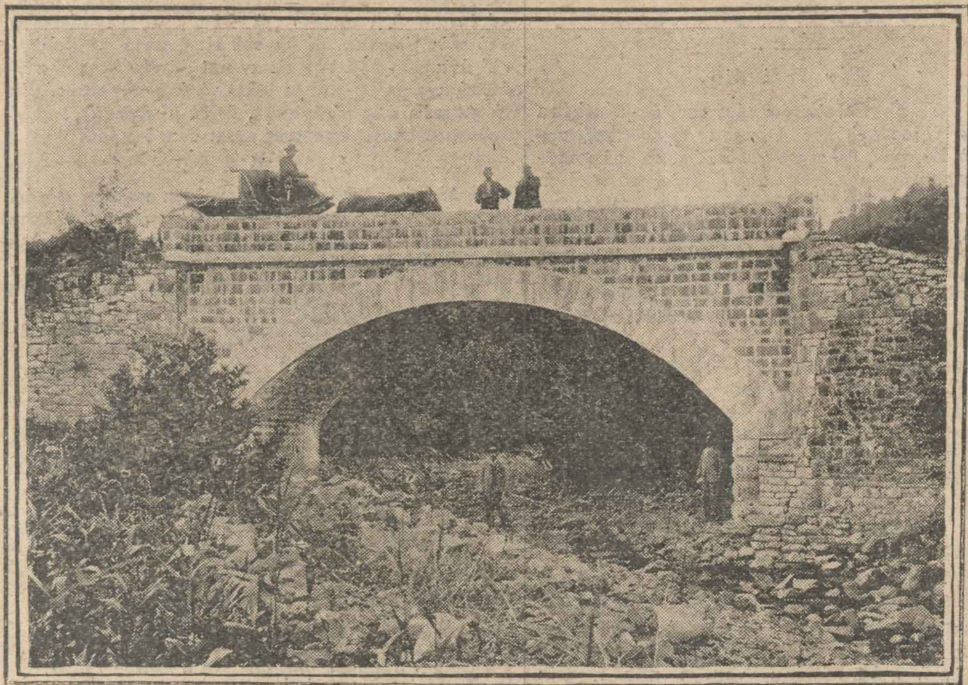

ΛΑΜΙΑ.—Ἡ Γέφυρα Καλογήρου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λαμίας-Καρπενησίου

[Ἀποστ. ὁ κατασκ. ἐργολ. κ. Ἰωάννης Δ. Δροσόπουλος]

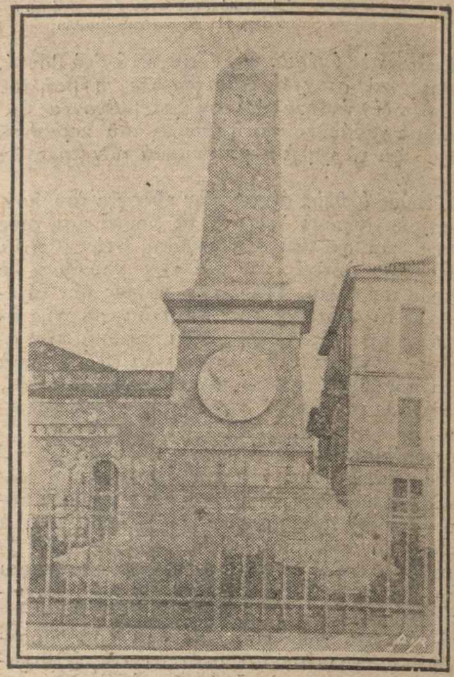

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.—Μνημεῖον Γάλλων Φιλελλήνων ἀνεγερθὲν δαπάνῃ Ν. Κωτσάκη

[Ἀποστ. ὁ κ. Ν. Δ. Γεωργόπουλος ἐκ Ναυπλίου]

ΚΑΪΡΟΝ.—Ἡ ἐξοχὴ CHOUMBRA.—Ἡ 2ετὴς Κοῦλα Κ. Κ.

[Φωτ. ἐρασ. κ. Κ. Κ. ἐκ Καΐρου]

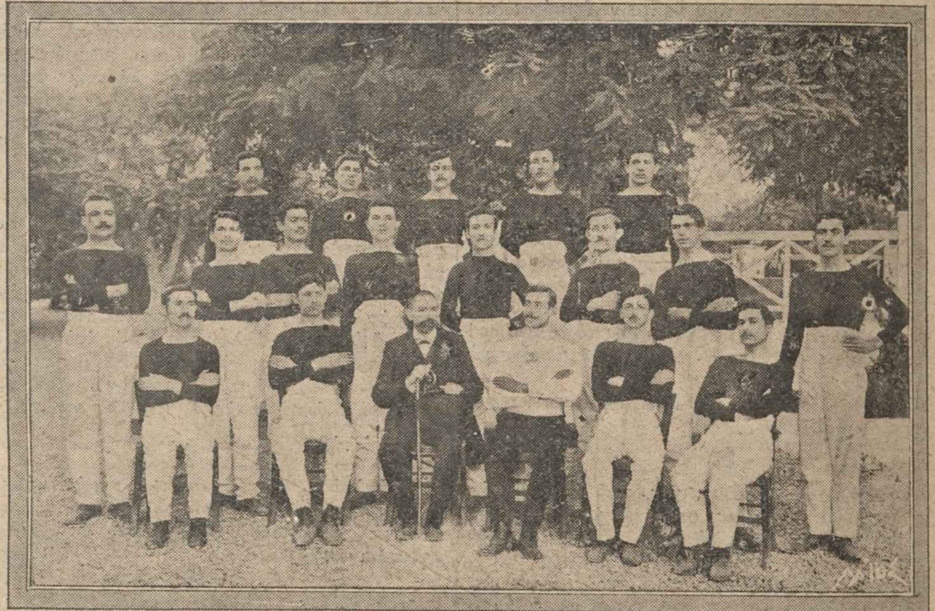

ΧΑΝΙΑ ΚΡΗΤΗΣ.— Μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου ἐπιτυχόντες εἰς τὰς Σουηδικὰς ἀσκήσεις Ἐν τῷ μέσῳ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ἐμμ. Γενεράλης καὶ ὁ Γυμναστὴς κ. Φ Τρούλης

[Ἀποστ. Γ. Μ Χατζημιχελάκης ἐκ Χανίων]

ΠΥΡΓΟΣ.— Ἡ περιφορὰ τῆς θαυματουργοῦ εἰκονος τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

[Φωτ. Μπ. Χρηστοπούλου—Ἀποστ. «Ἀστρᾶς»]

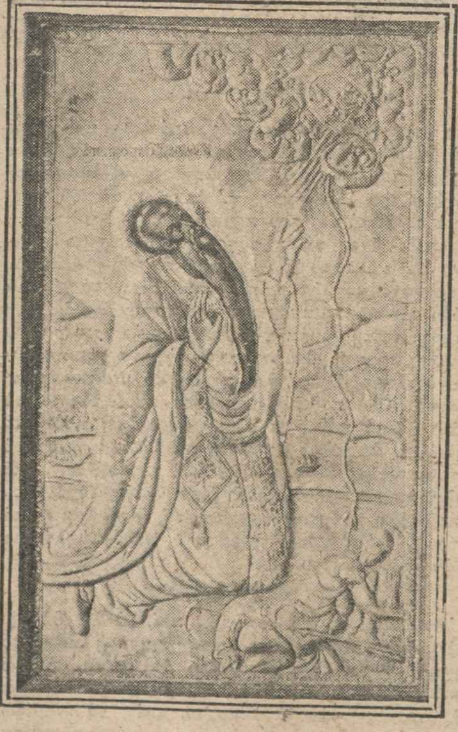

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Ἡ παλαιὰ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἐν Φιλιατροῖς

[Φωτ κ. Ι. Φουρναράκη- Ἀποτ. Γ. Κ. Ἀντωναρόπουλος]

ΠΟΡΤ—ΣΑΪΔ. — Αἱ δεξαμεναὶ καὶ τὰ διυλιστήρια τοῦ ὕδατος

[Φωτ. ἐρατιτέχνου κ. Ἀθαν. Ξεπουλιᾶ]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

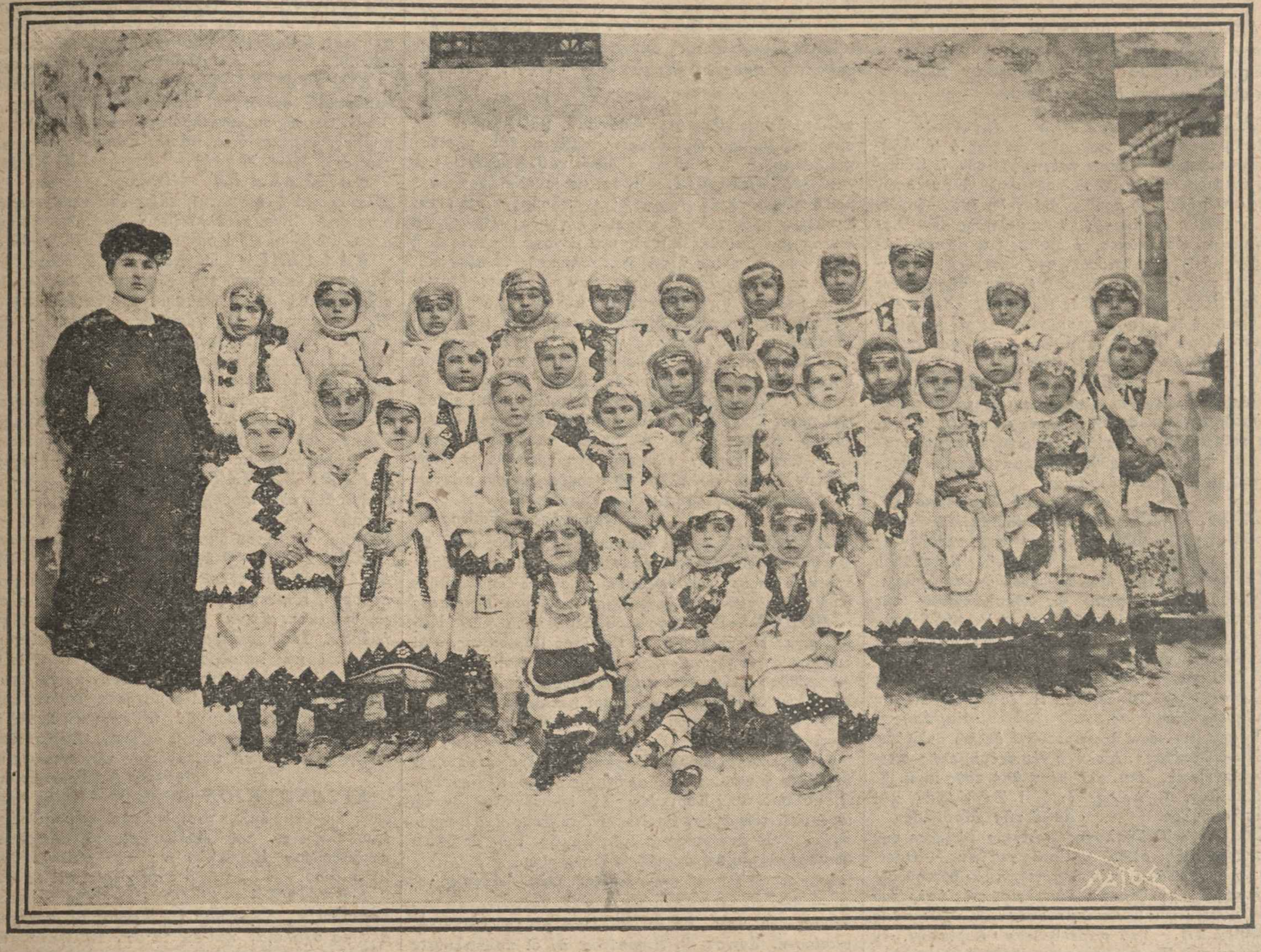

ΚΟΖΑΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.—Τὴν 2αν λήξαντος Φεβρουαρίου αἱ μικραὶ μαθήτριαι τῆς Κοζάνης, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἀμφίεσιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν, ἐχόρευσαν ὡς νέαι Σουλιώτισσαι τὸν χορὸν τοῦ Ζαλόγγου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς παιδαγωγοῦ των Δ-ίδος Χιονίας Πράσου.

(Ἀποστολεὺς «Τημενίδης» ἐκ Κοζάνης)

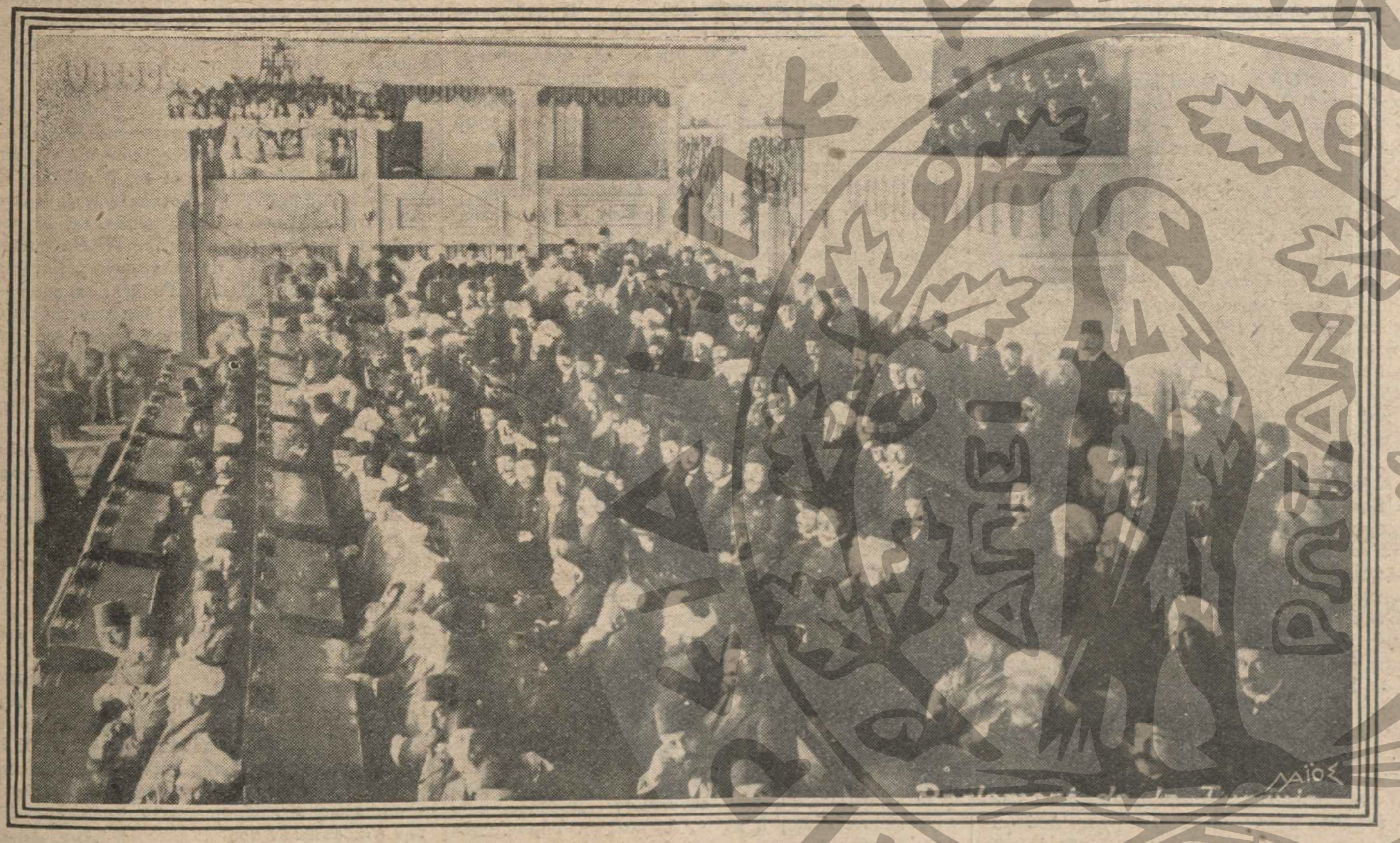

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΟΥΣΑ

(Ἀποστολεὺς Ἀντ. Γ. Ἀδαμίδης ἐκ Κων)πόλεως)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΥΠΡΙΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται μόνον αἱ ὀλιγόστιχοι καὶ αἱ φθάνουσαι ἐνωρ΄-ερα εἰς τὰ γραφεῖά μας. Ἑκάστη γραμμὴ ἐξ ὅσων ἀναφέρουν γάμους, ἀρραβῶνας, βαπτίσεις, συγχαρητήρια, ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις, ὡς καὶ πᾶν προσωπικὸν θέμα πληρώνεται πρὸς 10 λεπτὰ τὸν στίχον. Ἄλλως ἡ ἀνταπόκρισις δὲν δημοσιεύεται.

ΑΙΓΙΝΑ.—Τὴν παρ. Κυριακὴν ἀφίκετο καὶ ἐπεσκέφθη τὸν ἐνταῦθα ναὸν τῆς Ἀφαίας ὁ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημῶν Ἰάπων πρίγκηψ Κοὺν ἢ Κουνιγιάσι, ἀνεψιὸς τοῦ Μικάδου, μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν του καὶ τοῦ ξεναγοῦ του κ. Βάρνελη. Τὸν ὑψηλὸν ξένον ὑπεδέχθη ἐν τῷ ναῷ ὁ ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Πελεκᾶνος, ὁ ὁποῖος διὰ μακρῶν ἀνέπτυξεν αὐτῷ τὴν ἱστορίαν τοῦ ναοῦ.—Αἱ δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας ἐποφελούμεναι τῆς ὡραίας λιακάδας ἐξέδραμον προχθὲς μέχρι τῆς «Χαλασμένης», ὁμὰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπεσκέφθη καὶ τὸ σχολεῖον τῆς δεσποινίδος Κέκη, θαυμάσασα τὰς μαθητρίας διὰ τὰς εὐστόχους ἀπαντήσεις των.

«Τὸ ᾆσμα τῆς Σειρῆνος

— Ἀφίκετο ἐκ Νέας Ὑόρκης, εἰς τὰ μεγαλείτερα ὑποδηματοποιεῖα τῆς ὁποίας εἰργάσθη, ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι κ. Θεόδ. Χεριώτης ὑποδηματοποιὸς καὶ ἠνέῳξεν ἐνταῦθα ὑποδηματοποιεῖον, ὑποσχόμενος τελειοτάτην ἐργασίαν.

«Κῦμα τοῦ Σαρωνικοῦ»

ΑΙΓΙΟΝ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐνταῦθα ἐξοχικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου μας Χαρίτωνος.—Πρὸ ἡμερῶν συνελθὸν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐψήφισεν ὡς διδασκάλισσαν τῆς ἀρτισυστάτου σχολῆς τῶν θηλέων ἐν Ἀραχώβῃ τὴν δα Οὐρανίαν Ξυγκάκη.—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἔδωκεν ἐν τῷ καφφενείῳ τοῦ κ. Δ. Βουρδέρη μουσικὴν ἑσπερίδα ὁ πρὸ ἡμερῶν ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα μανδολινιστὴς κ. Τυπάλδος. Ἡ ἑσπερὶς ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. *Διαβάτης*

— Γενομένων νέων ἀρχαιρεσιῶν ἐν τῷ συλλόγῳ τῆς «Μανδολινάτας», ἐξελέγη νέα τετραμελὴς διοικητικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σ. Σταυρόπουλον, Δ. Ἀργυριάδην, Ι. Ζαγγλίφαν καὶ Α. Βασιλόπουλον. *«Δοὺξ τῆς Μουρλᾶς»*

ΑΚΡΑΤΑ.—Ὁ Σύλλογος «Αἰγαὶ» ἐψήφισε τὴν κατασκευὴν 3 ἔτι ὁδῶν καὶ μιᾶς γεφύρας.—Ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐρασιτεχνικὸν θίασον τῆς Ἀκράτας ὡς ἐργαζόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ συλλόγου διὰ μηνιαίων παραστάσεων. *Ν. Ἀκράτας*

ΑΜΦΙΣΣΑ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐδόθη ἡ προαγγελθεῖσα μουσικὴ συναυλία ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν κ. κ. Δ. Μαρούλη, Ἠλ. Ματθιοῦ, Γ. Ἰωαννίδου, Π. Παναγιωτοπούλου καὶ Θ. Ἰωαννίδου, μαθητῶν τοῦ γυμνασίου, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεώς μας. Εἰς αὐτὴν παρέστη ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς κοινωνίας μας, ἀπεκόμισε δὲ τὰς καλλίστας τῶν ἐντυπώσεων.

La dame aux camélias

— Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μας ἀσκοῦνται ἀπό τινος εἰς τὴν Ποδοσφαίρισιν.—Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη ὁ δραματικὸς θίασος «Ὀρφεὺς» καὶ ἤρχισε τὰς παραστάσεις του. *«Λοκρός»*

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Πολλοὶ ἰατροί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Ξ. Παξινόπουλος, ἐργάζονται πρὸς σύστασιν Ἰατρικοῦ Συλλόγου. — Τὰ μέλη τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς συνελθόντα ἐξέλεξαν νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοὺς κ.κ. Τζίμην Σάνδερς, Ν. Στίβαν ταμίαν καὶ Δ. Ἀβλυχάκην ἔφορον. Ὁ νῦν μουσικοδιδάσκαλος κ. Κόζεν λέγεται ὅτι θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Nicolino. — Εὐγενεῖς τῆς πόλεως δέσποιναι, ἐν αἷς καὶ αἱ κ. κ. Βαρβάρα Σάνδερς, Μαρία Κοσμετάτου καὶ Βιβὴ Βανδώρου, ἀνέλαβον τὴν διοργάνωσιν «Εὐεργετικῆς Ἀγορᾶς» ὑπὲρ τῆς ταχείας λειτουργίας τοῦ Πτωχοκομείου, ἥτις γενήσεται εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων. **«Viola Odorata»**

ΑΝΔΡΟΣ.—Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κατέπλευσαν καὶ νηϊολογήθησαν εἰς τὸν λιμένα μας δύο ἀτμόπλοια τῆς Ἀγγλοελληνικῆς ἑταιρίας, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρ. Ἐμπειρίκου. Τὸ νέον ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον «Πατρὶς» τῶν ἀδελφῶν Ἐμπειρίκου εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἀναμενόμενον κατ' αὐτάς. Τὸ ὑπερωκεάνειον τοῦτο εἶνε καθ' ὅλα τέλειον, μὲ ἀσύρματον τηλέγραφον, ἐκκλησίδιον καὶ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας ναυπηγικῆς. *Αὐγὴ*

ΑΜΙΣΟΣ (Τουρκίας).—Ἀφίκετο ἐκ Κων)λεως ὁ ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος Αἰκατερίνης Βερώνη, ὅστις διευθύνεται ὑπὸ τοῦ κ. Γεννάδη. Ἀποτελεῖται ἐκ 15 προσώπων. Εἰς τὸν θίασον συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ζεῦγος Δαμάσκου. Ἤρχισαν δὲ κατ' αὐτὰς αἱ παραστάσεις μὲ ἔργα Ἑλλήνων συγγραφέων, τοῦ Βερναρδάκη, Βασιλειάδου, Ὀρφανίδου καὶ ἄλλων.

— Τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἑώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἡ «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς πολλαὶ δεσποινίδες ἐτραγούδησαν καὶ ἔπαιξαν τῇ συνοδείᾳ βιολίου ὡραιότατα τεμάχια ἐπὶ κλειδοκυμβάλου. *«Ἠχὼ τοῦ Εὐξείνου»*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. —Ἡ ἐφημερὶς «Νεῖλος» ἀποκαλύπτουσα τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ τελούμενα, ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς, λέγουσα: «Πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς καὶ μόνους ἐξαρτᾶται ἡ δόξα τῆς σωτηρίας ἢ τῆς καταστροφῆς τὸ αἶσχος... Καὶ περιμένομεν νὰ ἴδωμεν, ἂν πράγματι εἴμεθα ἄξιοι κάτοχοι θησαυρῶν ἀνεκτιμήτων, τοῦ Τάφου δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ, θησαυρῶν, δι' οὓς μᾶς φθονοῦσιν ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς.» *Α. Κ. Γ.*

— Πρὸ μηνὸς ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἐν Ρόδῳ Γυμνασίου ἀνεγειρομένου δαπάναις τῶν κ. κ. Δ. καὶ Μ. Βενετοκλέους, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐχρημάτισε γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνασίου. Οὐκ ὀλίγα εἰσὶ τὰ πρὸς τὴν πάτριον αὐτῶν χώραν εὐεργετήματα τῶν δύο τούτων Ροδίων ἀδελφῶν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον πάντων θὰ εἶναι τὸ ἀνεγερθησόμενον Γυμνάσιον.

Κλεόβουλος ὁ Ρόδιος

ΑΓΡΙΝΙΟΝ. — Οἱ ἔμποροι τῆς πόλεώς μας δι' ἀναφορᾶς των παρεκάλεσαν τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν, ὅπως μεριμνήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ ἡ Κυριακὴ ἀργία διὰ νομοθετήματος. *Γέρω-Τσούσιας*

ΒΟΛΟΣ.—Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Καπνοεργατῶν ἐξελέγη ὁ κ. Παρίσης Παρισάκης.—Αἱ συντεχνίαι ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς «Τραπέζης Ἀθηνῶν», παρακαλοῦσαι, ὅπως ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν της περὶ μεταθέσεως τοῦ κ. Δ. Βόττη, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βόλῳ ὑποκαταστήματος αὐτῆς. *Τζὼν Χαλβίδης*

— Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἀναλήψεως ὁ Σεβ. πρώην Σωζουπόλεως. Τὴν Κυριακὴν δὲ ἱερούργησεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων, τελέσας καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Δημητριάδος Γρηγορίου.

Ξεν. Οἰκ. Ἀτέσης

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Καφφενείου τοῦ ρέκτου ἐπιχειρηματίου κ. Κωνστ. Γ. Μωραΐτου, ὃν οἱ πολυπληθεῖς του φίλοι συνεχάρησαν θερμότατα. Δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπόκτημα διὰ τὴν πόλιν μας τὸ καφφενεῖον τοῦτο, διότι αἱ εὐρεῖαι αἴθουσαί του εἶναι φωτεινόταται, περιποιητικώτατος δὲ ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ.

Sostim Şanegav

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ. — Συνέστη «Ὅμιλος Ἐκδρομῶν» ὑπὸ πολλῶν νέων τῆς πόλεώς μας. Ἀπεφασίσθη δέ, ὅπως ἐκδράμῃ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς Πύλον καὶ Μεθώνην.—Ἡ ἀριθμήσασα πολλὰ θύματα ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγῖτις εὐτυχῶς εὑρίσκεται ἤδη ἐν ὑφέσει. *Σ. Θαλασσινὸς*

ΔΕΣΣΟΥΚ (Αἰγύπτου).—Τὸ Συμβούλιον τῆς Δημαρχίας τῶν Ἰθαγενῶν ἀπεφάσισε τὸν καλλωπισμὸν τῆς κωμοπόλεως διὰ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν καὶ τῆς τοποθετήσεως ἐν αὐταῖς φανῶν μεγαλειτέρων τῶν σημερινῶν. Εἰς τοῦτο συνέτρεξαν καὶ οἱ ἐνταῦθα ὁμογενεῖς. *Δ. Κ. Γνουλφινδάνης.*

ΘΗΒΑΙ.—Εἰς τὸ δίωρον ἀπέχον τῆς πόλεώς μας χωρίον Βάγια, πρό τινος ἐνέσκηψε νόσος ἄγνωστος μολυσματική, προσβάλλουσα ἰδίως τὰ θήλεα, καὶ ἐξ ἧς πλεῖστοι ἀποθνήσκουσι. Περὶ τούτου ὡμίλησεν ἐν τῇ βουλῇ ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Κατσίνας, συστήσας τῷ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῷ τὴν ἀποστολὴν ἰατρῶν πρὸς διάγνωσιν τῆς νόσου ταύτης. *Σ. Μ. Παπασταύρου*

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν δημοτελέστατον καὶ μετὰ περισσῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος, ἐν συρροῇ ἀπείρου καὶ ἐκλεκτοῦ πλήθους ἐπιλέκτων ὁμογενῶν, ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὸ τοῦ Π. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δημοφιλεστάτου Προξενικοῦ διερμηνέως Θ. Ἀσκητοῦ, τοῦ πρὸ ἔτους δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ πόλει μας. Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην τελετὴν πλήρη πατριωτικωτάτων ἐκφράσεων λόγον, συγκινήσαντα ἅπαν τὸ ἐκκλησίασμα, ἐξεφώνησεν ὁ ἔγκριτος δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Φιλώτας Παπαγεωργίου. *Ἰωάν. Σ. Ἰωαννίδης*

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ.—Διωρίσθη διδασκάλισσα ἐν τῇ ἐνταῦθα σχολῇ τῶν θηλέων ἡ Δὶς Στ. Ζέρβα, ἀντὶ τῆς κ. Ἑλένης Κοκκίνου ἀπολυθείσης.

Νῖκος Δ. Γκοὺντ.

— Ὅλοι οἱ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως λειτουργοί, οἱ ἐν Τριφυλίᾳ, ἵδρυσαν σύνδεσμον. Πρόεδρος τοῦ συνδέσμου ἐξελέγη ὁ κ. Κ. Λάσκαρης Γυμνασιάρχης, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Γ. Τολιᾶτος καθηγητής·

— Τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν ὑψώθη εἰς δραχ. 5,90. *«Ἴρμα ἢ Τσιγγάνα»*

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Γρατσιᾶτος, ἐνεργήσας τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Γυμνασίου μας, εὗρε τοῦτο κανονικώτατα καὶ ἄριστα λειτουργοῦν, ἐφ' ᾧ καὶ συνεχάρη τὸν Γυμνασιάρχην κ. Α. Κεφαλληνὸν καθὼς καὶ τοὺς λοιποὺς καθηγητάς. — Αἱ ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς ἐγγίζουν, δι' ὃ πυρετωδῶς ἤρχισαν αἱ ἀσκήσεις εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον, ὅπου οἱ μαθηταὶ ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ Γυμναστοῦ κ. Κ. Μωραΐτου. *Ἀνδρέας Ν. Τσιριγώτης.*

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.—Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Θεοδώρου, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀλ. Δημητρόπουλος, ταμίας ὁ κ. Βασίλ. Καγκλῆς καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Κων. Μιχαήλ. *Κ. Ντόλας*

ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ. —Ὁ καιρὸς ἐτράπη ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Ἕνεκεν ἐλλείψεως ἐργατῶν τὸ ἡμερομίσθιον ὑψώθη εἰς 4 δρχμ. *Δ. Π. Γαλανόπουλος*

ΚΑΛΑΜΑΙ. — Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπανέκαμψεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἥτις εἶχε μεταβῇ εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τῆς γραμμῆς Λεονταρίου—Σπάρτης. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Σπάρτης καὶ τῆς Σπαρτιατικῆς Συνελεύσεως, ἡ ὑπόσχεσις, ὅτι θὰ προτιμηθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς ταύτης. *Π. Δ. Γριλιόπουλος*

— Εἰς τὴν παραλίαν καὶ παρὰ τὰς γραμμὰς τοῦ ἠλεκτρικοῦ τρὰμ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστομένους ἤρξατο ἡ ἐμφύτευσις δένδρων. *Π. Τσίχλης.*

ΚΑΦΡ-ΖΑΓΙΑΤ.— Ἡ κοινοτικὴ ἐκλογὴ ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν κατόπιν ἔριδος μεταξὺ τοῦ προέδρου κ. Σκενδεράνη καὶ τοῦ κ. Βόλτου, ἀντιθέτου ὑποψηφίου. *«Γιουμαγάτση»*

ΚΑΪΡΟΝ.—Ὁ ἐνταῦθα Σύνδεσμος τῶν Εὐρωπ. Δημοσιογράφων τελεῖ τὴν ἐτησίαν ἑορτήν του τὴν προσεχῆ Κυριακήν. Τὸ πρόγραμμα εἶνε πλούσιον εἰς θεάματα, ἅτινα θὰ διαρκέσωσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὰ ὡραιότερα τούτων θὰ εἶναι οἱ καμηλοδρομικοὶ καὶ ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες. Βραβεῖα δοθήσονται εἰς τοὺς νικητὰς ὑπὸ τῶν πριγκήπων τῆς Χεδιβικῆς οἰκογενείας. Προμηνύεται μεγίστη συρροή. —Τὴν παρελθ. ἑβδομάδα, ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ διωργάνωσε τὴν ἐτησίαν αὐτῆς ἔκθεσιν. Οἱ ἐπισκεφθέντες αὐτὴν ἀπεκόμισαν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

Λουκᾶς Ν. Χριστοφίδης

ΚΡΙΕΚΟΥΚΙΟΝ (Ἠλείας). — Ὁμὰς δεσποινίδων, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς κωμοπόλεώς μας, ἐπωφεληθεῖσα τοῦ ὡραίου καιροῦ, ἐξέδραμε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν γείτονα ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν. *«Ἡ χάρις καὶ τὸ Κλέος»*

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.—Αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς ἐγγίζουν, δι' ὃ ἤρχισαν πυρετωδῶς αἱ ἀσκήσεις εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, καὶ εἰς τὰ δύο Ἑλληνικά, ὧν οἱ μαθηταὶ ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ γυμναστοῦ κ. Οἰκονόμου, Ἀτυχῶς τὸ γυμνάσιόν μας στερεῖται γυμναστοῦ.— Ὁ καιρὸς ἀπό τινος ἐβελτιώθη καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ κάτοικοι τῶν πέριξ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν, οἵτινες εἶχον παραμεληθῇ ἕνεκα τοῦ χειμῶνος.—Τὴν 10ην τρ. μηνὸς ἡ ἀπεργία ἔληξεν, ἀποδεχθέντων τῶν ἐμπόρων τὴν κατὰ 20 % αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων. *«Καρα-Γεώργεβιτς»*

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ.—Αἱ συνεχεῖς ραγδαῖαι βροχαὶ ἐπέφερον τελείαν καταστροφὴν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἀθλιότης τοῦ καιροῦ ἐξακολουθεῖ.—Ἤρχισε νὰ παιανίζῃ καθ' ἑκάστην ἐν τῇ πλατείᾳ μας ἡ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς.

Τ. Ν. Γιολδάσης.

ΛΑΡΙΣΑ.—Καθ' ἑκάστην κατάσχονται μεγάλαι ποσότητες ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. —Δεινὰ ὑποφέρουν οἱ ἐν Βιτωλίοις Ἕλληνες ὑπὸ τῶν Τούρκων. Πολλοὶ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι ἀφηγοῦνται, ὅτι ὁ ἐκεῖ στρατὸς εἰσβάλλει εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰ διαρπάζει. *Ν. Βαζόπουλος.*

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Ἡ φιλαρμονική μας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κωνστ. Γουβέλη ἀρχιμουσικοῦ, ἐξακολουθεῖ τακτικῶς καθ' ἑσπέραν ἐν τῷ σχολείῳ τὴν ἐκμάθησιν νέων μουσικῶν τεμαχίων.—Ὁ ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, νέος ἱεροψάλτης καὶ ἰατρὸς κ. Ἀθαν. Ἀναστασιάδης ἵδρυσε σχολὴν Βυζαντινῆς μουσικῆς, εἰς ἣν φοιτῶσι καθ' ἑσπέραν περὶ τοὺς 20 μαθηταί. *Γ.*

ΛΑΜΙΑ.—Ἐξακολουθοῦσιν ἐν τῷ τελειοτάτῳ τῆς πόλεώς μας ζυθοπωλείῳ ἡ «Ἥβη» αἱ παραστάσεις τοῦ πρό τινος ἀφιχθέντος ἐνταῦθα θιάσου τοῦ κ. Δ. Κοτοπούλη. Ἐξαιρετικῶς ἐπέτυχον τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον δοθέντα «Παναθήναια».—Ἡ δευτέρα καὶ τρίτη τάξις τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου ἀσκεῖται ἀπό τινος εἰς τὴν ποδοσφαίρισιν. Ἀτυχῶς τὸ γυμναστήριόν μας μένει εἰσέτι ἡμιτελές· εὐελπιστοῦμεν ὅμως ὅτι ὁ νεωστὶ καταρτισθεὶς ἐπὶ τούτῳ σύλλογος θ' ἀποπερατώσῃ αὐτὸ ταχέως.

Γ. Φαρμάκης

— Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἄης Μεραρχίας συνταγματάρχης κ. Θ. Δούκας ἐπεθεώρησε τὸ ἐνταῦθα ἑδρεῦον 13ον πεζικὸν σύνταγμα, ἔμεινε δὲ λίαν εὐχαριστημένος ἔκ τε τῆς τελείας ἐκτελέσεως τῶν ἀσκήσεων ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐκ τῆς στρατ. μορφώσεως τῶν ἀξιωματικῶν, πρὸς οὓς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του. *Ἀντ. Αὐγῖκος*

ΛΕΧΑΙΝΑ (Ἠλείας).—Καταπληκτικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν σιτηρῶν ἐν τῇ περιφήμῳ πεδιάδει τοῦ δήμου μας, καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ εὐδίου τοῦ καιροῦ.—Ἤρχισαν αἱ τῶν κτημάτων καλλιέργειαι. Ἐφέτος ὀλίγοι ἐργατικοὶ μέχρι τοῦδε ἀφίχθησαν ἐν τῇ κωμοπόλει καὶ ἕνεκα τούτου τὸ ἡμερομίσθιον ἀνῆλθε κατὰ πολύ. *Κ. Δ. Ἀναγνωστόπουλος*

ΛΕΥΚΑΣ.—Ὁ καιρὸς ἐτράπη πρὸς τὸ βέλτιον καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. —Πολλοὶ συμπολῖταί μας, καὶ ἰδίως χωρικοί, καθ' ἑκάστην μεταναστεύουσιν εἰς Ἀμερικήν. Ἡ πεῖνα μαστίζει ἅπαντα σχεδὸν τὰ χωρία μας.—Ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἀνεβιβάσθη εἰς 85 δραχμὰς κατὰ βαρέλαν.—Καὶ ἐνταῦθα ἡ φιλτάτη «Ἑλλὰς» γίνεται ἀνάρπαστος. *«Νέα Γυναῖκα.»*

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἔκαμε διάλεξιν πρὸς ἵδρυσιν σκοπευτηρίου ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Γεώργ. Μπρῖκος.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Τζολάνη ἀκροβατικὴ παράστασις, ἧς αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν κουρέων ἀνεγερθέντος ναΐσκου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. *Κρατῖνος ὁ Ἐπιδάμνιος*

—Διωρίσθη γυμναστὴς τοῦ ἐνταῦθα Γυμναστηρίου ὁ κ. Σάββας. *Περ. Γ. Δανδῖνος*

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ἡ «Ἀθηνᾶ», ἐξελέγησαν δὲ πρόεδρος μὲν ὁ κ. Π. Θεοδωρόπουλος (γυμνασιάρχης), ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χρ. Μάρας (γυμνασιάρχης), γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Σιμιτζόπουλος, ταμίας ὁ κ. Π. Σκάγιαννης καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Μ. Στυμφαλιάδης, Γ. Παπανικολάου καὶ Φ. Βουσβούνης. *«Πήμεος ὁ σκληρὸς»*

ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΝ — Οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα μᾶς χαρισθῇ ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φόρος τῶν καταστραφέντων ἐκ τῆς πλημμύρας ἀμπέλων μας, ἂν καὶ τηλεγραφικῶς ὁ Δήμαρχός μας διεβίβασε τὰ παράπονα τῶν συμπολιτῶν του.— Ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἣν διέρχεται ἡ πόλις μας, ἤρχισε καὶ πάλιν ἡ εἰς Ἀμερικὴν μετανάστευσις τῶν συμπολιτῶν μας.—Καὶ ἐδῶ ἡ «Ἑλλὰς» ἑκάστην Κυριακὴν γίνεται ἀνάρπαστος καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ ὡραίου φύλλου, οὗτινος κατέστη ἀπαραίτητον ἀνάγνωσμα. *Ἰώτας Κάπας*

ΠΥΡΓΟΣ.—Ἤρξατο ἡ καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων καθ' ἅπασαν τὴν Ἠλείαν.—Πρὸ ἡμερῶν ὁ Δήμαρχος κ. Στεφανόπουλος μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Δήμου μετέβησαν εἰς τὴν θέσιν Βόλου πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἐν τῷ ὑδραγωγείῳ μας.

Ἰωάννης Γ. Ἀθανασόπουλος

-- Τῇ 8 τρέχοντος μηνὸς ὡμίλησεν ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς Ἐμπορικῆς λέσχης ὁ κ. Γ. Χρονόπουλος δικηγόρος, πραγματευθεὶς περὶ παροχῆς προνομίου εὑρεσιτεχνίας εἰς τὸν κ. Τασόπουλον διὰ τὴν κατασκευὴν σακχάρεως ἐκ σταφίδος. *Κ. Αὐγερινὸς*

— Ὀλίγιστοι προσῆλθον πρὸς ἀπαρτισμὸν Συνελεύσεως σκοπούσης τὴν ἀνασύστασιν τῆς Φιλαρμονικῆς μας. Καὶ οὕτως αὕτη ἐματαιώθη.—Ὁ δικηγόρος κ. Ἀρ. Γκριμούνης ἐκδίδει προσεχῶς ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἀναγέννησις».

«Τὸ Πειρακτήριον»

ΠΑΤΡΑΙ. — Ἀπέπλευσε διὰ Νέαν Ὑόρκην τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Αὐστρο-αμερικάνας «Ἀλίκη» παραλαβὸν περὶ τοὺς χιλίους μετανάστας Ἕλληνας.

Θ. Βαρθολομαῖος

—Εἰς τὴν Ἀγοράν μας κυκλοφοροῦν ἀπό τινος κίβδηλα χαρτονομίσματα.—Μετὰ χαρᾶς ἠκούσθη ὅτι θὰ ἱδρυθῇ ἐν τῇ πόλει μας Σκοπευτικὴ σχολή.

Βοσπορίτης.

ΣΥΡΟΣ.—Αἱ Καλογραῖαι τῆς ἐνταῦθα Γαλλ. Σχολῆς διωργάνωσαν λαχεῖον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς. Τὴν παρελθ. δὲ Κυριακὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς μονῆς ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις αὐτοῦ. Πλῆθος κόσμου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶχε συρρεύσει. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκκυβεύσεως, αἱ μαθήτριαι ἔψαλαν τὸν Ἑλλην. ὕμνον καὶ διάφορα ᾄσματα, ἔπαιξαν κωμειδύλλια, ἀπήγγειλαν διαλόγους καὶ ἐξετέλεσαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου διάφορα μουσικὰ τεμάχια.

«Ζέφυρος τοῦ Αἰγαίου»

ΣΟΥΕΖ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο ἀγῶνες φοὺτ-μπὼλ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ἀραβικῆς ὁμάδος. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ἀραβική, νικήσασα τὴν Ἑλληνικὴν μὲ 2 τέρματα ἐναντίον ἑνός. *Κ. Ἀτζέμης*

ΣΠΑΡΤΗ.—Ὑπὸ τύπον συναυλίας θὰ ἐνεργηθῶσι προσεχῶς αἱ ἐξετάσεις ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ παρελθ. ἔτους συσταθείσῃ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Μουσικοδιδασκάλου κ. Μπιφέρνο, ἐκ φιλομούσων δὲ δεσποινίδων τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν μας ἀποτελουμένῃ Μανδολινάτα. *Π. Φιλίππογλους*

ΤΗΝΟΣ.—Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου οἱ ἔμποροί μας εἶχον καθιερώσει τὴν Κυριακὴν ἀργίαν. Ἀτυχῶς ὅμως τελευταίως κατήργησαν αὐτήν.

Ἰ Δ. Λ...ς

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου, ἐν τῷ ἐνταῦθα Γυμνασίῳ ἐψάλη ἁγιασμὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς νυκτερινῆς λαϊκῆς σχολῆς. Πρῶτος ἐδίδαξε περὶ τοῦ «τίνα τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου» ὁ δικηγόρος κ. Ἀρ. Στρατουδάκης.—Συνέστη ἐν τῇ πόλει μας Ἱερατικὸν Ταμεῖον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ περίθαλψις τῶν ἱερέων, τῶν καθισταμένων ἀνικάνων ἐκ παθήσεως ἢ γήρατος. *Ἀλεξ. Τεγόπουλος*

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου μας κατεσκευάσθησαν δύο δίζυγα. Δυστυχῶς ὅμως δὲν περιετοιχίσθη τὸ γυμναστήριον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει κίνδυνος φθορᾶς αὐτῶν.— Παραιτηθέντος τοῦ μουσικοδιδασκάλου τῆς ἐνταῦθα «Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας» κ. Εὐσταθιάδου· διορίζεται τοιοῦτος ὁ κ. Joseph Rabolis. *Π.Π.Κ.*

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Τὴν παρελθ. Κυριακὴν ὡμίλησεν ὁ Σεβ. ἐπίσκοπος Τριφυλίας-Ὀλυμπίας Γαβριὴλ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου «περὶ Μετανοίας».

Γ. Κ. Ἀντωναρόπουλος

ΧΑΛΕΠΑ (Κρήτης).— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς προσέρχονται ἀθρόοι οἱ κληθέντες εἰς τὰ ὅπλα ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἀπογραφῆς.—Ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα ἡ νόσος ἱλαρά, ἥτις ἀριθμεῖ ἱκανὰ μέχρι τοῦδε θύματα. Ὑπὸ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ἐλήφθησαν σύντονα κατ' αὐτῆς μέτρα. *Χαλεπιανὸς*

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ 25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ (ὑπολογιζόμενος πρὸς 35 στοιχεῖα). Ἂν δὲν περιέχεται πλῆρες τὸ ἀντίτιμον, ἡ καταχώρισις δὲν δημοσιεύεται, οὔτε δίδεται ἀπάντησις εἰς τὸν ἀποστολέα διὰ τῆς «Ἀλληλογραφίας». Ὅταν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὴν δραχμήν, πρέπει νὰ στέλλεται εἰς χαρτονόμισμα.

Ἀνταλ. c. p. «Γυμνασιόπαις», Ἑρμοῦ 143 Ἀθήνας.

Ἀνταλλάσσω cartes postales καὶ γραμματόσημα πανταχόθεν. Georges B. Enépék. Mattéo han. Constantinople.

Ἀνταλλάσσω κὰρτ-ποστὰλ διάφορα, καὶ δὴ καλλονάς. Ἀπάντησις ἀσφαλής. «Prècisèment», Poste-Restante, Adana — Turquie d' Asie.

Στὸν ἀνυπόμονον γείτονά μου. Τὸ μαξυλάρ' εἶν' ἕτοιμο κι' ὅταν θὰ κοιμηθῇς, τἀρνίθια πρὶν κουρνιάσουνε, χρυσᾶ ὄνειρα θὰ ἰδῇς.

Σιδερένια σκάλα

Ἀθῆναι.

Ἀνταλάσσω C. P. μόνον μὲ Δεσποινίδας. Αἰδίνιον, Μικρᾶς Ἀσίας. «Ἡ σκοτεινὴ νὺξ»

Ἀνταλάσσω c. p. καλλονάς, πανταχόθεν. Διεύθυνσις: Φ. Ι. Εὐγενίδης. Tarlabachi, Rue Madjard Apt Anton Calfa No 3, Péra — Con)ple.

Ἀνταλ. c.p. Δὶς Λάτρις τῶν ἀνθέων. P.R. Καλάμαι.

Ἀνταλ. c. p. Δὶς Ζοφερὰ Νὺξ P. R. Καλάμας.

Ἀνταλ. καλλονάς. (Θεο.) Δὶς Ἀγλαΐα Φ. Τρίκκαλα

Ἀνταλλάσσω κάρτας πανταχόθεν. «Ξενιτευμένος» 292 IV. Taylor St.— Chicago ill. America.

Στὸν Μίμην Γατόπουλον, Πάτρας. Πῶς πῆγε ἡ ἀπαγωγή; Βοσπορίτης.—Πλοίαρχον Νέμον, Ρέθυμνον. Τί ἀπέγινεν ὁ «Ναυτίλος»; — Βοσπορίτης, Πάτραι.

Ἀνταλλάσσομεν c. p. «Ἡ Κικὴ καὶ ἡ Κοκὼ» Πύργος-Θήρας.

Οἱαδήποτε, μὲ οἱασδήποτε καὶ οἱουσδήποτε, ὅθενδήποτε, ἀνταλλάσσω δελτάρια. Ἀπάντησις ἀκίνδυνος.

Ἀρθοῦρος P. R. Ἀθῆναι.

Ἀνταλ. c. p. Δὶς Ὀνειροπόλος Ψυχὴ p. r. Ἀθήνας

Ἀνταλλάσσω c. p. προτιμῶ τοπεῖα. P. R. Port Sudan «Sudanikos» «Narcissus».

Εἰς τὴν Πικραμένην Καρδίαν.

Ρίψε ταῖς πίκραις μακρυά,
Μακρὰν τὴν ἀθυμίαν.
Ζήτα τὸ γέλοιο, τὴ χαρά,
Ζήτα τὴν εὐθυμίαν.

Τάλαινα Καρδία

Θερμῶς εὐχαριστῶ τὴν ἐν Καΐρῳ δα Νίτσαν Οἰκ. καὶ τὰς ἐν Κ. Zayat. δας Κοῦλ. Κ. καὶ Καρδιοκτύπι, αἱ ὁποῖαι προθύμως μοῦ διεβίβασαν ἰδιαιτέρως τὴν γνώμην των περὶ δημ. καθηκ. Ἀλήιος Πυρ.

Ἀνταλλάσσω c. p. Δεις: «Ἄνθος τῆς Μακεδονίας» P. R. Ἀθῆναι.

Ἀνταλλάσσω κὰρτ-ποστάλ. Ἡ Δὶς Ἰάνθη Παπαμιχαήλ. Poste-Restante. Χανία Κρήτης

Ἀνταλλάσσω C. P. πανταχόθεν, ἰδίᾳ ἐξ Αἰγύπτου. Προτιμῶ καλλονάς. Περικλῆν Καλαπόδην, Αἴγιναν.

«Ἀνθῶνα» Πειραιᾶ. Τὸ φάρμ. εἶνε ἡ ὑπομονή. No 1.

Λουδοβῖκον XXI. Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἡ ἀγάπη μου θὰ εἶνε ἡ αὐτή. Μενεξέδες εὑρίσκονται εἰς χεῖράς σου; κατὰ τὴν... μὴ μὲ πλησιάσεις. Ἀφροστ. Κῦμα.

«Georgiette Economides» Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ξενητευμένον, Σικάγον. Ἀπέστειλα, ἀναμένω, ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. D. Takis p. r. Autrichien—Péra-Constantinople.

Ἀνταλλάσσω c p., φωτ. στίχους, ἀνοησίας, μειδιάματα, κλπ. ἔστω καὶ ἐντὸς τῆς Πύλου. Νάρκισσος—Πύλος.

Ὁ φέρελπις Ἀσκληπιάδης Μηνᾶς Σβολόπουλος, ὑποστὰς τὰς γενικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις καὶ λαβὼν τὸν βαθμὸν Ἄριστα, εἶνε ἄξιος θερμοτάτων συγχαρητηρίων.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΜΙΧΑΗΛ-ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ὁ Μιχαὴλ-Ἄγγελος ἔδειξε μεγίστην κλίσιν εἰς τὴν γλυπτικήν. Ἡ μόνη του τέρψις ἦτο νὰ σκαλίζῃ λίθους καὶ νὰ πλάττῃ ἀγαλμάτια. Ὅλοι συνεβούλευαν τὸν πατέρα του νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς τῆς ἰδιοφυΐας. Ἀλλ' ὁ κόμης Κανόσσα δὲν τοὺς ἤκουε μὲ καλὸ αὐτί. Δὲν τοῦ ἤρεσε καθόλου ὁ υἱός του, υἱὸς εὐγενοῦς, νὰ γίνῃ λιθοτόμος. Κατὰ τὴν κρίσιν του, ὁ νέος Buonarotti ἦτο προτιμότερον νὰ γίνῃ στρατιωτικός, ὅπως ὅλοι τῆς ἐποχῆς του οἱ εὐπατρίδαι, παρὰ Φειδίας ἢ Πραξιτέλης. Ἀλλὰ ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς ἀκαταμαχήτου κλίσεως τοῦ Μηχαὴλ-Ἀγγέλου.

Πρῶτος διδάσκαλός του ὑπῆρξεν ὁ Fhirlandajo, ἀλλὰ πολὺ γρήγορα ἐγκατέλιπε τὸν διδάσκαλόν του αὐτόν, προτιμήσας τὴν φύσιν καὶ τὸν περίφημον ἐν Φλωρεντίᾳ τότε, διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του, Μεδίκειον κῆπον. Ἐκεῖ τὸν ἐγνώρισεν ὁ Δοὺξ Λαυρέντιος ὁ Μεγαλοπρεπὴς καὶ τὸν ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του.

*

Μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν Μεδίκων, ὁ Μιχαὴλ-Ἄγγελος ἔφυγεν εἰς Βενετίαν, κατόπιν δὲ εἰς Ρώμην, ὅπου ἐφιλοτέχνησε τὸ περίφημον μαρμάρινον σύμπλεγμα εἰς τὸ παρεκκλήσιον Virgine della Febre, τὸ παριστὸν τὴν Παναγίαν κρατοῦσαν εἰς τὰ γόνατά της νεκρὸν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ Πάπας Ἰούλιος ὁ Β' ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν νὰ ζωγραφίσῃ τὸν θόλον τῆς Canella Sixtina, ὢν βέβαιος ὅτι ὁ Buonarotti, καίτοι δεινὸς εἰς τὴν γλυπτικήν, θὰ ἡττᾶτο παρὰ τοῦ μετ' αὐτοῦ συναγωνιζομένου καὶ μεγάλου ζωγράφου Ραφαήλ. Κατ' ἀρχὰς ὁ Μιχαὴλ-Ἄγγελος δὲν ἐδέχετο, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Πάπα τὸν ἔκαμε νὰ ὑποκύψῃ.

Ἐκλείσθη εἰς τὸ παρεκκλήσιον ἐκεῖνο ἐπὶ δύο ἔτη, χωρὶς βοηθόν, χωρὶς ὑπηρέτην, μόνος ζωγραφῶν, προπαρασκευάζων ὁ ἴδιος τὰ χρώματα καὶ τὴν τροφήν του. Ἀφοῦ δὲ παρῆλθον τὰ δύο ἔτη καὶ ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν, ἔρριψε τὸ ἰκρίωμα καὶ ἀφῆκε τὴν θέαν ἐλευθέραν εἰς τὸ κοινόν. Ὁ ἐνθουσιασμός, ὅστις κατέλαβε τὸν Πάπαν καὶ τὸν λαόν, δὲν περιγράφεται.

Τὸ θαυμάσιον, ὅπερ ἀπεκαλύφθη εἰς αὐτούς, ἦτο «ἡ Δημιουργία τοῦ Κόσμου», κατέχουσα ὁλόκληρον τὸν θόλον.

*

Ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀγαλμάτων τοῦ Μιχαὴλ-Ἀγγέλου εἶναι ὁ «Μωϋσῆς», ἐκ δὲ τῶν εἰκόνων του ἡ «Δευτέρα Παρουσία», ἥτις κοσμεῖ ἐπίσης τὸ Σιξτίνειον Παρεκκλήσιον.

Τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ποίησιν, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας καὶ ἐν τῇ νεανικῇ του ἡλικίᾳ ἔθυε. Τὰ ᾄσματά του δὲ ἔστελλεν εἰς τὴν Βικτωρίαν Κολόνα, Μαρκησίαν Πασκιέρι, τὴν μόνην γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ἐξετίμησε καὶ ἐλάτρευσεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἀνεδείχθη δὲ μέγας καὶ ἐν τῇ Ποιήσει, ὡς ὑπῆρξε μέγας καὶ εἰς τὴν Ζωγραφικὴν καὶ τὴν Γλυπτικήν.

Πὶπ-Τσὶπ

Ἰθάκη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Ὑδρολῆπται τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ὅπως προσέλθωσι καὶ πληρώσωσι τὸ καθυστερούμενον ἀντίτιμον ποσίμου ὕδατος τοῦ ἔτους 1908, ἵνα μὴ ἡ ὑπηρεσία ἀναγκασθῇ καὶ προβῇ εἰς τὴν διακοπὴν τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος.

Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαρτίου 1909.

[Ἐκ τοῦ ὑδραυλ. τμήμ. τοῦ Δήμου Ἀθηναίων]

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

40

— «Ἐσώθημεν, Ἀντίνοε», μοῦ εἶπεν ἀμέσως. Ὁ πατήρ μου ἐξηγνίσθη. Αἱ Συρακοῦσαι θὰ μᾶς δεχθοῦν καὶ ὁ Τύραννος θὰ μᾶς ἀφήσῃ ἡσύχους. Τὴν ἠρώτησα ἀμέσως: «Δὲν ἐσκέφθης τίποτε ἄλλο;» Ἐκείνη ἐστέναξεν, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πάλιν. «Φεύγω, τῆς εἶπα, δέσποινά μου, καὶ τρέχω νὰ εὕρω τὸν Κρατῖνον». «Τί θὰ κάμῃς;» μοῦ λέγει τρομαγμένη. «Θὰ τοῦ ἀναγγείλω τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχόντων καὶ θὰ ἐπιστρέψω πλησίον σου». «Θὰ τὸν ἴδῃς, εὐτυχισμένε;» μοῦ λέγει, «εἰπέ του δύο λέξεις ἐκ μέρους μου»...

— Ὢ ναί... Τὰς ἀκούω, τὰς περιμένω, εἶπεν ὁ Κρατῖνος, ὡσεὶ πνιγόμενος.

— «Εἰπέ του, ὅτι ἅμα λήξουν οἱ ἀγῶνες, ἡμεῖς θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Συρακούσας. Δὲν τοῦ ζητῶ τίποτε ἄλλο, παρὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς μας νὰ τὸν ἴδω ἔστω καὶ μακρόθεν διὰ τελευταίαν φοράν...» Αὐτὰ μοῦ εἶπεν, αὐθέντα μου, ἡ μελανόφθαλμος Αὐγή. Ἦλθα, σοῦ τὰ εἶπα καὶ φεύγω. Ἐπιστρέφω πλησίον της, διότι θὰ μὲ περιμένῃ. Ὑγιαίνετε καὶ εὐτυχεῖτε, ἄρχοντές μου.

Ἐχάθη ἀμέσως μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθη.

*

— Φίλοι μου εἶπε τότε ὁ Κρατῖνος. Τὸ δεῖπνόν μας ἐτελείωσε. Θέλετε νὰ μείνωμεν ἀκόμη;

Ὅλοι ἠγέρθησαν ἀμέσως.

— Τὸ πρωῒ ἔχομεν ἱπποδρομίας, εἶπεν ὁ Μίλων.

— Τί μᾶς ἐνδιαφέρουν πλέον οἱ ἀγῶνες! εἶπεν ὁ Ἱππόλυτος.

— Ὁπωσδήποτε καὶ ὁ Κρατῖνος καὶ ἡμεῖς πρέπει ν' ἀναπαυθῶμεν.

Ἐγκατέλειψαν τὸν κῆπον καὶ διηυθύνθησαν εἰς τὰς ἑστίας των, ἐνῷ ὁ Κρατῖνος βαδίζων μόνος προσεπάθει ἐν μέσῳ τῶν σκηνῶν νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς σκηνῆς τῶν Συρακουσίων.

*

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Κρατῖνος μόνος εἰς τὸν θάλαμόν του.

Ἡ κλίνη του τὸν περιμένει.

Εἶνε ἀνέπαφος ἀπὸ δύο ἡμερῶν.

Τώρα οἱ τέσσαρες τοῖχοι τοῦ θαλάμου δὲν εἶνε πλέον θλιβεροί. Κάποια εὐθυμία πλανᾶται μεταξὺ αὐτῶν καὶ κάποια ἐλπὶς φέγγει.

Τὴν νύκτα αὐτὴν ὁ Κρατῖνος δὲν θὰ σκεφθῇ πλέον περὶ τοῦ Σταδίου. Δὲν θὰ φοβηθῇ διὰ τὴν νίκην του. Δὲν θὰ ἴδῃ τὸν πατέρα του αἱμόφυρτον. Δὲν θὰ βασανισθῇ πλέον ὁ καλὸς Κρατῖνος.

Ἀφοῦ ἐξώφλησε τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις του, ἀνεκουφίσθη, ἀναπνέει καὶ δὲν τοῦ μένει παρὰ ὁ ἔρως του.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἐκείνη τὸν ἀγαπᾷ.

Θὰ φύγῃ μετ' ὀλίγον. Θὰ τὴν ἴδῃ ἀναχωροῦσαν. Θὰ τῆς ἀπευθύνῃ τὸν χαιρετισμόν, τὸν ὁποῖον τόσῳ καλὰ γνωρίζει ἡ ψυχὴ τῶν ἐρωτευμένων.

Καὶ κατόπιν δὲν θὰ τὴν ἴδῃ πλέον.

Ἐκείνη θὰ εἶνε εἰς τὰς οἰνοφόρτους Συρακούσας, αὐτὸς εἰς τὰς λευκὰς Ἀθήνας.

Θὰ πονοῦν καὶ οἱ δύο διὰ τὸν χωρισμόν, ἀλλὰ θὰ αἰσθάνωνται τὸν γλυκὺν ἐκεῖνον πόνον, ὁ ὁποῖος χαρίζει γλυκύτερον θάνατον.

Τί ἄλλο θέλουν καὶ οἱ δύο;

Δὲν τὸ ὑπεσχέθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Νὰ ἀποθάνουν καὶ νὰ ἑνωθοῦν ἐκεῖ, ὅπου κανεὶς δὲν δύναται νὰ τοὺς χωρίσῃ.

Τώρα ὁ θάνατος δὲν εἶνε τέλος, εἶνε ἀρχὴ μιᾶς νέας εὐτυχισμένης ζωῆς.

Μέχρι τοῦδε ὤφειλε νὰ μὴ ἀποθάνῃ διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν πατέρα του. Τώρα ποῦ ἔκαμε τὸ χρέος του, τί γοητευτικώτερον τοῦ μένει, παρὰ νὰ σπεύσῃ πρὸς συνάντησίν της εἰς τὸν τόπον τῆς αἰωνίας ἀνθίσεως καὶ αἰωνίας χαρᾶς;

Μὲ τὰς σκέψεις ταύτας ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐβυθίσθη εἰς ἕνα μακάριον καὶ ἀνονείρευτον ὕπνον.

Ἐπὶ πόσας νύκτας εἶχε νὰ τὸν ἀπολαύσῃ!

*

Οἱ ἀγαπῶντες συναντῶνται εἰς τὰς σκέψεις των.

Ὅ,τι ἐγλύκαινε τὴν ψυχὴν τοῦ Κρατίνου ἐθώπευε καὶ τὴν καρδίαν τῆς Αὐγῆς.

Ἐπερίμενε καὶ αὐτὴ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της.

*

Τὴν ἑπομένην ἀνέτειλεν ἡ τετάρτη ἡμέρα τῶν ἀγώνων.

Εἰς τὸν Ἱππόδρομον ἐτελέσθησαν αἱ ἱπποδρομίαι καὶ αἱ ἁρματοδρομίαι, αἵτινες ἔληξαν τὴν μεσημβρίαν.

Μετὰ τὸν Ἱππόδρομον, ὁ λαὸς παρέστη εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Δαμοξένου.

Ὁποία διαφορὰ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην!

Ὅλη ἡ χθεσινὴ μανία μετετράπη εἰς συμπάθειαν καὶ αἱ ὕβρεις εἰς ἐπευφημίας.

Οὐδεὶς πλέον ἐθεώρει ἔνοχον τὸν Συρακούσιον, καὶ οὐδεὶς ἐνεθυμεῖτο τὸ ἔγκλημά του.

Τὰ πάντα ἐσυγχωρήθησαν καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Δαμοξένου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν της τιμήν.

Ἀφοῦ ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς, τὸ πλῆθος ἐπανῆλθεν, ὄχι πλέον εἰς τὸν Ἱππόδρομον, ἀλλ' εἰς τὸ Στάδιον, ὅπου ἐτελείωσαν οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες διὰ τοῦ Πεντάθλου.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτὴ διαφορὰ τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν χθεσινήν, κανεὶς δὲν εἶχε τώρα ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Πεντάθλου.

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ἡμέρα, ἐνῷ τὸ πλῆθος συνεζήτει ἀκόμη τὸ ἀλησμόνητον δρᾶμα Κρατίνου, Κλέωνος, Αὐγῆς καὶ Δαμοξένου.

*

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον ἀπενεμήθησαν οἱ κότινοι, κλάδοι τουτέστιν ἐλαίας Ὀλυμπιακῆς, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν μόνην ἀμοιβὴν τῶν Νικητῶν.

Πόσον μέγα καὶ ποιητικὸν ἦτο τὸ βραβεῖον τοῦτο ἐφόσον σκέπτεται κανείς, ὅτι ἐξεκίνουν τόσοι ἄνθρωποι ἐκ τῶν περάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δηλαδὴ τῆς γῆς, διὰ ν' ἀπολαύσουν ἕνα ἁπλούστατον κλάδον ἐλαίας ἢ δάφνης!

Τὸ Στάδιον συνεκλονίσθη ἀκόμη μίαν φορὰν ἀπὸ βροντὴν ἐπευφημιῶν καὶ κραυγὰς ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ.

Ἦτο ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμφανισθεὶς ὁ Κρατῖνος ἔλαβε τὸν κότινον.

*

Οἱ ἀγῶνες ἐτελείωσαν ἤδη.

Αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις ἀναμένουν τοὺς νικητὰς κρημνίζουσαι τὰ τείχη των.

Οἱ ξένοι τῆς Ὀλυμπίας διασπείρονται εἰς τοὺς ναούς, εἰς τοὺς βωμούς, εἰς τὰ μνημεῖα καὶ τὰ ἱερά, προσφέροντες τὰς τελευταίας θυσίας καὶ ζητοῦντες διὰ τοὺς οἴκους ἢ διὰ τὰς πατρίδας των τοὺς τελευταίους χρησμούς.

Ἐπιδίδονται κατόπιν εἰς μεγαλοπρεπῆ συμπόσια, εὐωχούμενοι συγχρόνως νικηταὶ καὶ ἡττημένοι.

Χαρὰ πλέον τώρα κυριαρχεῖ εἰς τὴν ἱερὰν Ἄλτιν.

Τὰ πάθη ἐσβέσθησαν καὶ οἱ χωρισμοί.

Τὰ παρελθόντα ἐλησμονήθησαν καὶ νέαι μόνον ἐλπίδες ἀναγεννῶνται διὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιάδα.

Ἐν μέσῳ ὅμως τῆς γενικῆς χαρᾶς ὑπάρχουν καὶ δύο νέφη.

Εἶνε ἐκεῖνα ποῦ σκεπάζουν τὰς ψυχὰς τῆς Αὐγῆς καὶ τοῦ Κρατίνου.

Ἔφθασε λοιπὸν ἡ ὥρα τοῦ σκληροῦ καὶ ἀποτόμου χωρισμοῦ;

Δὲν θὰ ἴδουν πλέον ἀλλήλους, διὰ παντός;

Μόνον λοιπὸν εἰς τὸν σκοτεινὸν Ἅδην ὀφείλει ὁ Κρατῖνος νὰ ἀναζητήσῃ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ, καὶ αἰσθάνεται ὅτι θ' ἀγαπᾷ αἰωνίως;

Τὴν ἐπαύριον οἱ Ἀθηναῖοι θ' ἀναχωρήσουν διὰ τὴν πόλιν των καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Κρατῖνος.

Τὴν ἐπαύριον οἱ Συρακούσιοι θὰ φύγουν διὰ τὴν πατρίδα των καὶ μετ' αὐτῶν ἡ Αὐγή.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ.-ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Πλοῦτος γραφικῆς ὕλης.—Ἔντυπα καὶ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικά.—Ἐργοστάσιον φακέλλων τέλειον.—Χάρτης τυπογραφικός, λευκὸς καὶ ἐξωφύλλων, παντὸς εἴδους καὶ ποιότητος.

ΕΥΘΗΝΙΑ—ΤΑΧΥΤΗΣ—ΑΚΡΙΒΕΙΑ

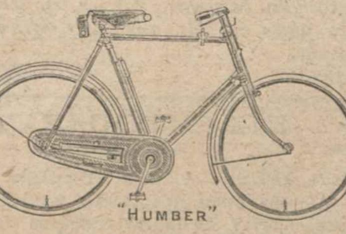

Ὅ,τι δήποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδήλατα καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὕρητε μόνον εἰς τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. ***Βήχου.***

Ἀριθ. 3. Περίβολος Βουλῆς
Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

Ὁ ἰατρὸς κ. *Γ. Ἐμμανουήλ*, ἐπὶ μακρὸν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας καὶ ἐν Παρισίοις διευθύνας ἰδιωτικὴν κλινικήν, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὰ νοσήματα τῶν ***νεφρῶν, τῆς κύστεως, τῆς οὐρήθρας, τοῦ προστάτου*** καὶ ἐν γένει τοὺς ἐκ ***Συφιλιδικῶν καὶ δερματικῶν παθήσεων*** πάσχοντας. Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀριθ. 18.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι καταθέσεων

1 1\|2 τοῖς 0\|0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2 » 0\|0 » » » » 1 ἔτους
2 1\|2 » 0\|0 » » » » 2 ἐτῶν
3 » 0\|0 » » » » 4 ἐτῶν
4 » 0\|0 » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/0

Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΕΠΙΠΛΑ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
Ἀριθμὸς 108

ΜΑΣΑΖ

Τελεία ἐπιστημονικὴ θεραπεία ρευματισμῶν, νευραλγιῶν, στομάχου, δυσκοιλιότητος, ρυτίδων κλπ. παρὰ τῇ Κᾳ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΡΑΧΛΙΩΤΟΥ
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 6

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

ΑΠ' ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

'ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ ΜΟΥ

Πᾶψε, λύρα μου, μὴν ψάλλῃς τὴ χαρά· σπάσε τὶς ἄτονες χορδὲς ποῦ τῆς ἔπαιζαν τοὺς πειὸ γλυκοὺς σκοπούς, ποῦ ἔρριχναν γιὰ 'κείνην νότες ὁλόγλυκες. Πᾶψε· δὲ θέλω πειὰ νὰ ψάλω τὴ χαρά. Ξερρίζωσα μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά μου τὰ λούλουδα ποὔπερνα καὶ τῆς στόλιζα τ' ἄγαλμα ποὖχα στήσει μέσ' τὰ ἰδανικά μου. Δὲν ψάλλω πειὰ τὴ χαρά. Τραγοῦδι τώρα θὰ τονίσω ἀτέλειωτο γιὰ τὸν Πόνο. Σπάσε, ὢ ἄγαλμ' ἀλαβάστρινο τῆς Χαρᾶς, ποὖχα στήσει μέσα μου, σπάσε ἐσὺ ποῦ σὲ εἶχα στηρίξει ἀπάνω στὰ κατάλευκα σύννεφα ποὖχαν γίνει μὲ τῶν ἐλπίδων μου τοὺς ἀτμούς. Στάσου, ἄλλαξε δρόμο, ὢ ἀκούραστή μου φαντασία, ποῦ κυνηγοῦσες αἰώνια τῆς Χαρᾶς τ' ἄσπρο φάντασμα, μὴ ζωγραφίζεις πειὰ μὲ τὰ πειὸ γλυκὰ χρώματα τῆς Χαρᾶς τὴν εἰκόνα.

Ἂς σβυστῇ μέσα μου τῆς Χαρᾶς τ' ὄνομα καὶ ἂς γραφτῇ στὴ θέσι του μιὰ λέξι, ποῦ μὲ κάνει νὰ λαχταρῶ 'σὰν ἐρωμένης καρδιά, ἂς γραφτῇ μέσα μου τ' ὄνομα Πόνος. Στὸν Πόνο θὲ νὰ στήσω τώρα ἄγαλμ' ἀλαβάστρινο· στοῦ Πόνου τὰ γόνατα θὲ ν' ἀναπαύετ' ἥσυχ' ἡ φαντασία μου· στοῦ Πόνου τὴν εἰκόνα θὰ καίω γιὰ θυμίαμα κάθε σβυσμένη μου ἐλπίδα.

*

Ὢ, δὲν θὰ ψάλλω πειὰ τὴ Χαρά! Τὸν Πόνο, τὸν Πόνο θὲ νὰ ψάλλω! Ὢ ναί! γιατ' εἶν' ὁ Πόνος αὐτὸς ποῦ δίνει στὴν ψυχὴ τὰ φτερὰ νὰ πετάξῃ ψηλὰ στοὺς αἰθέριους ἰδανικοὺς κόσμους καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ βλέπῃ ὅσα ἄλλες ψυχὲς δὲν μποροῦν νὰ 'δοῦνε. Εἶν' ἐκεῖνο ποῦ χαρίζει λεπτότητα κ' εὐαισθησία στὴν καρδιὰ ποῦ πονεῖ καὶ τὴν κάνει νὰ αἰσθάνεται ὅσ' ἄλλες καρδιὲς δὲν μποροῦν νὰ αἰσθανθοῦνε· εἶν' αὐτὸ ποῦ δίνει στὴν καρδιὰ τὴ χάρι νὰ καταλαβαίνῃ τὸν ξένο πόνο καὶ νὰ πονῇ πάντα μαζὺ μ' ἐκείνους ποῦ πονοῦνε. Κ' ἡ πονεμένη καρδιὰ νοιώθει τί λέει τὸ πουλὶ στὴν αὖρα τὴν ὕστερη φορὰ π' ἀφίνει πρὶν πεθάνῃ γλυκὸ τραγοῦδι καὶ λυπᾶται γιὰ τὸ λούλουδο ποῦ μαδάει τὰ φύλλα τ' ὁ ἀέρας καὶ κλαίει γιὰ τὴν ὕστερη ἀκτῖνα τοῦ ἥλιου ποῦ χάνεται καὶ σβύνει!

*

Ὢ! δὲν θέλω πειὰ τὴν εὐτυχία τῆς χαρᾶς· μ' ἀρέσ' ἡ εὐτυχία ποῦ μοῦ χαρίζ' ὁ πόνος μου, κ' εἶμαι 'περήφανος γι' αὐτό. Μ' ἀρέσ' ὁ Πόνος μου καλύτερ' ἀπ' τὴ Χαρά, ὅπως μ' ἀρέσουν πειὸ πολὺ τὰ μαραμμένα λούλουδα ἀπ' τὰ δροσᾶτα τ' ἄνθη. Ὢ! τώρα ποὔμαθα τὰ μυστικὰ τοῦ Πόνου, τώρα τὸν ἀγαπῶ ὅσο φοβοῦμαι καὶ μισῶ τὴ Χαρά. Πόσο μοῦ φαίνοντ' ἀνόητοι ἐκεῖνοι, ποῦ ζητοῦν μέσ' στὴ χαρὰ τὴν εὐτυχία! Ὢ! μὴ τὴν ζητᾶτε 'στὴ χαρά, μὴ τὴν ζητᾶτε. Ἀφῆστε τὴν καρδιά σας νὰ πονέσῃ, ἀφῆστε τὸν πόνο νὰ περάσῃ μέσα στὴν ψυχή σας, καὶ τότε θὰ βρίσκετε μέσα σ' ἕνα δάκρυ ὅ,τι ἄδικα ζητούσατε μεσ' στὸ χαμόγελο καὶ θὲ νὰ βρῆτε 'στῆς λησμονιᾶς τὸν πόνο ὅ,τι ἄδικα ζητούσατε μέσ' στῆς ἀγάπης τὶς χαρές. Ὢ! τότε θὰ καταλαβαίνετε καὶ σεῖς τί σιγοψάλλει τ' ἀέρι μέσ' στὰ κλαδιὰ τοῦ κυπαρισσιοῦ ποῦ σκεπάζει ἕνα λησμονημένο τάφο! Ὢ! ἄστε τὴ λύπη νὰ σᾶς χαρίσῃ τὰ μυστικά της θέλγητρα, ἄστε την νὰ σᾶς ἀγκαλιάσῃ σφιχτὰ σὰν ἐρωμένη· εἶνε ἡ μόνη ἐρωμένη ποῦ δὲ θὰ σᾶς προδώσῃ. 'Σὰν θ' ἄχετε τὸν πόνο στὴν καρδιά, θὲ νὰ νοιώθετε τὴ μαγεία ποῦ κρύβει μέσα του τοῦ φθινοπώρου τ' ἀπόβραδο τὴν ὥρα π' ὁ ἥλιος σὰν πεθαμμένη ἐμμορφιὰ χάνεται μέσ' στὰ κύματα καὶ σκορπάει, σὰν ὕστερες ματιές, θαμπὲς ἀχτῖνες στὰ κιτρινισμένα φύλλα ποῦ ὁλοένα πέφτουν. Ὁ πόνος κάνει ἐκεῖνον ποῦ πονεῖ νὰ βρίσκῃ στοῦ θανάτου τὸ μυστήριο ὅ,τι ἄδικα ζητοῦσε στὴ ζωή, εἶν' ἐκεῖνο ποῦ κάνει ὅσους πονοῦν νὰ μένουν στὴ ζωὴ μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ πεθάνουνε μιὰ μέρα. Ὢ! εἶν' ὁ πόνος αὐτὸς ποῦ μᾶς κάνει νὰ ἐλπίζωμε γιὰ ὅ,τι ἄλλοι φοβοῦνται, εἶν' αὐτὸς ποῦ μᾶς κάνει στοῦ ἄλλου τὸν πόνο νὰ νοιώθωμε συμπάθεια καὶ νὰ βρίσκωμε παρηγοριά!

*

Δὲν θέλω πειὰ νὰ πετοῦν τὰ ὄνειρά μου στῆς Χαρᾶς τὰ κρυστάλλινα παλάτια. Γύρτ' ἀπὸ 'πάνω μου, χλωμὲς τοῦ Πόνου Νεράϊδες, ρίξτε μέσα μου τοῦ Πόνου τὸ βάλσαμο, νὰ ναρκώσῃ τὴν τρελλὴ καρδιά μου, νὰ σβύσῃ κάθε πόθο παράλογο ποῦ κρύβετ' ἀκόμη στῆς ψυχῆς μου τὶς μυστικὲς γωνιές. Ρίξτε μου, ρίξτε μου τοῦ Πόνου τὸ βάλσαμο, καὶ ἂν ἴσως μαζὺ μὲ τοὺς πόθους μοῦ σβύσῃ καὶ τὴ ζωή μου, ἂς πάῃ κ' ἐκείνη γιὰ θυμίαμα στοῦ Πόνου τὸ βωμὸ καὶ ἂς σβύσῃ γιὰ θυσία σ' τ' ὄνομά Του κ' ἡ ὕστερη πνοή μου.

Ἀθῆναι. ***Νικόλ. Κραντιωτάκης.***

ΛΟΓΙΑ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἀφιερωμένο σὲ ὅποιον μὲ νοιώθει

Περνοῦν ταχύφτερα, γοργὰ τὰ χρόνια·
ξεχνιοῦντ' ἡ λύπες κι' ἡ χαρές·
φεύγουν καὶ ἔρχονται τὰ χελιδόνια·
σβύννουν ἡ ἄλλοτε ζωηρὲς ματιές.

*

Μαδοῦν τὰ ρόδα· πετᾷ ἡ νειότη·
ἡ μοῖρ' ἀλλάζει τὸ κάθε τί·
μὰ ἡ ἀγάπη μου γιὰ σέ, ἡ πρώτη,
μέσ' στὴν καρδιά μου μέν' ἡ αὐτή.

*

Γιὰ σὲ ἐπέταξαν τὰ περασμένα,
νέα φιλήματα σβοῦν τὰ παληά·
γιὰ σὲ εἶν' ὅλα λησμονημένα,
μὰ στὴ δική μου ζοῦνε καρδιά.

Ἀθῆναι. ***Μ..***

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

(ΜΥΘΟΣ)

Ἀπέθανε τὸ λεοντάρι, ὁ βασιλῃᾶς τῶν ζώων, κι' ὅλα τὰ ζῶα τρέξανε 'ς τὸ σπήλαιο νὰ παρηγορήσουνε τὴ χήρα λεονταρίνα, ποῦ ἡ φωνές της ἀντηχούσανε ς' τοὺς βράχους καὶ ς' τὶς ρεμματιές. Ἀφ' οὗ συλλυπηθήκανε τὴν χήρα, μαζεύτηκαν 'πίσ' ἀπὸ τὸ σπήλαιο κι' ἀρχίσανε νὰ σκέφτωνται ποιὸν ν' ἀναδείξουν βασιλέα ἀντὶ τοῦ μικροῦ λεονταριοῦ, ποὖταν μικρὸ κι' ἀδύνατο γιὰ τὸ στέμμα.

— Ἀφῆστέ με νὰ μεγαλώσω—τοὺς ἔλεγε τὸ λεονταράκι—καὶ θὰ ἰδῆτε πόσο καλὰ θὰ βασιλεύσω καὶ πῶς θὰ κάμω τοὺς ὑπηκόους μου νὰ μὲ τρέμουν. Ὅλα σας γνωρίζετε τὰ καλὰ ποῦ ἔκαμ' ὁ πατέρας μου. Βοηθῆστέ με λοιπὸν νὰ 'μπορέσω κι' ἐγὼ νὰ φθάσω τὴ δόξα του.

— Ἐγώ, λέει τὸ βώϊδι, πρέπει νὰ λάβω τὴ βασιλεία, γιατὶ 'μοιάζω 'ς τὴ δύναμι μὲ τὸ λεοντάρι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ζῶο.

— Κι' ἐγώ, λέει ἡ ἀρκοῦδα, θέλω τὴ βασιλεία. Εἶνε μεγάλο ἄδικο νὰ προτιμηθῇ τὸ λεοντάρι, ἀφ' οὗ κι' ἐγὼ εἶμαι δυνατή, ἔχω θάρρος καὶ τρώω σάρκες. Ἐγὼ μάλιστ' ἂν θέλετε εἶμαι ἀνώτερη ἀπὸ τὸ λεοντάρι, γιατὶ ἀνεβαίνω καὶ 'στὰ δέντρα.

— Ἐγὼ σᾶς ἀφήνω μόνα σας νὰ κρίνετε τὴν ἀξία μου, λέει ὁ ἐλέφαντας. Κυττάχτ' ὅμως μὴν πάῃ καὶ δὲ μοῦ δώσετε τὸ στέμμα, γιατὶ τότε!...

— Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πιὸ κομψὸ καὶ πιὸ ὄμορφο ἀπ' ὅλα σας, λέει τ' ἄλογο.

— Κι' ἐγὼ πιὸ ἔξυπνη, λέει ἡ ἀλεποῦ.

— Κι' ἐγὼ σᾶς περνάω ὅλα 'στὸ τρέξιμο, λέει τὸ ἐλάφι.

— Καὶ ποιὸν ἄλλον καλλίτερον ἀπὸ 'μένα θὰ διαλέξετε; λέει ὁ πίθηκος. Ἂν γένω 'γὼ βασιλῃᾶς, θὰ σᾶς διασκεδάζω κάθε 'μέρα μὲ τὰ παιγνίδια μου. Ἔπειτα πάλι 'μοιάζω πολὺ μὲ τὸν ἄνθρωπο, ποὖνε βασιλῃᾶς τῆς φύσεως.

Τότε λαβαίνει τὸν λόγο ὁ παπαγάλος καὶ τοῦ λέει:

— Πῶς 'μοιάζεις μὲ τὸν ἄνθρωπο ἐσύ, ποῦ εἶσαι ἕνας ἀσχημομούρης καὶ γελοῖος; Ὅσο γιὰ μέ, ἐγὼ τοῦ 'μοιάζω στὴ φωνή, ἡ ὁποία εἶνε τὸ ὀμορφότερο στόλισμα τοῦ ἀνθρώπου.

— Σώπα, πολυλογᾶ, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ πίθηκος. Ναί, μιλεῖς, ἀλλὰ μιλεῖς, χωρὶς νὰ καταλαβαίνῃς τί λές.

*

Τέλος τὰ ζῶα, ἀφ' οὗ σκεφθήκανε καλά, ἐδώκανε τὸ βασιλικὸ στέμμα—σὲ ποιὸ νομίζετε ζῶο;—'ς τὸν ἐλέφαντα. Γιατὶ αὐτὸς εἶνε δυνατὸς καὶ σοφός, χωρὶς νὰ δείχνεται ἄγριος καὶ σκληρὸς 'ς τὰ ζῶα καὶ χωρὶς νἄχῃ τὴ μωρία τῶν ἄλλων ζώων ἀνακατωμένην μὲ δόλο καὶ κακία.

(Ἀπὸ τὸ γαλλικό)

Κέρκυρα ***Ζάνος Χαρίσης***

Ὁ ἔρως τῆς ἐναρέτου γυναικὸς εἶνε θρησκεία, εἶνε τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρορμᾷ αὐτὴν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν προσευχήν.

Βίκτωρ Οὐγκώ ***(Νίτσας Οἰκονόμου)***

ΕΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΟΝ ΠΟΙΗΜΑΤΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΙΔ'

Θὰ σᾶς διηγηθῶ μικρὰν ἱστορίαν, ἥτις εἶνε ἀληθεστάτη καὶ ἥτις θὰ σᾶς διασκεδάσῃ.

Ὁ βασιλεὺς ἀσχολεῖται ἀπό τινος εἰς τὴν στιχουργίαν. Οἱ κ.κ. Saint-Aignan καὶ Dangeau διδάσκουσιν αὐτὸν τὴν στιχουργικήν. Ἔκαμε, πρό τινων ἡμερῶν, ἓν μικρὸν βουκολικὸν ποίημα, ὅπερ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν εὗρε πολὺ ὡραῖον. Πρωΐαν τινὰ λέγει εἰς τὸν στρατάρχην δὲ Gramont: «Κύριε στρατάρχα, ἀναγνώσατε, σᾶς παρακαλῶ, τὸ ποιημάτιον τοῦτο, καὶ εἰπῆτέ μου, ἂν ποτε εἴδετε ἄλλο ἀτεχνότερον αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γνωρίζουν ὅτι ἀπό τινος ἤρχισα ν' ἀγαπῶ τοὺς στίχους, μοῦ φέρουσι τοιούτους ἐξ ὅλων τῶν ποιητικῶν εἰδῶν». Ὁ στρατάρχης, ἀφοῦ τὸ ἀνέγνωσε, εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα: «Μεγαλειότατε, κρίνετε ὀρθότατα περὶ ὅλων τῶν πραγμάτων· εἶνε ἀληθές, ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ μωρότερον καὶ τὸ γελοιωδέστερον ἐξ ὅσων ποτὲ ἀνέγνωσα.» Ὁ βασιλεὺς ἤρχισε νὰ γελᾷ. «Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὸ εἶνε πολὺ βλάξ;» ἠρώτησε.— «Μεγαλειότατε, δὲν δύναταί τις νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἄλλο ὄνομα.»— «Ὢ, ὡραῖα, λέγει ὁ βασιλεύς, εἶμαι καταγοητευμένος, διότι μοῦ ὡμιλήσατε τόσον ἁπλοϊκῶς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιητής.»— «Ἄ! Μεγαλειότατε, μ' ἐξηπατήσατε. Ἡ Μεγαλειότης σας ἂς μοῦ τὸ δώσῃ νὰ τὸ ἀναγνώσω καὶ πάλιν, διότι πρὸ μικροῦ τὸ ἀνέγνωσα πολὺ ταχέως καὶ χωρὶς νὰ τὸ πολυπροσέξω».— «Ὄχι, στρατάρχα· αἱ πρῶται ἐντυπώσεις εἶνε πάντοτε αἱ φυσικώτεραι καὶ αἱ πρῶται κρίσεις αἱ ἀσφαλέστεραι.» Ὁ βασιλεὺς ἐγέλασε δυνατὰ διὰ τὴν ἰδιοτροπίαν του αὐτὴν καὶ διὰ τὸ πάθημα τοῦ στρατάρχου. Ἀλλ' ὅλοι φρονοῦν, ὅτι πρὸς ἕνα γέροντα αὐλικὸν ἡ τοιαύτη τοῦ βασιλέως συμπεριφορὰ ἦτο καὶ ἄτοπος καὶ σκληρά.

(Madame de Sévigné)

Ναύπλιον ***Ἄτρωτος Καρδία***

Πᾶς θνητὸς εἰς τὴν ἡδονὴν χρεωστεῖ τὴν ὕπαρξίν του. ***Ἀλφόνσος Κὰρρ (Νίτσας Οἰκονόμου)***

*

Ὁ ἔρως εἶνε ἐπαίτης ὅστις ζητεῖ ἀκόμη καὶ ἀφοῦ τῷ δοθῶσι τὰ πάντα.

(Νίτσας Οἰκονόμου)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Μ. Γκίκαν.— Ἀντίπαρον. Συνδρομὴ ἐλήφθη.

Γ. Μαγριπλ...—Νεάπολιν (Κρήτης). Χρήματα ἐλήφθησαν,

Χρ. Ζῆν..— Ta'kha. Συνδρομὴ ἐλήφθη.

Γ. Κωστελεν..—Χρήματα ἐλήφθησαν. Σειρὰ ἐστάλη. Ἐνεγράφητε διὰ μίαν ἑξαμηνίαν.

Ἐπ. Κοκ..— Ἀμμόχωστον. Συνδρομὴ ἐλήφθη· Ἐνεγράφητε.

Ἰω. Σ. Ἰωάν...—Θεσσαλονίκην.— Ἡ εἰκὼν ἔχει δημοσιευθῆ ἄλλοτε.

«Κάμπια».— Ἡ ἐκ τῆς λέξεως ταύτης ἀρχίζουσα «Ἀν. Ἀλληλογρ.» δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῇ.

Μοδιστρούλαν.—Βόνιτσαν.— Δεχόμεθα.

Μελαγχολ. Σεληνοφ..— Ἐνταῦθα. Ὑπολ. λεπτὰ 70.

Χαρ. Κ. Λουπ...—Κάϊρον.—Δὲν θὰ τεθῇ καὶ ὑπογραφή; ὑπόλ. λ. 55.

Η. Γ. Δ.—Ναύπλιον. Ἀμφότερα.

Ἄλβαν.—Ἐνταῦθα. — Ἢ ἀνακριβεῖς πληροφορίας ἔχετε ἢ εἶσθε ὀλίγον φιλύποπτος. Πῶς ἐφαντάσθητε ὅτι θὰ εὑρεθῇ ἄνθρωπος νὰ ἐμποδίσῃ δημοσίευσιν ἐγκεκριμένου ἔργου, ὅταν φθάνῃ ἡ σειρά του; Ἴσως, σεῖς, νὰ ἔχετε ἐχθρούς—μολονότι βλέπομεν τὸ ἐναντίον—ἀλλ' οἱοσδήποτε ἐχθρός σας εἶνε ἀνίσχυρος νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν, τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸ σύστημά μας.

Ἀρτ. Παπαθαν... — Λάρισαν. — Δύνανται βέβαια νὰ ψηφίσουν καὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες. Ἡ ψῆφισις γίνεται δι' ἑνὸς τεμαχίου χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τῆς ψηφιζομένης, τὸ ὄνομα τοῦ ψηφίζοντος ἢ τὸ ψευδώνυμον αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας στέλλει ἀνάλογος πρὸς τὰ ἐσώκλειστα δεκάλεπτα γραμματόσημα.

Μ. Χ. Τσεγκελ... — Ἀμισόν.— Ἐλήφθησαν.— Θὰ δημοσιευθοῦν.

Κ. Ντόλ...—Κόρινθον. — Λησμονεῖτε τὴν σειράν;

Βοσπορίτην. — Πάτρας. Θ' ἀπερρίφθη ὡς ἀκατάλληλον. Μόνον τὰ **ἐγκριθέντα** πληρόνονται διὰ νὰ δημοσιευθοῦν ἀμέσως.

Π. Δοξιάδην.—Κων)πολιν. Τοιοῦτόν τι δὲν ἐγνώσθη. Τοὐναντίον, ἐγράφη ὅτι προσεχῶς δίδει ἐνταῦθα νέον 'Ελληνικὸν μελόδραμα.—Δεχόμεθα τὴν μετάφρασιν. Ἂν ἐγκριθῇ καὶ θέλετε νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως, θὰ πληρώσετε 5 λεπτὰ τὸν στῖχον.

Κ. Λουκᾶτον.—Kom Wahal. Θὰ τὸ ἰδῆτε εἰς τὴν «Συνεργασίαν τῶν Ἀναγνωστῶν».

Π. Νικολαράκον.—Πειραιᾶ. Τὸ ὄνομα ἐτέθη διότι ὑπῆρχεν εἰς τὸ χειρόγραφόν σας. Μεθ' ὅσα ὅμως ἐγράψατε, δὲν θὰ τεθῇ παρὰ τὸ ἰδικόν σας, ἅμα δημοσιευθῇ τὸ ἔργον.

'Ελ. Α. Σαουσοπ. Λευκάδα. —Ὄχι πάντες οἱ στέλλοντες λύσεις ὀρθάς.

Μιχ. Ν. Μαλ. Τρίπολιν.—Ἔληξεν ἤδη.

Α. Τσόγκ. Διατί δύο διαγωνισμοὶ μὲ ἓν δεκάλεπτον;

Βιβὴν Α. Σταυροπ. Μεσολόγγιον.—Νὰ ἐσωκλείετε καὶ δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Σοφίαν Μ. Βενετ. Θήραν.— Ἔχετε ἀποστείλει τοὺς διαγωνισμοὺς 9 τῆς ἑξαμηνίας, καὶ 1ον τῆς διμηνίας, συναποστείλασα μόνον ἓν πεντάλεπτον.

Κοῦλ. Ι. Μιχαλ. Μεσολόγγιον.— Πρέπει νὰ ἐσωκλείετε ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Κ. 'Ορφαν. 'Ενταῦθα. — Δὲν εἴχατε ἀποστείλει δεκάλεπτον διὰ τὸν 1 διαγ. τῆς διμηνίας.

Μ. Μ. Λ. 'Ιτέαν.—Δὲν δημοσιεύεται.

Ξ. Οἰκ. 'Ατ. Βόλον.—Δὲν χρειάζεται.

Lucia. 'Ενταῦθα.—Δὲν δημοσιεύεται.

Ν. Παμπ. 'Ενταῦθα.— Νέα παράτασις ὄχι.

Γ. Καρακ. Καρδίτσαν.—Ἂν ἦναι καλαί.

Δ.ª Ε. Κοκλ. Λεωνίδιον. — Πρὸς 10 λεπτὰ ἕκαστον.

Γ. Παπαθαν. Πάτρας.—'Επιστώθητε.

Εὐάγ. Τσακων.—Κόρινθον. Αἱ γεν. ἐνδιαφέρ. ἀνταποκρ. δωρεάν. Αἱ προσωπικαὶ πρὸς 10 λεπ. τὸν στῖχον.

Νέαν γυν.— Λευκάδα. Δὲν δημοσιεύονται μὲ ψευδώνυμον τοιαῦται καταγγελίαι. Συνεννοηθῆτε ἀπ' εὐθείας.

Κ. Χ. Σ.—Μ. Ρούμελης. Δὲν δημοσιεύεται.

Αὐγ. Θεολ.— Θεσσαλονίκην. Στείλατέ την.

'Ιω. 'Αξελ. Chawa. Συνδρομὴ ἐλήφθη.

'Αθ. Βελοῦζ. — Constantinia. Χρήματα ἐλήφθησαν. 'Ενεγράφητε.

Ν. Κρανιωτ. 'Ενταῦθα, **Γ. Δ. Γραμματ.** 'Ενταῦθα, **Σ. Τρουπάκ.** 'Ενταῦθα, **Δημ. Γ. Κωνσταντ.** Ἄρταν, **Γ. Κ. 'Αντωναρόπ.** Φιλιατρά, **Α. Ζῆρ.** Κυπαρισσίαν, **Εὐγενίαν Παπαποστόλ.** Λάρισαν, **Ἕλλην.** Λαμίαν, **Ν. Παμπ.** 'Ενταῦθα, **Κ. Μαρκ.** 'Ενταῦθα, **Ι. Σολιώτ.** 'Ενταῦθα, **Λουκρ. Λαμπρ.** Πειραιᾶ, **Γελωτοπ.** Πειραιᾶ, **Δήμητραν Ι. Λαμέρ.** 'Ενταῦθα. **'Αλκ. Θ. Σκενδέρ.** Κων)πολιν, **'Αχιλλέαν Μακρ.** Κωνσταντινούπολιν. **Μιχ. Κ. Ξεν.** 'Ενταῦθα, **Ν. Δ. Κουτσόπ.** 'Αλεξάνδρειαν, **Ι. Β. Πετρόπ.** 'Αλεξάνδρειαν, **Ν. Σ. Μεταξ.** 'Αλεξάνδρειαν, **Δ. Δ. Σταδινόπ.** Πειραιᾶ, **'Ελ. Σ. Φωτ.** Πειραιᾶ, **Κάρμηλ.** Αὐλωνάριον, **Γ. Μηλιαρ.** Κεφαλληνίαν, **Δημ. Κοῦλ.** Πύργον, **Κ. Α. Ρ.** Πύργον, **Μ. Σ. Μιχαηλίδ.** Κων)πολιν, **Α. 'Αργυρ.** 'Αράχωβα, **Π. Σ. Χαντζ.** Κων)πολιν, **Ι. Μ. Τζαφαντ.** Χανία, **Ι. Α. Τσαμαγκ.** Καρδίτσαν, **Ιππ. Πολ.** Γύθειον, **'Αγ. Ε. Ράμογλ.** Δαρδανέλλια, **Δόγ.** 'Ενταῦθα, **Σ. Θ. 'Αναστ.** Ὕδραν, **Κρατῖν. τὸν 'Επιδαμ.** Ναύπλιον, **Ἄτρωτ. καρδ.** Ναύπλιον, **Θεόδ. Καρ.** Βόλον, **'Αντ. Στωικ.** 'Ενταῦθα, **'Ηλ. 'Αράπ.** Λαύρειον, **Π. Γ. Γαρέζ.** 'Ενταῦθα, **Π. Ι. Λέκ.** Μαρτοβάνιον, **Μάρ. Β.** Κάϊρον, **Ν. Δ. Κουτσόπ.** 'Αλεξάνδρειαν, **'Ορφ. Ναΐδ.** Πειραιᾶ, **Μαρ. Μαλακοπ.** Κων)πολιν, **'Αγνώριστ.** Βόνισταν, **Α. Ζαφειρόπ.** Κάϊρον, **La rose**, 'Ενταῦθα, **Τ. Α. Κωνσταντόπ.** 'Ενταῦθα, **Π. Γ. Δανδῖν.** Ναύπλιον, **Π. Π. Καλονάρ.** Τρίπολιν, **Ν. Γκουντούν.** Κυπαρισσίαν, **Κ. Ι. Φικιώρ., Π. Δ. Γριλιόπ.** Καλάμας, **Δ. Β. Διαμ.** Ναύπλιον, **Μ. Χ. Γιαμπ.** Καλαμάταν, **Διον. Σ. Φαναριώτ.** Παξούς. **Θ. Σκενδεριάδ.** Μακροχώριον, **'Ανδρ. Περατ.** Κέρκυραν. **Κ. Μητρομ.** 'Ενταῦθα, **Ι. Ν. Χριστοφ.** Κάϊρον, **Λευκοθ.** Πάτρας, **'Αρθοῦρ.** 'Ενταῦθα, **Δ. Δουράκ.** 'Ενταῦθα, **Α. Δ. Δαβόπ.**, **'Αλίπ. Πυραμ.** 'Αλεξάνδρειαν, **Β. Ζαχαρόπ.** 'Ενταῦθα, **Σ. Μ. Παπ.** Θήβας, **'Ηχὼ τῶν βο-** Σπάρτην, **Σκουλ. Σ. Κουντούρ.** 'Ενταῦθα, **Μ. Πετάλ.** Αἴγιναν, **Μαρ. Ν. Παπαδοπ.** 'Ενταῦθα, **Χαρ. Γ. Κουτσορ.** Μηλέας, **Α. Τεγόπ.** Τρίκκαλα. **Τζ. Χαλδίδ.** Βόλον, **'Ιάνθ. Παπαμιχαλοπ.** (ἀγν. διαμ.), **Εὐτέρπην Δ. Β.** Πάτρας, **'Ιω. Δ. Λούβαρ.** Τῆνον, **Ἄνναν Χ. δε Λαστ.** 'Ενταῦθα, **Ιω. Γ. Χελιώτ.** Ὕδραν, **Μαθητὴν τοῦ Πρακτ.** Λαμίαν, **Χρ. Σ. Καραβ.** 'Ιθάκην, **Γρ. Ι. Παΐκ.** 'Ενταῦθα, **Γ. Α. Βουδ.** Ζευγολατειὸ **Μ. Οἰκονομ.** 'Ιωάννινα, **Δ. Λαμπαθ.** Κων)πολιν, **'Ασπροποτ.** Πειραιᾶ, **Α. Θεολογ.** Θεσσαλονίκην, **Γ. Δ. Λουλακ.** 'Ηράκλειον, Ἄτυν. 'Αθῆνας, **Γ. Π. Σφραμιδ.** Κων)πολιν, **Π. Θ. Καρφ.** 'Ιθάκην, **Σοφ. Κονιδ.** Λευκάδα, **Κερβ.** 'Ηράκλειον, **Γ. Α. Κάββαδ.** Λευκάδα.

Τὰ παρ' ὑμῶν σταλέντα ἐλήφθησαν, θὰ δημοσιευθοῦν δὲ μὲ τὴν σειράν των ἐφ' ὅσον ἐγκριθῶσιν.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
9ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

'Η ὀρθὴ λύσις τοῦ *Παιγνίου* εἶνε αὕτη :

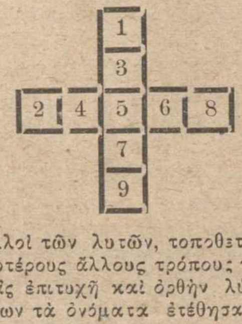

Σημ.—Πολλοὶ τῶν λυτῶν, τοποθετήσαντες κατὰ ἕνα ἢ περισσοτέρους ἄλλους τρόπους τοὺς ἀριθμούς, κατέληξαν εἰς ἐπιτυχῆ καὶ ὀρθὴν λύσιν. 'Επομένως καὶ τούτων τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν ἐν τῇ κληρωτίδι.

Λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς :

'Αθηνῶν.—*'Αθ. Ε. Βελλόπουλος, Στ. Πανιᾶς, Κων. Χ. Ταβουλαρίδης, Γρ. Ι. Παΐκος, Δήμητρα Ι. Λαμέρα, 'Ιωάν. Ν. Λαμπίρης, Ἄννα Χ. δὲ Λαοτίκ, Παν. Δ. Σβορῶνος, Ι. Μαρκουλάκη, 'Αγαμ. Π. Βουτσαρᾶς, Δημοσθ. Κ. Σωτηρόπουλος, Μαρίκα Παπανδρέου, Πέτρ. Ν. Πανόπουλος, 'Αντών. Ψαχαρόπουλος, Κων. Ι. Τζάθας, Γ. Δ. Φιλήντρας, Α. Π. Μερισιώτης, Χρυσὼ Τουφφερῆ, Σκουλ. Σ. Κουντούρης, 'Ιουλία Σ. Νοταρᾶ, 'Αν. Γουλιέλμος, Α. Α. Στωϊκίδης, Α. Γ. Κουλουμπῆς, Α. Α. Πέτας, 'Ασπασία Α. Ζαφειρίδου, Στ. Νιάτας, Δημ. Π. Δούμτσας, Π. Τσέλιος, Πίτσα Ν. Δρίβα, Χ. Χ. 'Αποστολίδης, Γ. Καζάνης, Γ. Ι. Μποῦρλος. Ἔλλη Βαφειάδου, Μ. Καραβίτης, 'Ισαβέλλα 'Ορφανοῦ, Μ. Π. Τσαγκαρέλης, Α. Χ. Τσαγκάρης, 'Ανεμώνη τοῦ Βουνοῦ, Ν. Κ. Παμπούκης, Μ. Α. Κατπότας, Τσάνη Οἰκονόμου, 'Ερυθρὰ γαλέρα, 'Ιωάννα Π. Ναούμ, Χαρίλ. Θ. 'Εμμανουήλ.*

Πειραιῶς. — *Ν. Δ. Ν. Μελετόπουλος, Π. Ν. Κουλόβαρος, Π. Ι. Παπάζογλους, Ν. Καμπανᾶος, Λ. Κ. Γιούλης, Π. Μ. Κουτσοχέρας, Ι. Δ. Κουκιᾶς, Σ. Χ. Πατάζογλους, Ι. Πετροτετσιώτης, Η. Τπυρόπουλος, Ταΰγέτειος Σπινθήρ, Π. Κιλημέρης, Ροδοδάκτυλος Αὐγή, Κ. Γ. Κομνηνός, Α. Γ. Ζαμπούνης, Μ. Ν. Τράκας, 'Αγαθὴ Α. Μανουσαρίδη, Δεκανεὺς 'Ιππικοῦ, Α. Σ. 'Αναγνωστόπουλος, Π. Δέδες, Ἄγγ. Κς, Δ. Γ. Βλαχόπουλος, Θ. Α. Παναγιωτόπουλος.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

'Αγρινίου.—*Α. Ι. Τσουλούφρης.*

'Ακράτα.—*Ν. Ι. Γιαννόπουλος.*

Αἰγείρας.—*Λάτρης Πτερωτοῦ Θεοῦ.*

Αἰγίνης.—*Σ. Σταματιάδης, Μαρίκα Γ. Οἰκονόμου, Δ. Γ. 'Ιατρόπουλος, Γ. Παυλινέρης, Κόκκινο Φιογκάκι, Γ. Μ. Μπήλιος.*

Αἰγίου.—*Α. Π. Λαμπρόπουλος, Σ. Π. Κουτσοχέρας, 'Απογοητευμένος τραγουδιστής, Σ. Ι. Ρόζος, Σ. Κ. Χρυσανθόπουλος, Θ. Δ. Γκρεκιώτης, 'Ο Διάβολος, Ι. Βασιλόπουλος, Σωτ. Παπαδόπουλος, Χλωμὴ Σελήνη, Δ. Γ. Φαραζουλῆς, «Τὸ Λαγωνικὸ», Συντρίμματα καρδιᾶς, 'Ελενίτσα Γ. 'Αργυροπούλου. Φ. Α. Πολυμερόπουλος, Σ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Τὸ Λουλοῦδι τοῦ Φράχτη.*

Ἄργους.—*Μ. Α. Λεονάρδος.*

Βόλου.—*'Αλκ. Ν. Γαλαντῆς, Φ. Δ. Κατσινάρης, Κ. Μαρινάκης, Γ. Καρκατσῆς, Σοφία Κυρίτση, Κ. Μυριανθούσης, Ν. Τερέντιος, Ι. Ποιμενίδης, Π. Τριανταφυλλίδης, Κυκλῆς, Δ. Δαυὶδ, Χ. Λευῆς, Ε. Κουτσοδημήτρης, 'Ιππ. Ν. Βόνας, Γ. Θ. Κυπάρισσος, Γ. Π. Διοσκουρίδης, Κ. Α. Καλλιγᾶς, Θ. Ι. Ἰσαμπάζης, Don Atto, Sanegar, Κ. Ν. Τζιαμτζῆς, Ι. Παρλιάρος, Κ. Ι. Μωραΐτης, Γαλανὸ κορίτσι, Θ. Κανᾶς, Γ. Ι. Π. Γκερλί, 'Ωραία Χρυσαλλίς.*

Γαργαλιάνων.—*Δ. Κορωναῖος.*

Δερβενίου.—*Δ. Ι. Λαζανᾶς.*

Ζακύνθου.—*'Αγγελικὴ Σαλούτση, Α. Ι. Κοντόπουλος, Ι. Δ. Ξανθός.*

Ζευγολατείου (Αἰγίου).—*Γ. 'Αθ. Βουδούρης.*

'Ηρακλείου.—*Ρ. Α. Κούνδουρος.*

Θηβῶν.—*Σ. Μ. Παπασταύρου, Ζ. Κωστάκης.*

Θήρας.—*Καλλιόπη Δ. Γαβαλλᾶ.*

Καλαμῶν.—*Π. Μ. Βουβαλίδης, Δ. Θ. Κομιτόπουλος, Πότ. Τσίχλης, Μιχ. Χι Γιαμπανᾶς, Στ. Σ. Πόρτας, 'Αλκ. Β. Καλλιάνης, Λ. Η. Βέκκος Ι. Γ. 'Αρβανίτης, 'Αθ. Π. Ψάλτης, Χαρ. Κ. Βέννης.*

Καρπενησίου.—*Λ. Ν. Γιολδάσης.*

Κερκύρας.—*Πέτρα ἡ Σκειρωνίς, Ν. 'Αργαλιᾶς, Δέσποινα Ι. Παππανικολάου.*

Κίρρας [Παρνασίδος].—*Δ. Η. Πλατῆς.*

Κορίνθου.—*Μ. Σ. Πολίτης, «'Αργοναύτης».*

Κυπαρισσίας.—*Γρ. Κ. Λαμπρόπουλος.*

Κεφαλληνίας.—*Μ. Α. Κονταρίνης.*

Λαρίσης.— *Μαρίκα Λίτκε, Εὐγενία Παπαποστόλου, Ἄρτεμις Παπαθανασίου, Κοῦλα Ι. Παπαποστόλου, Γεώρ. Ν. Θεδώρου, Τηλ. Π. Μπούρας, Σάρρα Σαμουήλ, Σ. Θεοδώρου.*

Λεβαδείας.—*'Απ. Κ. Στουραΐτης, 'Αδαμαντίνη Τσόγκα, Πόπη Ι. Κονιάλη.*

Λεωνιδίου.—*Δ. Ε. Κοκλάνης.*

Λευκάδος.—*'Ελενίτσα Α. Σαουσοπούλου, Σπυρ. Μανωλίτσης.*

Μακροχωρίου.—*Δ. Α. Παπαδόπουλος.*

Μακρυνίτσης.—*Elie Maniaras, Χ. Ν. 'Αδαμόπουλος, Γ. Δ. Τσουκαλᾶς.*

Μελισσίου.—*Β. Σ. Μαυραντζᾶς.*

Μεσολογγίου.—*Εἰρήνη Ι. 'Αλεξανδροπούλου, 'Ο Πληγωμένος Χρυσαετός, Βιβὴ Δ. Σταυροπούλου, Κατίνα Α. 'Αναγνωστοπούλου, Ντία Ι. Μάνεση, Νένω Ι. Μάνεση, Ἄραχθος, Νένω Γ. 'Αμπαδογιάννη, Πόπη Ι. Μιχαλοπούλου, Λούλα Ν. Μιχαλοπούλου.*

Μεσσήνης.—*Μυρσίνη Κ. Πόταρη.*

Μηλεῶν.—*Δ. Κουτσορίζου.*

Ναυπλίου.—*Γ. Χ. Κοΐλης, Περ. Γ. Δανδῖνος.*

Ναυπάκτου.— *'Αναστ. Τσακανάκης, 'Ανδρέας Χλωρός.*

Νησίου.—*Σ. Δ. Παναγόπουλος, Δ. Ν. Ζολώτας, 'Υψηλὴ Κυπάρισσος, Γ. Α. Στυλιανόπουλος, Β. Γ. Φάκωνας, Α. Γ. 'Αντωνόπουλος, Χ. Δ. Κούστας, Εὐγ. Καλαμαριώτης.*

Ξηροχωρίου.—*'Ερωτόκριτος.*

Πατρῶν.— *Ματαιωθεῖσα 'Ελπίς, Κ. Ν. Μελισσαρόπουλος, Β. Γιαννακόπουλος, Π. Α. Παπαθανασίου, Pauvre élève, 'Ιωάννα Σ. Τοφάλου.*

Πισταγῆ (Κρήτης].—*Ι. Π. 'Ορφανός.*

Πορταριᾶς.—*Ἄτρωτος Καρδία.*

Πύργου.—*'Ο μικροσκοπικός, Δ. Κούλας.*

Σπάρτης.—*Αἰμύλιος Παῦλος, Κούλα Ι. Φικιώρη Θ. Κ. Πολυχρονᾶκος, Γ. Ι. Ρηγόπουλος, Ι. Δ. Παπαστάθης, Ἄνθος τὸ 'Αμάραντον. Δ. Γιαννούλης, Ν. Π. Καμίτσης, 'Εκατόφυλλον Ρόδον, Αἰθέριον Πλᾶσμα, Πηνελόπη 'Αθανασιάδου, Ὄλγα Ν. Α. Γκουζούλη, Ναυτάκι τῆς Σπάρτης, Ἄνθος Ταϋγέτου, Νίτσα Θεοφανοπούλου, 'Αριστ. Χ. Μυλωνάκος.*

Σπετσῶν.—*Μ. Σ. Οἰκονόμου.*

Σύρου.—*Μ. Γ. Ζουρητζῆς, Ζωὴ Ι. Κονταρίνη, Δ. Β. Δαρμανίν, Ι. Μακρῆς.*

Σαλαμῖνος.—*Αἰγλήεσσα Νύξ.*

Τήνου.—*Ι. Δ. Λούβαρης.*

Τρικκάλων.—*Σ. Ν. Ραδινός, Δ. Α. Ἔξαρχος, Βασιλικὴ 'Ηλιοπούλου.*

Τριπόλεως.—*Μ. Ν. Μαλλοῦχος, Κ. Α. Ρέμος, Αἰκατερίνη Ν. Γιαννακοπούλου, Ν. Σ. Μασκαρέλης.*

Ὕδρας.—*Δ. Γ. Χελιώτης, Σ. Θ. 'Αναστασίου, Κ. Θ. Καλλιγᾶς, Φλώρα Α. Μουσταΐζη, Στυλιανίτσα Ν. Παριανοῦ, Δ. Γ. Ζαραφωνίτης, Κυρ. Α. Παπαγεωργίου.*

Φαρσάλων.—*Δ. Δημουλᾶς.*

Φιλιατρῶν.—*Μελιχρὰ 'Ακτίς.*

Χανίων.—*Ν. Γ. 'Ιερατετριτάκης.*

Χάβαρι ['Ηλείας].—*Κικὴ Χ. Κοσοροπούλου.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Αλεξανδρείας.—*Γ. Μακρῆς, Δ. Καλλιπέτσης, Α. Κατρᾶρος, Ν. Σ. Μεταξᾶς. Π. Γεωργιάδης, Δ. Θ. Γκουλιούρης, Κ. Χριστοφίδης.*

Δαρδανελλίων.— *'Αγησ. Ε. Ράμογλους.*

Δεσσούκ.— *Λ. Κ. Γουλφυνδάνης.*

Θεσσαλονίκης.— *Στ. Μαγδανόπουλος.*

Καΐρου.— *Μάρκ. Βλάτας, Ἄθης, 'Ελένη Β. Κανταροπούλου, Διομ. Α. 'Αναστασίου, Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, Α. Ν. Χριστοφίδης, Βασ. Γάσπαρης.*

Κωνσταντινουπόλεως.—*Διάψευσις ἐλπίδος, Ιερ. Π. Παξιμαδᾶς, Α. Χ. Μαυρίδης, 'Αλ. Μιχαηλίδης, 'Α. Μιλᾶνος Κ. 'Αναστασιάδης, 'Αργ. Θεοδοσίου, Παν. Σ. Χαντζῆς, Φελ. Ι. Εὐγενίδης, 'Αναστασία Γαζῆ, Α. Χ. Μακρῆς, 'Αλκιβ. Θ. Σκενδέρογλους, Π. Μακισσόπουλος.*

Μανσούρας.— *Γ. Π. Χριστοδούλου.*

Νεοχωρίου (Βοσπόρου).— *'Ο Σείριος, Σαβ. Β. Θεοδωρίδης.*

Πρεβέζης.— *'Αθαν. Γ. Κλάπας.*

Σμύρνης.—*Σοφία Ε. Ζάμπα, Δημ. Πεζάρος, Κ. Πολυχρόνης, 'Εμμαν. Δ. Φατσέας, Μάρκ. Σωτηρόπουλος, 'Αντ. Χ. Νικολαΐδης, Α. Νικολάου.*

Com Wahal.— *Κωνστ. Χ. Λουκᾶτος.*

Chebine Kanater.— *Γ. Δ. Βεργόπουλος.*

Ἄνευ τόπου.— *Γεώργ. Ε. Κούσκουρης.*

~~~~~~

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

'Αθηνῶν.— Γρηγ. Ι. Παΐκος 4ον. Κων. Χ. Ταβουλαρίδης 1ον, 2ον, 3ον, 4ον, 'Αντ. Στωκίδης 8ον, Χρυσὼ Τουφφερῆ 6ον, 5ον, 3ον, 4ον, 2ον, 1ον, Γρηγ. Σ. Μητρόπαπας 1ον, Ι. Λαζόπουλος 8ον, 'Ερυθρὰ γαλέρα 8ον.

Πειραιῶς.— 'Αντ. Γ. Ζαμπούνης.

Αἰγίου.— Σωτ. Ι. Ρόζης 8ον.

Βόλου.— Κων. Γ. Μωραΐτης 8ον.

Γυθείου.— Δνὶς Π. Π.

Κερκύρας.— Χαρ. Α. Γερμενῆς 7ον, 8ον.

Κορίνθου.—Μιχ. Σ. Πολίτης 1ον, 2ον, 3ον 4ον. «'Αργοναύτης» 3ον, 7ον καὶ 8ον.

Λεβαδείας.— 'Απόστ. Κ. Στουραΐτης 1ον, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος 2ον.

Λεωνιδίου.— Δ. Ε. Κοκλάνης 7ον.

Μελισσίου.— Β. Σ. Μαυραντζᾶς 3ον.

Πατρῶν.— 'Ιωάννα Σ. Τοφάλου 8ον.

Σπάρτης.— 'Ιω. Δ. Παπαστάθης 2ον, Θαλ. Κ. Πολυχρονᾶκος 1ον.

Σύρου.— Δομ. Β. Δαρμανὶν 3ον, 4ον, 5ον, 7ον, 8ον.

Πατρῶν.— 'Ελευθ. Δρακοπούλου 6ον, 7ον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Αλεξανδρείας.— Ν. Σ. Μεταξᾶς 8ον.

Καΐρου.— Διομ. Α. 'Αναστασίου 7ον.

Kom Wahal *(Αἰγύπτου).— Κ. Χ. Λουκᾶτος.*

Κων)πόλεως.— 'Αναστασία Γαζῆ 8ον, Γεράσ. Π. Παξιμαδᾶς 1ον, 2ον, 3ον 4ον, Α. Χ. Μαυρίδης 4ον, 2ον.

Πὸρτ-Σουδάν.— Χαράλ. Α. Ζησιμᾶτος 8ον, Ι. Λιβιεράτος 8ον.

Σμύρνης.— Δημ. Πεζᾶρος 1ον, 2ον, 3ον, 4ον, 5ον, 7ον, 'Εμμαν. Δ. Φατσέας 2ον, 6ον.

Zayat.— *Κ. Κουτσάφτης 8ον.*

~~~~~~

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν μόνον αἱ ἀπολύτως ὀρθαὶ λύσεις. Γενομένης κληρώσεως, ἐκέρδισαν κατὰ σειρὰ οἱ ἑξῆς :

1) 'Αγγελικὴ Σαλούτση, ἐκ Ζακύνθου, δρ. 5.
2) Κ. Μαρινάκης, ἐκ Βόλου, δρ. 2.
3) 'Ιωάν. Ν. Λαμπίρης, ἐξ 'Αθηνῶν, δρ. 2.
4) Χρυσὼ Τουφφερῆ, ἐξ 'Αθηνῶν, δρ. 2.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνωτέρω νὰ μᾶς ἀποστείλουν ἐπὶ ἰδιαιτέρου τεμαχίου χάρτου τὰς ἀκριβεῖς των διευθύνσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦνὰ λάβουν τὰ κερδηθέντα. Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς τ' ἀζήτητα βραβεῖα παραγράφονται

~~~~~~

ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

'Ανεδείχθη ὁ **Βόλος.** Δευτέρα ἔρχεται τὸ Αἴγιον καὶ τρίτη ἡ Σπάρτη.

~~~~~~

ΤΟ 4ΟΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

'Απὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θὰ ἀναγράφωνται τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ 4ον Δημοψήφισμα, χωρὶς ν' ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων.

* * *

ΚΑΤΙ ΝΟΙΩΘΩ ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

'Απόψε κἄτι νοιώθω μέσα μου γιὰ σένα... Κἄποιος πόθος πλημμυρίζει τὰ στήθη μου καὶ κἄποια λαχτάρα κατέχει τὴν καρδιά μου...

'Απόψε κἄτι μοῦ λένε τὰ δακρυσμένα σου μάτια ποῦ μὲ κυττάζουν, μὲ κυττάζουν ἀδιάκοπα, σὰν νὰ θέλουν νὰ μάθουν τὰ μυστικά μου, καὶ σκορποῦν φλόγες ποῦ μοῦ καῖνε τὴν καρδιά...

'Απόψε κἄτι μοῦ μιλοῦνε τῶν ματιῶν σου ἡ ἀχτῖδες ἡ λαμπεραίς, ποῦ συναντῶνται μὲ τῆς χρυσαφένιαις ἀχτῖδες τῶν ἀστεριῶν, καὶ κἄτι μοῦ σιγοψάλλουν τὰ χρυσαφένια σου τὰ μαλλιά, ποῦ εἶνε καμωμένα ἀπὸ τὸ καθαρώτερο χρυσάφι τῆς γῆς...

'Απόψε κἄποιο ἀθάνατο τραγοῦδι μοῦ λέει τὸ ἀγεράκι ποῦ χαϊδεύει ἁπαλὰ-ἁπαλὰ τὸ βελουδένιο σου τὸ μάγουλο καὶ τὰ ἀλαβάστρινά σου στήθια... 'Απόψε κἄτι μοῦ κρυφομιλεῖ τὸ ἀσημένιο σου χαμόγελο... 'Απόψε μὲ μεθάει ἡ μάγισσα ὠμορφιά σου...

'Απόψε κἄτι νοιώθω μέσα μου γιὰ Σένα...

Γ. Θ. Κελεπούρης

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Henry Wadsworth *(Longfellow)*

Η ΒΡΟΧΕΡΗ ΗΜΕΡΑ

Πόσο ψυχρά, σκοτεινὴ καὶ μελαγχολικιὰ εἶνε ἡ ἡμέρα! Βρέχει καὶ οἱ ἄνεμοι σφυρίζουν, κ' ἡ μαραμένη κληματαριά μου κλίνει στὸν μουχλιασμένο τοῖχο, καὶ σὲ κάθε κίνημά της τὰ πεθαμμένα φύλλα πέφτουν· κ' ἔτσι περνᾶ ἡ ἡμέρα σκοτεινὴ καὶ μελαγχολικιά

✤

Ὤ! ἡ ζωή μου εἶνε ψυχρή, σκοτεινὴ καὶ μελαγχολικιά. Βρέχει καὶ οἱ ἄνεμοι φυσοῦν· αἱ σκέψεις μου γυρνοῦν στὸ μουχλιασμένο παρελθὸν καὶ τὰ ὄνειρα τῆς νειότης μου τὰ βλέπω νὰ σκορπίζωνται στὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου ἡ μέρες μου περνοῦν σκοτεινὲς καὶ μελαγχολικιές.

✤

'Ησύχασε, θλιμμένη μου καρδιά, καὶ παῦσε νὰ βογγᾷς. Πίσ' ἀπ' τὰ σύννεφα ὁ ἥλιος ρίχνει ἀκόμη τὶς ἀκτῖνές του. 'Η μοῖρά σου εἶνε ἡ κοινὴ μοῖρα τοῦ κόσμου. Ἔτσι εἶνε γραμμένο: σὲ κάθε μιὰ ζωὴ νἆνε καὶ 'μέρες βροχερὲς νἆνε καὶ 'μέρες σκοτεινὲς καὶ μελαγχολικές.

Μετάφρασις

'Ελευσίς. ***Κ. Α. Μητρομελέτης***

* * *

Σ' ΕΝΑ ΔΕΝΔΡΟ

Μέσ' στὰ χιόνια τὰ πολλὰ στέκεις γυμνωμένο,
κι' ὁ βορηᾶς στοὺς κλώνους σου θλιβερὰ σφυρίζει,
τ' ἄνθη σκορπισθήκανε, ποῦσουν σκεπασμένο,
καὶ πουλὶ χαρούμενο δὲν σὲ τριγυρίζει.

❊

Ποῦναι τὸ καμάρι σου, τὸ παληό σου νάζι,
ποῦστεκες στὴν κρύσταλλη δρόσο τῆς αὐγῆς ;
Σειέται καὶ λυγίζεται, λὲς ἀναστενάζει :
— Θἄρθη πάλ' ἡ ἄνοιξις, τότε θὰ μὲ ἰδῇς.
— Θἄρθη πάλ' ἡ ἄνοιξις, τὰ δενδριὰ θ' ἀνθίσουν·
μὰ ἡ καρδιαὶς, ποῦ σάβανο πῆραν τοῦ χειμῶνα,
[πότε θὲ νὰ ζήσουν ;

Αὐλωνάριον. ***Φίλ. Παπαγεωργίου***

* * *

Σ' ΕΜΕΝΑ ΠΑΛΙ

Δὲν 'θέλησες τὸν ἔρωτα
ποῦ σοὖδωσ' ἡ καρδιά μου,
δὲν σ' ἄρεσ' ἡ ἀγάπη μου,
τὰ χάδια, τὰ φιλιά μου.
Μ' ἐξέχασες, ἀρνήθηκες
ἐκεῖνον ποῦ στάλήθεια
μὲ πόνο μέσ' 'στὰ στήθεια
αἰώνια σ' ἀγαπᾷ.

✤

Τώρα μὲ ἄλλους πήγαινε,
μὰ ὅταν σ' ἀρνηθοῦνε
ἡ ψεύτικες ἀγάπες τους,
τὰ λόγια σὰν σωθοῦνε,
σ' ἐμὲ θἄλθῃς, ποῦ δὲν ξεχνῶ
ὅπως ξεχνοῦν οἱ ἄλλοι,
'στὴν ἀγκαλιά μου πάλι
θὰ βρῇς παρηγοριά.

'Αθῆναι ***Νικόλ. Κρανιωτάκης***

* * *

ΛΟΧΙΑΣ ΤΙΣ τῆς σωματοφυλακῆς Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου ἐφόρει ἄλυσσον ὡρολογίου, εἰς τὴν ὑποίαν προσήρτησε σφαῖραν πυροβόλου ἀντὶ ὡρολογίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἀγοράσῃ. 'Ο βασιλεύς, θέλων νὰ ἀστειευθῇ, τῷ εἶπεν : «'Αλήθεια, λοχία, πρέπει νὰ ἔκαμες μεγάλην οἰκονομίαν διὰ νὰ ἀγοράσῃς ὡρολόγιον· κατὰ τὸ ἰδικόν μου εἶνε ἕξ, τί ὥρα εἶνε κατὰ τὸ ἰδικόν σου ;» 'Ο στρατιώτης, ὅστις ἐνόησε τὸν ἀστεϊσμὸν τοῦ βασιλέως, ἐξέβαλεν ἀμέσως τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὸν κόλπον του καὶ τῷ εἶπε : «Τὸ ἰδικόν μου ὡρολόγιον, Μεγαλειότατε, δὲν δεικνύει οὔτε πέμπτην οὔτε ἕκτην, ἀλλὰ μοῦ λέγει κάθε στιγμήν, ὅτι τὸ χρέος μου εἶνε νὰ ἀποθάνω ὑπὲρ 'Υμῶν». «Λάβε, τῷ εἶπεν ὁ βασιλεὺς συγκινηθείς, τὸ ὡρολόγιον τοῦτο, διὰ νὰ εἰμπορῇς νὰ λέγῃς καὶ τὴν ὥραν». Καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ ὡρολόγιόν του, τὸ ὁποῖον ἐκοσμεῖτο ἀπὸ ἀδάμαντας. ['Εκ τοῦ Γαλλικοῦ]

'Αθῆναι. ***Κωνστ. Λαλαούνης***

* * *

Τὸ καλὸν ὄνομα ἀποκτᾶται διὰ πολλῶν καλῶν πράξεων καὶ ἀπόλλυται διὰ μιᾶς κακῆς.

Σμάϊλς *(Α. Καραπατάκις)*

✤

'Η ἡδονὴ προϋποθέτει} πόνον καὶ ἡ εὐδαιμονία ἐκπλήρωσιν καθήκοντος.

Σμάϊλς *(Α. Καραπατάκις)*

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
Α^Η ΕΞΑΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909
ΕΛΛΑΔΟΣ — ΑΙΓΥΠΤΟΥ — ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 11ΟΣ

Α'.-ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Οἱ ἀριθμοὶ *1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8* καὶ *9*, *ἅπαξ μόνον λαμβανόμενοι*, νὰ τοποθετηθῶσιν οὕτως, ὥστε προστιθέμενοι νὰ δίδουν ἄθροισμα 100.

ΣΗΜ. Οἱ προσθετέοι δύνανται νὰ εἶνε ἢ μόνον ἀκέραιοι, μονοψήφιοι καὶ διψήφιοι—π.χ. $1+23+45$ κλπ. —ἢ ἀναμὶξ ἀκέραιοι καὶ κλασματικοὶ— π. χ. $1\frac{2}{3}+4\frac{5}{6}$ κλπ.

['Εστάλη ὑπὸ τῶν κ. κ. Γ. Δ. Καπαΐτζῆ, ἐξ 'Αλεξανδρείας, «Λάτρου τοῦ ὡραίου φύλου» ἐπίσης ἐξ 'Αλεξανδρείας καὶ «'Ερασιτέχνου Μαθηματικοῦ» ἐκ Πατρῶν).

Β'.-ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι νησὶ 'Ελληνικό. Ἄλλαξε ἕνα μου γράμμα καὶ ἥρωα 'Ομηρικὸν θὰ ἴδῃς ἐν τῷ ἅμα.

[Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Ανδρ. Παπαγγελοπούλου ἐξ Αθηνῶν]

'Εκάστη λύσις πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἓν 10λεπτον γραμματόσημον ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἐπιστολήν. 'Ο προκαταβάλλων 2 δραχμὰς ἀπαλλάσσεται τοῦ γραμματοσήμου δι' 25 διαγωνισμούς. Οἱ λῦται Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα Γαλλικὰ ἢ ἄλλως τοῦ τόπου των. Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεθεπομένης Πέμπτης, 26 Μαρτίου. Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν : 'Ο πρῶτος δραχ. 5, ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος ἀνὰ δραχ. 2 ἕκαστος.

'Ο διαγωνισμὸς οὗτος συνυπολογίζεται εἰς τὰ ΕΞΑΜΗΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ, τὰ ὁποῖα λήγουν τὴν 30 'Ιουνίου 1909. Κατ' αὐτά, ὅσοι λύσουν τοὺς περισσοτέρους διαγωνισμοὺς τῆς τρεχούσης ἑξαμηνίας κερδίζουν ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25 καὶ οἱ 5 ἑπόμενοι ἀνὰ δραχ. 5 ἕκαστος.—Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται 'Ελλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

'Ο *τόπος* τῆς ἀποστολῆς πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ὁ *αὐτός*, ἔστω καὶ ἂν ὁ λύτης ἀλλάξῃ διαμονήν, μέχρι λήξεως τῆς ἑξαμηνίας.

Καθυστερήσαντες ἑνὸς διαγωνισμοῦ σημειοῦνται μόνον οἱ ἀποστέλλοντες δήλωσιν περὶ καθυστερήσεως, ἥτις νὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου. Μετὰ ταῦτα δὲν δικαιοῦται πλέον κανεὶς νὰ στείλῃ ὡς καθυστερήσας.

Β'. ΔΙΜΗΝΙΑ ΤΟΥ 1909
Ρωσσίας—Εὐρώπης—'Αμερικῆς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 3ΟΣ

Β'.-ΑΙΝΙΓΜΑ

Στοὺς ὤμους της μὲ φέρει ἡ Γῆ, τὸ ἥμισύ
[της σκέπω.
Τὰ ὄντα δὲν μὲ βλέπουσιν, οὔτε ἐγὼ τὰ βλέπω.
Στὰ ἔσχατα τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκεῖ θὰ μ' εὕρῃς
[μόνον
νὰ εἶμαι μετὰ τοῦ Θεοῦ, τὸ Φῶς νὰ ἔχω θρόνον.

['Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γ. 'Ιατροπούλου]

Β'.-ΓΡΙΦΟΣ

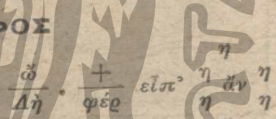

['Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Νίκου Γ. Βλασσοπούλου, ἐκ Χαλκίδος]

Λαμβάνουν μέρος οἱ λῦται Ρωσσίας, Εὐρώπης καὶ 'Αμερικῆς. Ὅσοι θέλουν δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ δημοσιεύωνται εἰς ἑκάστην διμηνίαν. Ἕκαστος λύτης δύναται νὰ στέλλῃ τὰς λύσεις 10 διαγωνισμῶν ὁμοῦ καὶ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς, ἢ ἕκαστον διαγωνισμὸν χωριστά, ἐσωκλείων καὶ 10λεπτον γραμματόσημον τοῦ τόπου του.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς 1ης διμηνίας θὰ δημοσιευθοῦν τὰ μέσα 'Απριλίου. Τότε θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ τῶν λυτῶν καὶ ὁ τυχηρότερος θὰ κερδίσῃ 10 φράγκα εἰς μετρητὰ ἢ ὅπως ἄλλως θέλει.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς Βας διμηνίας θὰ δημοσιευθοῦν τέλη Μαΐου. Τότε θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ τῶν λυτῶν καὶ ὁ τυχηρότερος θὰ κερδίσῃ 10 φρ. εἰς μετρητὰ ἢ ὅπως ἄλλως θέλει.

ΤΟ 4ον ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΠΟΙΑ Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΗΣ „ΕΛΛΑΔΟΣ"

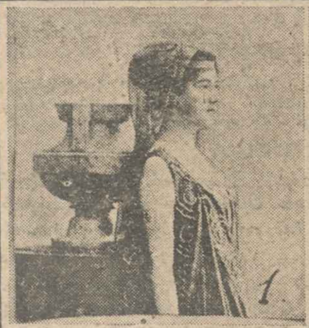
1

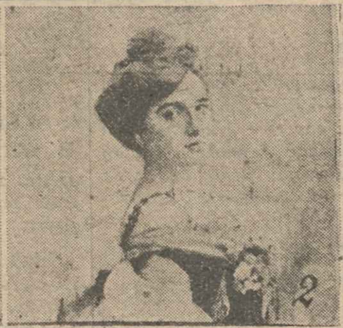
2

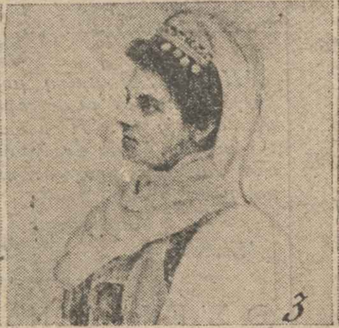
3

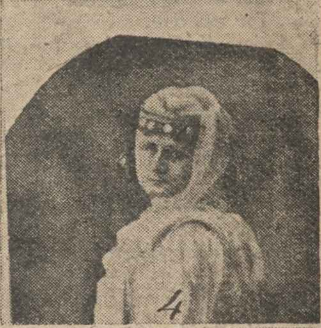
4

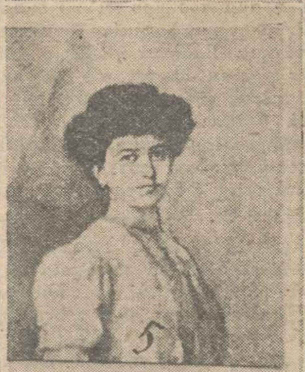
5

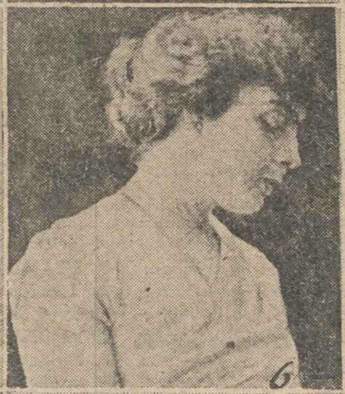
6

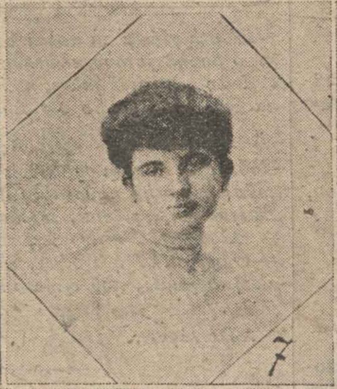
7

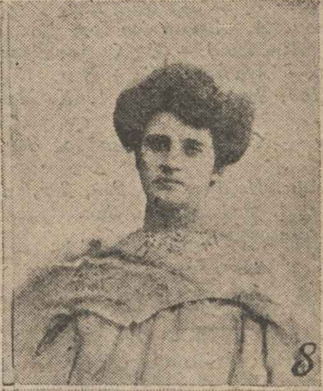
8

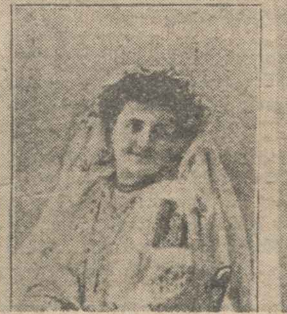
9

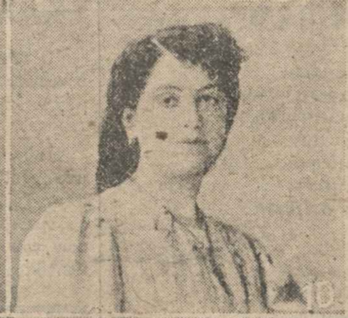
10

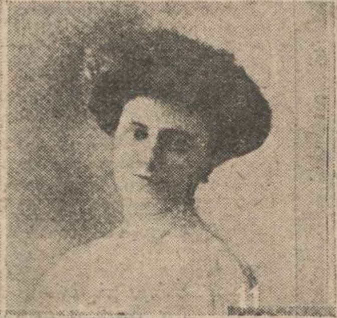
11

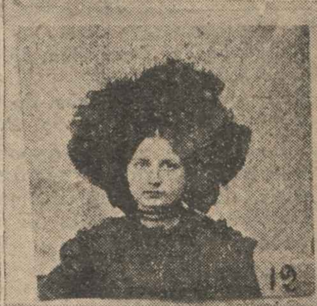
12

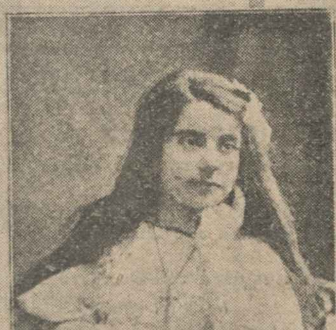
13

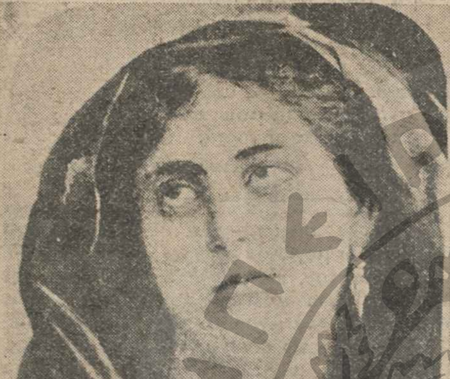
14

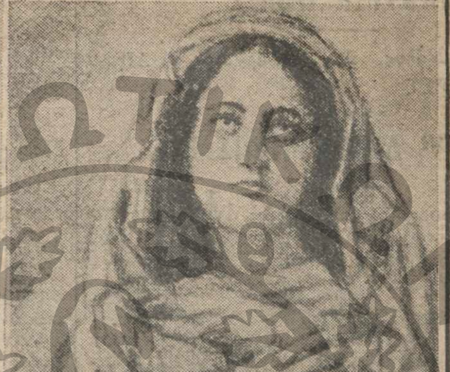
15

Αἱ ἀνωτέρω εἰκόνες εἶχαν δημοσιευθῇ εἰς διάφορα φύλλα τῆς «Ἑλλάδος» ἤδη δὲ πρὸς εὐκολίαν τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ 4ον δημοψήφισμα, τὰς ἀναδημοσιεύομεν, ἐν μικρογραφίᾳ, διὰ νὰ μὴ ὑποχρεοῦνται οἱ ἀναγνῶσται νὰ καταφεύγουν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα. Ὡς γνωστὸν ἐκληρώθησαν 30, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἡ ψηφοφορία, ἥτις θὰ λήξῃ τὴν 30 Ἀπριλίου. Αἱ ἀνωτέρω φωτογραφίαι ἀνήκουν εἰς τὰς ἑξῆς κυρίας καὶ δεσποινίδας: 1) Κ. Πηνελ. Νάζου, Ἀθηνῶν, 2) Κ. Ντόλα Α. Μάτσα, Ἀθηνῶν, 3) Κ. Ἑλένη Βαφειαδάκη, Ἀθηνῶν-Σύρου, 4) Δ. Μαρ. Α. Σκουζέ, Ἀθηνῶν, 5) Κ. Ἀριέττα Κ. Κάγκου, Ἀλεξανδρείας, 6) Δ. Ἄννα Βέλλη, Κων)πόλεως, 7) Δ. Ζαχαροῦλα Κεχαγιᾶ, Σύρου, 8) Δ. Γογὼ Λογοθέτου, Κορίνθου, 9) Κ. Ἄν. Ζαλοκώστα (Ρετσίνα), Πειραιῶς, 10) Δ. Κλεονίκη Ρήγα, Μεγάρων, 11) Δ. Μαίρη Μελετοπούλου, Ἀθηνῶν-Σπάρτης, 12) Δ. Πανταζῆ, Πατρῶν, 13) Δ. Φιφίκα Μαρίνου, Πόρου, 14) Δ. Πιπίτσα Οἰκονόμου, Λαρίσσης, 15) Δ. Μαρία Δ. Κουβελᾶ, Λαρίσσης.—Αἱ εἰκόνες τῶν ὑπολοίπων κληρωθεισῶν ὑποψηφίων εἰς τὸ προσεχές.